بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

مسلمانه وروره او خوری په دی باندی پوه شه چه په مونږ باندی د څلورو مسئلو پیژندل واجب دی :

۱ اوله مسئله : علم : چه هغه د الله تعالی، رسول الله صلی الله علیه وسلم او د اسلام معرفت او پیژندل دی، ځکه چه په غیر د علم نه د الله تعالی بندګی او عبادت جایز ندی، او چا چه په غیر د علم نه د الله تعالی بندګی وکړه نو د هغی مصیر به ګمراهی طرف ته وی، او په دغه کار کی د نصاری و سره مشابهت لری.

۲ دوهمه مسئله : عمل : څوک چه علم وکړی او عمل پری ونکړی نو هغه د یهودو سره مشابهت لری، ځکه چه یهود عالمان وو لیکن په علم ئی عمل نه کولو، او شیطان په مختلفو مکرونو او چلونو باندی انسان د علم نه متنفر کوی او دا حیله او بهانه ورته ښیی چه انسان د الله تعالی په نزد په جهل سره معذوره دی، او دا فکر نه کوی چه څوک علم حاصلولی شی او بیا ئی پریږدی نو په هغی باندی حجت او دلیل قایم شو، او دا د نوح علیه السلام د قوم مکر او چل وو، لکه څرنګه چه الله تعالی د هغوی نه حکایت کوی : (جَعَلوا أصَابَعَهُم فِيْ أذانَهُمْ وَاسْتغشَوا ثِيَابَهُم) سورة نوح : ۷.

ترجمه : ګرځوی دوی ګوتی خپلی په غوږونو کی او پټوی ځانونه خپل په جامو کی، دی لپاره چه حجت پری قایم نه شی .

۳ دریمه مسئله : د الله دین ته دعوت کول : ځکه چه عالمان او داعیان (دعوتګران) د پیغمبرانو علیهم السلام وارثان دی، د دی وجه نه چه کله بنی اسرایلو د دعوت کار پریښوده نو الله تعالی پری لعنت وکړو، لکه څرنګه چه الله تعالی فرمائی : (کا نوا لا یتناهون عن منکر فعلوه لبئس ما کانوا یفعلون) سورة المائدة : ۷۹ .

ترجمه : دوی خلک نه منع کول د ناروا کارونو نه چه کول به ئی، ډیر ناکاره ؤ هغه کار چه دوی کوو. د دعوت اود تعلیم مسئله فرض کفائی ده، که چیرته ځنی کسان دعوت ته ادامه ورکړی نو ټول د ګناه نه خلاص شول، او که ټول خلک دعوت پریږدی نو ټول ګناهګار دی .

٤څلورمه مسئله : صبر کول : یعنی په هغه تکلیفونو باندی صبر کول چه کوم د علم په طلب کولو کښی دی، او یا په دغی علم باندی د عمل کولو په وخت کی دی، او یا د دعوت کولو په لاره کی مخی ته راځی .

مونږ د جهل د ختمولو او د واجبی او ضروری علمونو د اسانتیا په هدف په دی مختصر کتاب کښی ځنی هغی شرعی علمونو ته ځای ورکړی دی چه زده کول ئی تر ډیره حده پوری کفایت کوی، او د دی سره مو د قران کریم اخرنی دری سپیاری او دهغی تفسیر ته هم ځای ورکړی دی ځکه چه دغه سپیاری باربار تکرارپږی، او (هغه څه چه ټول نه حاصلږی نواهم او ضروری خو ئی باید پری نښودل شی).

او مونږ په دغی کار کښی د نهایت زیات اختصار نه کار اخستی دی، او د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحیح احادیث مو پکښی راجمع کړی دی، او مونږ کمال ته د رسیدو دعوه نه کوو، ځکه چه کمال یواځی الله تعالی لره خاص دی، لیکن دا یو ناڅیزه محنت او کوشش دی، که چیرته حق او پرځای وی نو د الله تعالی له طرفه به وی، او که غلط او خطا وی نو دا به زمونږ او د شیطان له طرفه وی، الله او دهغه رسول صلی الله علیه وسلم تری پاک دی، او الله تعالی دی په هغی انسان باندی رحم وکړی چه مونږ ته زمونږ خطاګانی او عیبونه د هدفمند او خیرخوا نقد او اعتراض په شکل په ګوته کړی .

الله تعالی ته سوال کوو چه ټولو هغو وروڼو ته نیك عوض او ثواب ورکړی چه د دی کتاب په تیارولو، یا چاپولو، یا تقسیمولو، او یا د هغی په لوستلو او ښوونی کښی یی برخه اخستی ده، الله تعالی دی د هغوی دغه عمل قبول کړی، او لوی اجر او ثواب دی ورله ورکړی .

والله أعلم، وصلی الله وسلم علی سیدنا و نبینا محمد وآله وصحبه أجمعین .

خورلسم صفا اوپه نوو
معلوماتو باندی سنبال چاپ
د چاپ کال : ذوالقعدة ۱٤۲۹هـ

داسلامی نړی ګنو
عالمانو د دی کتاب
تزکیه او تایید کړی دی

دا کتاب وړیا ورکول کیږی
او خرڅول ئی منع دی

الموقع / www.tafseer.info البرید / bsh@tafseer.info

دقرآن کریم د لوستلو فضیلت

قران کریم د الله تعالی کلام دی، نو په نورو خبرو د دی فضیلت داسی دی لکه د الله تعالی فضیلت په خپل مخلوق باندی، او لوستل یی د ټولو هغه څه نه ډیر غوره دی چه ژبه پری خوځیږی .

او د قران کریم د زده کولو ښودلو او لوستلو ډیر فضیلتونه ذکر شوی چه ځنی یی په لاندی ډول دی:

- **د قران د ښودلو فضیلت:** رسول الله ﷺ فرمائی : « **خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ** » البخاري. بهترین په تاسو کښی هغه څوک دی چه قران زده کوی او بیا یی نورو ته ښائی.
- **د قران کریم د لوستلو فضیلت:** رسول الله ﷺ فرمائی : « **مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ والحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا** » الترمذي، څوک چه د قران کریم یو حرف ولولی نو د هغی لپاره یوه نیکی ده او نیکی یو په لسو باندی ده.
- **قران کریم د زده کولو حفظ کولو او د هغی په لوستلو کښی د مهارت حاصلولو فضیلت :** رسول الله ﷺ فرمائی : « **مَثَلُ الذِي يَقْرَأُ القُرْآنَ وَهُوَ حَافِظٌ لَهُ مَعَ السَّفَرَةِ الكِرَامِ البَرَرَةِ، وَمَثَلُ الذِي يَقْرَأُ القُرْآنَ وَهُوَ يَتَعَاهَدُهُ وَهُوَ عَلَيْهِ شَدِيدٌ فَلَهُ أَجْرَانِ** » متفق عليه ، مثال د هغی کس چه قران کریم لولی په داسی حال کښی چه دهغی حافظ وی نو د نیکانو او عزتمندو ملایکو سره به وی، او مثال د هغی کس چه قران لولی او دیادولو کوشش یی کوی خو هغه ورته گران وی نو د هغی دوه اجره دی. او رسول الله ﷺ فرمائی : « **يُقَالُ لِصَاحِبِ القُرْآنِ :اقْرَأْ وارْتَقِ وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرَتِّلُ فِي الدُّنيا فَإِنَّ مَنْزِلَتَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرَأُ بِهَا** » الترمذي ، د قران کریم خاوند ته به وویلی شی: قران ولوله او خیژه او په دمه (ارامه) یی لوله لکه څرنگه چه تا په دنیا کښی په دمه لوسته، یقینا ستا اخری منزل به هغه ځای وی چه ته پکښی اخری ایت ولولی.

علامه خطابی فرمائی: په اثر کښی راغلی چه د قران کریم ایاتونه د جنت د پوړو (زینو) په اندازه دی، نو قاری ته به وویلی شی چه په پوړو(زینو) د قران کریم د هغی ایاتونو په مقدار خیژه چه ته یی لولی، نو چا چه ټول قران ولوسته نو هغه به په اخرت کی د جنت په اعلی او اوچته پوړی قادره شی، او که څوک د قران کریم لږه برخه ولولی نو هغه به د هغی په اندازه په پوړو خیژی، نو د ده د ثواب به دده د لوستلو په اندازه وی.

- **د هغه انسان فضیلت چه بچی یی قران کریم زده کړی وی:** رسول الله ﷺ فرمائی : « **مَنْ قَرَأَ القُرْآنَ وَتَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِهِ أُلبِسَ وَالِدَاهُ يَوْمَ القِيَامَةِ تَاجًا مِنْ نُورٍ ضَوْؤُهُ مِثْلُ ضَوْءِ الشَّمْسِ، وَيُكْسَى وَالِدَاهُ حُلَّتَيْنِ لا يَقُومُ لَهُمَا الدُّنيا، فَيَقُولَانِ : بِمَ كُسِينَا هَذَه؟ فَيُقَالُ : بِأَخْذِ وَلَدِكُمَا القُرْآنَ** » الحاكم ، چا چه قران کریم ولوستی او زده یی کړی او عمل پری وکړی، نو مور او پلار ته به یی په قیامت کښی داسی تاج په سرشی چه د لمر په شان به رڼا کوی، او داسی جامی به ورته واغوستلی شی، چه دا دنیا به دهغی قیمت نه شی پوره کولی، نو دوی به وائی چه دا جامی مونږ ته په څه باندی واغوستلی شوی؟ نو وبه ویلی شی: پدی سبب چی تاسو خپلو بچو ته قران ښودلی وو.
- **حافظ لپاره په ورځ د قیامت کښی د قران کریم شفاعت:** رسول الله ﷺ فرمائی : « **اقْرَءُوا القُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأتِي يَوْمَ القِيَامَةِ شَفِيعًا لأَصْحَابِه** » مسلم ، قران ولولئ ځکه چه دا به په ورځ د قیامت کښی د خپلو خاوندانو لپاره شفاعت کوی، او رسول الله ﷺ فرمائی : « **الصِّيَامُ وَالقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلعَبْدِ يَوْمَ القِيَامَةِ**.... » أحمد. روژه او قران به په ورځ د قیامت کښی د بنده لپاره شفاعت کوی.
- **د هغی خلکو اجر او فضیلت چه د قران کریم د لوستلو او زده کولو لپاره راجمع کیږی:** رسول الله ﷺ فرمائی : « **مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ**

إِلا نَزَلَتْ عَلَيْهُمُ السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الملائكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ » أبو داود. نه راجمع کیږی یو قوم د الله په کور کښی چه د قران کریم تلاوت کوی اوپه خپل منځ کښی د هغی زده کړه کوی مګر نازلیږی په هغوی باندی سکون او اطمنان، او رحمتونه به پری چاپیره وی، او ملایکی پری وزری غوړوی، او الله یی په هغه ټولی کښی یادوی چه د هغه سر ه دی.

د قران کریم دلوستلو اداب: حافظ ابن کثیر د قران د لوستلو اداب ذکر کړی چه ځنی یی دا دی: د پاکی او طهارت په حالت کښی د قران تلاوت او یا د هغی مسه کول، د تلاوت نه مخکښی مسواک وهل، ښایسته جامی اغوستل، قبلی ته مخ کول، د (تئاوب) یعنی اسویلی په حالت کښی تلاوت نه کول، په بی ضرورته خبرو باندی به تلاوت نه بندوی، د تلاوت په وخت کښی باید ذهن او فکر حاضره وی، د بشارت په ایاتونو باندی وقف کول او د هغی سوال کول، او د تخویف (ویری) په ایاتونو باندی وقف کول او الله سره د هغی نه پناه غوښتل، او قران باید خلاص پری نږدی، او نه به پری د بره څه شی ایږدی، لوستونکی باید د لوستلو په وخت کښی یو په بل باندی خپل اوازونه اوچت نه کړی، په بازارونو او د شور په ځایونو کښی باید د قران تلاوت ونه کړی.

قران باید څرنګه ولوستلی شی؟ د انس ﷺ نه د رسول الله ﷺ د قراءت په هکله تپوس وشو نو هغه وویلی: رسول الله ﷺ به قران په مدونو سره تلاوت کول، کله چه به یی بسم الله الرحمن الرحیم لوسته نو په بسم الله به یی مد کولو، په الرحمن باندی به یی مد کولو، په الرحیم باندی به یی مد کولو. امام بخاری روایت کړیدی.

د قراءت د ثوابونو زیاتیدل: څوک چه خالص د الله تعالی لپاره د قران کریم تلاوت کوی نو هغه لره به اجرونه ورکول کیږی، لیکن څومره چه انسان د زړه په حضور اوپوهی سره تلاوت کوی، او په ایاتونو کښی تدبر او فکر کوی، نو اجر او ثواب نور هم زیاتیږی، نو په یو حرف باندی د لسو نیکیو نه نیولی تر (٧٠٠) نیکیو پوری اجر ورکول کیږی.

هغه مقدار چه په یوه شپه او ورځ کښی لوستلی کیږی: د رسول الله ﷺ صحابه کرامو به هره ورځ د قران کریم څه حصه د خپل ځان لپاره مقرر کړی وه، او د یوی هفتی نه په کمه هغوی د قران په ختمولو باندی همیشوالی نه دی کړی، بلکه د دری ورځو نه په کمه د قران کریم د ختم نه منع راغلی ده.

نو ای عزتمنده ورورہ! د قران کریم په تلاوت باندی د وقت د تیرولو کوشش وکړه، او د خپل ځان لپاره هره ورځ یوه حصه مقرره کړه او په هیڅ حال یی مه پریږده، او هغه نیک عمل چه لږ او دوامداره وی د هغی ډیر عمل نه غوره دی چه همیشه لپاره نه وی، که ستا نه تلاوت هیر شی او یا تری اوده شی، نو سبا ورځ د هغی قضائی راوړه، رسول الله ﷺ فرمائی : **« مَنْ نَامَ عَنْ حِزْبِهِ أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلاةِ الفَجْرِ وَصَلاةِ الظُّهْرِ كُتِبَ لَهُ كَأَنَمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ »** مسلم ، څوک چه د خپل حزب (مقرره حصه) او یا د څه حصی نه اوده پاتی شی او بیا یی د سهار او د ماسپښین د لمونځونو په منځ کښی ولولی نو ده لپاره به (هغه اجر) ولیکلی شی لکه چه ده د شپی دغه قران لوستلی وی. او د هغی کسانو له جملی څخه مه کیږه چه قران پریږدی او یا یی هیروی: لکه د قران کریم د تلاوت پریښودل، یا دهغی ترتیل (صفا ویل) او تدبر پریښودل، او یا پری عمل پریښودل، او یا پری د شفاء او علاج طلب کول پریښودل او یا داسی نور.

سُورَةُ الفَاتِحَةِ

دی سورت ته فاتحه وائی ځکه چه د قران شروع پری کیږی، اوهمدارازلیکونکی پری په لیکلو کښی، او لوستونکی پری په لوستلو کښی شروع کوی، او دا په نزول کښی اولنی سورت نه دی، چا ویلی چه: دا مكي دی، او چا ویلی چه مدني دی، دیته فاتحة الكتاب، أم الكتاب، سبع المثاني، سورة الحمد، سورة الصلاة، او الواقية هم وائی، **او په فضیلت کښی ئی ډیر احادیث راغلی دی، یو ئی دا دی چه رسول الله ﷺ فرمایلی:** « **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالقُرْآنُ العَظِيمُ الذِي أُوتِيتُهُ** » البخاري وأحمد. الحمدلله دا اوه ایاتونه دی چه بار بار تکراریږی، او دا هغه قران عظیم دی چه ماته راکړی شوی دی. ﴿بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ﴾ دا په ټولو سورتونو کښی اولنی ایات نه دی، بلکه دا د دوو سورتونو په منځ کښی د جداوالی لپاره علامه ده، لوستل ئی مستحب دی لیکن په سورت توبه کښی ئی لوستل مکروه دی

١ خاص په نوم د الله تعالی سره چه عام مهربانه دی او خاص مهربانه دی (مدد غواړم)
٢ ټول صفتونه د خدائی توب خاص الله لره دی چه پالونکی د ټول عالم دی
٣ عام مهربانی والا دی او خاص رحم کونکی دی
٤ واکدار د ورځی د بدلی دی
٥ خاص تالره بندگی کوو مونږ او خاص ستا نه امداد غواړو مونږ
٦ وښایه مونږ ته لار نیغه (سمه)
٧ لار د هغی کسانو چه تا نعمت کړی دی په هغوی باندی چه نه غضب شوی دی په هغوی باندی او نه دی ګمراهان.

سُورَةُ المجادلة
ترتيبها ٥٨ آياتها ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
مِنكُم مِّن نِّسَائِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
وَلَدْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا ۚ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ
بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا ۖ فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ۚ ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا
كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا
عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

د المجادلة سورت

(١) یقینا واوریدله الله تعالی وینا دهغی زنانه (ښځی) چه بحث ئی کوو له تاسره په باره د خپل خاوند کښی او ګیله (شکایت) ئی کوله الله تعالی ته (د خپل خاوند نه) او الله تعالی اوریدلی خبری اتری ستاسو، یقینا الله تعالی اوریدونکی او لیدونکی دی

(٢) هغه کسان چه ظهار کوی ستاسو نه د زنانه و خپلو نه نه دی دوی میندی دهغوی، نه دی میندی د دوی مګر هغه چه دوی ئی زیږولی دی او یقینا دوی خامخا وائی ناروا خبره او دروغ، او یقینا الله تعالی خامخا معافی کونکی اوبښنه کونکی دی

(٣) او هغه کسان چه ظهار کوی د زنانه و خپلو نه بیا واپس کیږی (ماتولو د) هغی خبری ته چه دوی کړی وی، نو ازادول د مرئی دی مخکی د یوځای کیدو د دوی نه، دا وعظ درکیدای شی تاسو ته په دی باندی او الله تعالی په هغی عملونو باندی چه تاسو ئی کوی خبردار دی

(٤) نو څوک چه نه مومی (وس د ازادولو د مرئی) نو روژی نیول دی دوه میاشتی پرله پسی مخکی د یو ځای کیدو (جماع کولو) د دواړو نه، نو څوک چه وس نه لری (دروژو نیولو) نو طعام ورکول دی شپیته مسکینانو ته، دا د دی لپاره چه ایمان راوړئ تاسو په الله تعالی او په پیغمبر د هغی باندی، او دا پولی (حدونه) د الله دی، او خاص کافرانو لره عذاب دردونکی دی

(٥) یقینا هغه کسان چه خلاف کوی د الله تعالی او د رسول د هغه نه خوار هلاک به شی دوی لکه چه خوار هلاک کړی شوی ؤ هغه کسان چه پخوا ؤ له دوی څخه او یقینا نازل کړی دی مونږ دلایل واضحه او خاص د کافرانو لپاره عذاب رسوا کونکی دی

(٦) (یاد کړه ای محمده) هغه ورځ چه راپورته به کړی دوی لره الله تعالی ټول، نو خبر به ورکړی دوی لره په عملونو د دوی، راګیر کړی دی هغی لره الله تعالی او دوی هیر کړیدی، او الله تعالی په هر څیز باندی شاهد او خبردار دی

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ
مِن نَّجْوَىٰ ثَلَٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَآ أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا۟ ۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا۟ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ
نُهُوا۟ عَنِ ٱلنَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا۟ عَنْهُ وَيَتَنَٰجَوْنَ بِٱلْإِثْمِ
وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ ۖ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِىٓ أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ
جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا
تَنَٰجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَٰجَوْا۟ بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَتَنَٰجَوْا۟
بِٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا ٱلنَّجْوَىٰ
مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ لِيَحْزُنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا
إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا۟ فِى ٱلْمَجَٰلِسِ فَٱفْسَحُوا۟ يَفْسَحِ
ٱللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُوا۟ فَٱنشُزُوا۟ يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ دَرَجَٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿٧﴾ ایا ته نه ګوری چه یقینا الله تعالی عالم دی په هغی څیزونو چه په اسمانونو کښی دی او په هغی څیزونو چه په زمکه کښی دی، نه کیږی هیڅ جرګه (پټه خبره) د دری کسانو مګر الله څلورم د هغی دی او نه د پنځه و کسانو مګر هغه ئی شپږم دی او نه کم د دی نه او نه زیات مګر هغه د دوی سره وی هرځای چه وی دوی بیا به خبر ورکړی دوی ته په هغی عملونو باندی چه دوی کړیدی په ورځ د قیامت کښی، یقینا الله تعالی په هر څیز باندی پوهه دی

﴿٨﴾ آیا ته نه ګوری هغی کسانو ته چه منع کړی شویدی د جرګی (پټه خبری) کولو نه بیا راګرځی دوی هغی کار ته چه منع شویدی د هغی نه او جرګی کوی دوی په ګناه او ظلم سره او په نافرمانی د رسول سره او هر کله چه راشی دوی تاته نو سلام کوی تا ته په هغه طریقه چه سلام نه دی ښودلی په هغی سره الله تعالی تاته، او وائی دوی په خپلو زړونو کښی چه ولی الله تعالی عذاب نه راکوی مونږ ته په هغی خبرو باندی چه مونږ ئی وایو، ښه پوره دی دوی لره جهنم ورننوځی به دوی هغی ته نو بد ځای د ورتلو دی

﴿٩﴾ ای ایمان والاو هر کله چه جرګی کوئ تاسو نو جرګی مه کوئ په ګناه او ظلم باندی او په نافرمانی د رسول سره او جرګی کوئ په نیکی کولو او تقوا سره او ویره وکړئ د الله تعالی نه هغه ذات چه خاص ده ته به جمع کړی شئ تاسو په (قیامت کښی)

﴿١٠﴾ یقینا داقسم جرګی د شیطان (په وسوسو سره وی) دی لپاره چه غمژن کړی مؤمنانو لره او نه دی دوی ضرر رسونکی مؤمنانو ته د هیڅ شی مګر په حکم د الله تعالی سره او خاص په الله تعالی باندی توکل دی وکړی مؤمنان

﴿١١﴾ ای ایمان والاو کله چه وویلی شی تاسو ته چه ځای پراخه کړئ په مجلس کښی نو ځای پراخه کړی نو ځای به پراخه کړی تاسو لره الله تعالی (په جنت کښی) او کله چه وویلی شی تاسو ته چه پورته شئ نو بیا پورته شئ، اوچتوی الله تعالی مؤمنانو لره ستاسو نه او هغی کسانو لره چه ورکړی شوی دی هغوی ته علم په درجو او مرتبو کښی او الله تعالی په هغی عملونو باندی چه کوئ ئی تاسو خبر دار دی

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ
صَدَقَةٗۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ
١٢ ءَأَشۡفَقۡتُمۡ أَن تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَٰتٖۚ فَإِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُواْ
وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ
وَرَسُولَهُۥۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٣ ۞ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوۡاْ قَوۡمًا
غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مَّا هُم مِّنكُمۡ وَلَا مِنۡهُمۡ وَيَحۡلِفُونَ عَلَى ٱلۡكَذِبِ
وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ١٤ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدًاۖ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ١٥ ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمۡ
عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٦ لَّن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ
شَيۡـٔٗاۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١٧ يَوۡمَ يَبۡعَثُهُمُ
ٱللَّهُ جَمِيعٗا فَيَحۡلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحۡلِفُونَ لَكُمۡۖ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ عَلَىٰ شَيۡءٍۚ أَلَآ
إِنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ١٨ ٱسۡتَحۡوَذَ عَلَيۡهِمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمۡ ذِكۡرَ
ٱللَّهِۚ أُوْلَٰٓئِكَ حِزۡبُ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ أَلَآ إِنَّ حِزۡبَ ٱلشَّيۡطَٰنِ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ
١٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡأَذَلِّينَ ٢٠
كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغۡلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِيٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٞ ٢١

١٢ ای ایمان والاو کله چه تاسو جرګه کوئ د رسول ﷺ سره نو مخکی کړئ د جرګی ستاسو نه صدقه دا غوره ده ستاسو لپاره او پاکونکی ده، نو که تاسو نه مومئ (صدقه) نو یقینا الله تعالی ببښنه کونکی رحم کونکی دی

١٣ ایا ویریدلئ تاسو چه ولیږئ مخکښی د جرګی ستاسو نه خیراتونه، نو کله چه ونکړئ تاسو (د عجز د وجی نه) او مهربانی وکړه الله تعالی په تاسو باندی، نو پابندی کوئ په لمونځونو او زکات ورکوئ او تابعداری کوئ د الله تعالی او د رسول د هغه او الله تعالی خبر دار دی په هغی عملونو باندی چه تاسو ئی کوئ

١٤ ایا نه ګوری ته هغی کسانو ته چه دوستانه (دوستی) کوی د هغی قوم سره چه غضب کړی دی الله تعالی په هغوی باندی نه دی هغوی له تاسو(مؤمنانو) څخه او نه له هغوی (یهودیانو) څخه او قسمونه خوری په دروغو باندی او حال دا چه هغوی پوهیږی

١٥ تیار کړی دی الله تعالی دوی لره عذاب سخت یقینا دوی بد دی هغه شی چه کوی ئی دوی

١٦ ګرځولی دی دوی قسمونه خپل ډال نو منع کوی (خلک) د لاری د الله نه نو دوی لپاره عذاب دی رسوا کونکی

١٧ هیڅکله به دفع نه کړی د دوی نه ممالونه د دوی او نه بچی د دوی د (عذاب) د الله نه هیڅ شی، همدغه کسان خاوندان د اور دی او دوی به په هغی کښی همیشه وی

١٨ په هغه ورځ چه راپورته به کړی دوی لره الله تعالی ټول نو قسمونه به کوی هغی ته لکه چه قسمونه به ئی کول تاسو ته یقینا دوی ګمان کوی چه په یو څیز (فایده مند) باندی دی دوی، خبردار یقینا همدوی دی دروغجن

١٩ غالبه شویدی په دوی باندی شیطان نو هیر کړی ئی دی د دوی نه ذکر د الله، همدغه کسان لښکر د شیطان دی، خبردار یقینا لښکر دشیطان تاوانیان دی

٢٠ یقینا هغه کسان چه مخالفت کوی د الله تعالی او د رسول د هغی نه دغه (د مخالفانو) ټولی په جمله د ذلیلانو کښی دی

٢١ لیکلی دی الله تعالی (په تقدیر کښی) چه خامخا غالب کیږم به زه او رسولان زما، یقینا الله تعالی قوت والا زورور دی

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

ترتيبها ٥٩ — آياتها ٢٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

﴿٢٢﴾ او به نه مومی ته داسی قوم چه ایمان لری په الله تعالی او په ورځ روستنئ چه دوستی به کوی دوی له هغه چا سره چه مخالفت کوی د الله تعالی او د هغه د رسول نه اګر که هغوی وی د دوی پلاران یا د دوی ځامن اویا د دوی ورونه یا د دوی قبیله دغه کسان لیکلی دی (الله) په زړونو د هغوی کښی ایمان او کلک کړی ئی دی دوی په روح سره د خپل طرف نه، او داخل به کړی دوی جنتونو لره چه بهیږی به لاندی د هغی نه ولی همیشه به وی په هغی کښی، راضی به وی الله تعالی د دوی نه او دوی به راضی وی له هغی نه، دغه (خلک) لښکر او حزب د الله دی، خبردار لښکر د الله تعالی همدوی دی کامیاب

د الحشر سورت

﴿١﴾ پاکی وائی الله تعالی لره هغه څیزونه چه په اسمانونو کښی دی او هغه څیزونه چه په زمکه کښی دی او خاص هغه دی زوراور او حکمتونو والا

﴿٢﴾ خاص هغه داسی ذات دی چه اویستل ئی کافران د کتابیانو نه د کورونو خپلو نه په اول راجمع کولو سره، ګمان نه کوو تاسو چه دوی به اوځی او ګمان کوو هغوی چه یقینا بچ کونکی دی دوی لره قلعه ګانی د هغوی (د عذاب) د الله تعالی نه، نو راغی دوی ته الله د داسی ځای نه چه ګمان نه کوو هغوی او واچولـه الله په زړونو د هغوی کښی ویره، ورانول دوی کورونه خپل په لاسونو خپلو باندی او په لاسونو د مؤمنانو نو، عبرت واخلئ ای خاوندانو د سترګو (عقلونو)

﴿٣﴾ او که چیرته نه وی لیکلی (مقرر کړی) الله تعالی په دوی باندی جلا وطنی (فرار کول) نو خامخا عذاب به ئی ورکړی وی دوی ته په دنیا کښی او د دوی لپاره په اخرت کښی عذاب د اور دی

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۖ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ
ٱلْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً
عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيُخْزِىَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ كَىْ لَا يَكُونَ
دُولَةًۢ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ ۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٧﴾
لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَـٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ
هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ ﴿٨﴾ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَـٰنَ مِن قَبْلِهِمْ
يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

٤ دا په دی وجه سره چه دوی خلاف کړی د الله تعالی او د رسول د هغی نه او چا چه خلاف وکړه د الله تعالی نو یقینا الله تعالی سخت عذاب ورکونکی دی

٥ هغه چه پری کړی دی تاسو څه ونی د کجورو او یا پریښی دی تاسو ولاړی په بیخونو خپلو باندی نو دا په حکم د الله سره ؤ او د دی لپاره چه رسوا کړی نافرمانانو لره

٦ او هغه مالونه چه راګرځولی دی الله تعالی رسول خپل ته له مالونو د دوی پس نه ؤ ځغلولی تاسو پر دی هیڅ اسونه او نه اوښان لیکن الله غالبه کوی رسولان خپل په هغه چا باندی چه وغواړی او الله تعالی په هر شی باندی قدرت لری

٧ هغه چه راګرځولی ؤ الله تعالی خپل پیغمبر ته د (مالونو) د کلو والاو نه نو (هغه) د الله لپاره دی او د رسول ﷺ لپاره او د خپلوانو د هغی لپاره او د یتیمانو او مسکینانو لپاره او د مسافرو لپاره دی چه ونه ګرځی دغه (اموال) دولت په منځ د مالدارانو کښی له تاسو څخه، نو هغه څیز چه درکړی دی تاسو ته رسول نو هغه واخلئ او هغه څیز چه منع کړی یی تاسو له هغی څخه نو منع شئ د هغی نه او ویره وکړئ د الله تعالی نه یقینا الله تعالی سخت عذاب ورکونکی دی

٨ (دا مالونه) د پاره د فقیرانو مهاجرینو دی هغه کسان چه ویستلی شوی دی د خپلو کورونو او مالونو نه لټوی دوی مهربانی د الله تعالی او رضامندی د هغی او مدد کوی دوی د الله تعالی او درسول د هغه همدغه کسان ریښتینی دی

٩ او هغو (انصارو لره دی دغه مالونه) چه ځای ئی نیولی دی په (دی) کور (مدینه) کښی او (خالص کړی ئی دی) ایمان مخکی د راتلو د دوی نه مینه کوی دوی د هغه چا سره چه هجرت کوی دوی ته او نه مومی دوی په خپلو سینو کښی څه خفګان د هغه څیز نه چه ورکړی شوی دی (مهاجرینو) ته او غوره کوی دوی (مهاجرینو لره) په خپلو ځانونو باندی اګر که وی په دوی باندی ولږه، او څوک چه بچ وساتلی شی د شومتیا د نفس نه نو همدغه کسان دی کامیاب

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا
وَلِإِخۡوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا
غِلّٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٞ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ ۞ أَلَمۡ تَرَ إِلَى
ٱلَّذِينَ نَافَقُواْ يَقُولُونَ لِإِخۡوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ
ٱلۡكِتَٰبِ لَئِنۡ أُخۡرِجۡتُمۡ لَنَخۡرُجَنَّ مَعَكُمۡ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمۡ
أَحَدًا أَبَدٗا وَإِن قُوتِلۡتُمۡ لَنَنصُرَنَّكُمۡ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ
﴿١١﴾ لَئِنۡ أُخۡرِجُواْ لَا يَخۡرُجُونَ مَعَهُمۡ وَلَئِن قُوتِلُواْ لَا يَنصُرُونَهُمۡ
وَلَئِن نَّصَرُوهُمۡ لَيُوَلُّنَّ ٱلۡأَدۡبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾
لَأَنتُمۡ أَشَدُّ رَهۡبَةٗ فِي صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ
لَّا يَفۡقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَٰتِلُونَكُمۡ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرٗى
مُّحَصَّنَةٍ أَوۡ مِن وَرَآءِ جُدُرِۭۚ بَأۡسُهُم بَيۡنَهُمۡ شَدِيدٞۚ تَحۡسَبُهُمۡ
جَمِيعٗا وَقُلُوبُهُمۡ شَتَّىٰۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَعۡقِلُونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَرِيبٗاۖ ذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ
أَلِيمٞ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ إِذۡ قَالَ لِلۡإِنسَٰنِ ٱكۡفُرۡ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكَ إِنِّيٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

(١٠) او هغه کسان چه راځی روسته د دوی نه وائی دوی: ای ربه زمونږ ښښنه وکړی مونږ ته او ورونو زمونږ ته هغه کسان چه مخکی والی ئی کړی دی زمونږ نه په حاصلولو د ایمان کښنی، او مه ګرځوه په زړونو زمونږ کښنی بغض او کینه د هغه کسانو سره چه ایمان ئی راوړی دی ای ربه زمونږ یقینا ته شفقت کونکی او مهربان ئی

(١١) ایا ته نه ګوری هغی کسانو ته چه منافقان دی وائی ورونو خپلو ته هغه کسان چه کفر ئی کړی دی د کتابیانو نه، که چیرته ویستلی شوئ تاسو نو خامخا به اوځو مونږ ستاسو سره او خبره نه منو مونږ ستاسی په باره کښنی د هیڅا هیڅکله او که تاسو سره جنګ شروع شوه نو خامخا مدد به وکړو مونږ ستاسی سره او الله تعالی ګواهی کوی چه یقینا دوی دروغجن دی

(١٢) که چیرته دوی ویستلی شی نو دوی نه وځی د هغوی سره او که چیرته جنګ وکړی شی د هغوی سره نو دوی مدد نه کوی د هغوی سره او که مدد وکړی دوی د هغوی سره نو خامخا وبه ګرځوی (دغه منافقان) شاګانی خپلی بیا به د دوی سره امداد نه شی کیدای

(١٣) خامخا تاسو ډیر سخت رعب (ویری) والا ئی په سینو د هغوی کښنی د الله تعالی نه دغه ویره په سبب د دی ده چه بیشکه دوی یو قوم دی چه نه پوهیږی

(١٤) جنګ به ونه کړی (دغه یهودیان) له تاسی سره ټول په ګډه سره، مګر په کلیو ټنګ کړی شوو کښنی او یا شاته د دیوالونو او سنګرونو نه، جنګ (ډوزی) د دوی په خپل مینځ کښنی ډیر سخت دی، ګمان به کوئ تاسو په دوی باندی چه یو دی او حال دا چه زړونه د هغوی سره جلا جلا دی دا په سبب د دی سره چه دوی یو داسی قوم دی چه نه پوهیږی

(١٥) (حال د دوی) په شان د حال د هغی کسانو دی چه د دی نه مخکی ؤ په نږدی زمانه کښنی اوڅکله هغوی سزا د کار خپل او د دوی لپاره عذاب دردونکی دی

(١٦) (حال د دوی) په شان د حال د شیطان دی کله چه ووائی انسان ته کفر کوه نو هر کله چه هغه کفر وکړی نو دی ورته ووائی یقینا زه بیزاره یم له تا څخه یقینا زه ویریږم له الله څخه چه رب د ټولو مخلوقاتو دی

فَكَانَ عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِىٓ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۚ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُمْتَحَنَةِ — ترتيبها ٦٠ — آياتها ١٣

﴿١٧﴾ نو شو عاقبت د دی دواړو چه یقینا دوی به په اور کښی وی همیشه به وی په هغی کښی او دا سزا د ظالمانو ده

﴿١٨﴾ ای ایمان والاو ویره کوئ د الله تعالی نه او ودی ګوری هر نفس هغی شی ته چه مخکی ئی لیږلی دی لپاره د سبا او ویریږئ له الله تعالی نه یقینا الله په هغی عملونو باندی چه تاسو ئی کوئ خبردار دی

﴿١٩﴾ او مه کیږئ د هغی کسانو په شان چه هیر کړی دی الله تعالی نو هیر کړل الله تعالی د دوی نه نفسونه د دوی، دغه کسان هم دوی پوره نافرمان دی

﴿٢٠﴾ نه دی برابر اوروالا او د جنت والا جنت والا خاص دوی مراد حاصلونکی دی

﴿٢١﴾ که چیرته نازل کړی وی مونږ دا قران په غره باندی ضرور تا به لیدلی وی هغه عاجزی کونکی ټکړی ټکړی د وجی د ویری د الله تعالی نه او دا مثالونه بیانوو مونږ د پاره د خلکو دی لپاره چه دوی فکر وکړی

﴿٢٢﴾ دغه الله تعالی هغه ذات دی چه نشته دی حقدار د عبادت سواد هغه نه پوهه د ی په هر پټ او ښکاره، خاص هغه پوره مهربانی کونکی او خاص رحم والا دی

﴿٢٣﴾ دغه الله تعالی هغه ذات دی چه نشته بل حقدار د عبادت سوا د هغه نه بادشاه دی ډیر پاک دی بچ دی د هر نقصان نه امن ورکونکی دی ساتنه کونکی دی عزت والا دی زوراور دی خاوند د لوئی دی پاک دی د هغی نه چه دوی ورسره شریک جوړوی

﴿٢٤﴾ دغه الله تعالی پیداکونکی دی راویستونکی دی (دعدم نه وجود ته) صورت ورکونکی دی خاص هغه لره دی ښایسته نومونه پاکی وائی هغه لپاره هغه مخلوق چه په اسمانونو کښی دی او هغه چه په زمکه کښی دی او خاص هغه زوراور او حکمتونو والا دی

د الممتحنة سورت

١ ای مؤمنانو مه نیسئ دښمنان زما او دښمنان ستاسو دوستان چه غورځوئ تاسو هغی ته خبری د دوستانی (دوستی) او حال دا چه هغوی کفر کړی دی په هغی چه راغلی دی تاسو ته د حق نه اوباسی دوی رسول ﷺ لره او تاسو لره د دی وجی نه چه تاسو ایمان راوړی دی په الله تعالی چه رب ستاسی دی که چیرته وتلی ئی تاسو (د وطن نه) د پاره د جهاد په لار زما کښی او د پاره د لټولو د رضا زما چه په پټه لیږئ تاسو هغوی ته (خبری) په (سبب د) دوستئ سره او زه ښه عالم یم په هغه څه چه پټوئ تاسی او په هغه څه چه ښکاره کوئ تاسی، او چا چه وکړه دا کار (په اینده وخت کښی) ستاسو نه نو یقینا گمراه شوه هغه د سمی لاری نه

٢ که چیری بری وموسی په تاسی باندی (نو) شی به دوی تاسو له دښمنان او اوږدوی دوی تاسو ته لاسونه خپل او ژبی خپلی په بدئ سره او خوښوی دوی چه کافران شئ تاسی

٣ هیچیری نفع نه درکوی خپلولی ستاسو او نه اولاد ستاسو په ورځ د قیامت کښی، فیصله به وکړی (الله) په مینځ ستاسو کښی او الله تعالی په هغی عملونو چه کوئ تاسو ښه لیدونکی دی

٤ یقینا شته ستاسو لپاره نمونه د تابعدارئ ښایسته په ابراهیم علیه السلام او په هغی کسانو کښی چه د هغه سره ؤ کله چه وویل دوی قوم خپل ته یقینا مونږ بیزاره یو ستاسو نه او د هغی چا نه چه تاسو ئی بندگی کوئ په غیر د الله تعالی نه منکران شوی یو مونږ (په باطل دین) ستاسو باندی او ښکاره شوی ده په منځ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١ إِن
يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ٢ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بُرَآءُ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ
رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٥

زمونږ او په منځ ستاسو کښی دښمنی او کینه همیشه تر دی پوری چه ایمان راوړئ تاسو په الله تعالی چه یو دی (په الوهیت کښی) مګر خو (اقتدا مه کوئ د) یوی خبری د ابراهیم علیه السلام چه ویلی ئی وه پلار خپل ته خامخا به زه ببښنه غواړم ستا لپاره او اختیار نه لرم زه ستا د (بچ کولو) لپاره د عذاب د الله تعالی نه د هیڅ شی، ای ربه زمونږ په تا باندی مونږ خپل ځان سپارلی دی او خاص تا ته مونږ درګرځو او خاص تاته بیرته ګرځیدل دی (د پاره د جزاء)

٥ ای ربه زمونږ مه ګرځوی مونږ لره ازمائش د پاره د کافرانو او ببښنه وکړی مونږ ته ای ربه زمونږ یقینا خاص ته زوراور او حکمتونو والا ئی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ۚ
وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٧﴾ لَّا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَآتُوهُم
مَّا أَنفَقُوا ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ۚ
ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿٦﴾ یقینا شته ستاسو لپاره په دوی کښی نمونه د تابعداریٔ بنایسته دپاره د هغه چا چه امید لری د ملاقات د الله تعالی او دورځ روستنیٔ او چا چه مخ وګرځوو نو یقینا الله تعالی خاص هغه بی حاجته او ستایلی شوی دی

﴿٧﴾ امید دی چه الله تعالی به وګرځوی په منځ ستاسو او په منځ د هغی کسانو کښی چه تاسو ورسره دښمنی کوئ د دوی نه دوستانه (دوستی) او الله تعالی قدرت والا دی او الله تعالی ببښنه کونکی او رحم کونکی دی

﴿٨﴾ نه منع کوی الله تعالی تاسو لره (د دوستیٔ) د هغی کسانو نه چه نه ئی دی کړی جنګ ستاسو سره په دین (اسلام) کښی او نه ئی ویستلی تاسو لره د خپلو کورونو نه چه نیکی کوئ تاسو د هغوی سره او چه عدل او انصاف کوئ تاسی له هغوی سره بیشکه الله تعالی خوښوی انصاف کونکی

﴿٩﴾ یقینا منع کوی الله تعالی تاسو لره د هغی کسانو نه چه جنګ کوی تاسو سره په دین کښی او ویستلی ئی تاسو لره د کورونو خپلو نه او مدد مرسته ئی کړی ده له دښمنانو ستاسی سره په ویستلو ستاسی باندی، له دی ځخه چه دوستی کوئ تاسو له هغوی سره او هغه ځوک چه دوستی کوی د هغوی سره نو همدغه خلک ظالمان دی

﴿١٠﴾ ای ایمان والاو هر کله چه راشی تاسو ته مؤمنی زنانه هجرت کونکی نو امتحان واخلئ د هغوی (دایمانونو) الله تعالی ښه پوهه دی په ایمان د هغوی نو که ستاسی علم راغی چه دوی مؤمنی دی نو مه واپس کوئ دوی لره کافرانو ته، نه هغوی حلالی دی دوی لره او نه دوی حلال دی هغوی لره او ورکوئ دوی ته هغه خرچ چه کړی وی هغوی (په زنانه و باندی) او ګناه نشته په تاسو باندی چه نکاح وکړئ تاسو د هغوی سره کله چه ورکوئ تاسو مهرونه د هغوی او مه راتینګوئی نکاحونه د کافرو ښځو او غواړئ تاسو هغه خرچ چه کړی وی تاسو او هغوی دی هم غواړی هغه چه هغوی خرچ کړی وی دا فیصله د الله تعالی ده فیصله کوی په منځ ستاسو کښی او الله تعالی عالم دی په هر څه او حکمتونو والا دی

﴿١١﴾ او که چیرته فوت (لاړی) شی له تاسی نه ځینی ښځی ستاسو نه کافرانو ته پس غزا مو وکړه (او غنیمت مو واخیست تاسو په غزا کښی) نو ورکړئ هغی کسانو ته چه تللی وی ښځی د هغوی په مثل د هغه (مهر) چه ورکړی دی دوی او ویره وکړئ د الله تعالی نه هغه ذات چه تاسو پری ایمان لرئ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ
بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ
فِى مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
١٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا۟ مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْقُبُورِ ١٣

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
١ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ٢
كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا۟ مَا لَا تَفْعَلُونَ ٣ إِنَّ
ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِهِۦ صَفًّا كَأَنَّهُم
بُنْيَٰنٌ مَّرْصُوصٌ ٤ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ لِمَ
تُؤْذُونَنِى وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا
زَاغُوٓا۟ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ٥

١٢ ای نبی ﷺ کوم وخت چه راشی تاته مؤمنانی زنانه چه بیعت کوی له تا سره په دی شرط چه نه به شریکوی دوی د الله تعالی سره هیڅ شی او نه به غلا کوی دوی او نه به کوی زنا دوی او نه به وژنی دوی اولاد خپل او نه به راتلل کوی په بهتان سره چه جوړوی ئی په منځ د لاسونو او ښپو خپلو کښی او نه به کوی دوی نافرمانی ستا په معروف یعنی (ښو کارونو کښی) نو بیعت وکړه د دوی سره او ښښنه غواړه دوی لره د الله تعالی نه یقینا الله تعالی ښښنه کونکی او مهربان دی

١٣ ای ایمان والاو دوستانه (دوستی) مه کوئ د هغی قوم سره چه غضب کړی دی الله تعالی په هغوی باندی یقینا نا امیده دی دوی د اخرت نه لکه چه نا امیده دی کافران (د دوباره ژوندون) د قبرونو والاو نه

د الصف سورت

١ پاکی وائی الله تعالی لره هغه څیزونه چه په اسمانونو کښی دی او هغه څیزونه چه په زمکه کښی دی او خاص الله تعالی زوراور او حکمتونو والا دی

٢ ای ایمان والاو ولی په ژبه هغه خبری کوئ چه نه ئی کوئ (په عمل کښی)

٣ ډیره لویه ده له جهته د غضبه په نزد د الله تعالی چه وائی تاسو هغه چه نه ئی کوئ

٤ یقینا الله تعالی مینه کوی د هغی کسانو سره چه جنګ کوی په لار د الله تعالی کښی صفونه صفونه ګویا چه دوی دیوال دی په یو بل کښی ننوتلی (ټینګ شوی)

٥ او په کوم وخت کښی چه وویلی موسی علیه السلام قوم خپل ته ای زما قومه ولی خفه کوئ ما او حال دا چه یقینا پوهیږئ تاسو چه زه رسول د الله تعالی یم تاسو ته نو هر کله چه دوی کاږه شوه نو کاږه کړل الله تعالی زړونه د دوی او الله تعالی هدایت نه کوی قوم نافرمان ته

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُولٍ يَأْتِى مِنۢ بَعْدِى ٱسْمُهُۥٓ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا
جَآءَهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ
عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰٓ إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ
ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ
عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ تِجَٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ
فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَمَسَٰكِنَ
طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ
مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوٓا۟
أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّۧنَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ
قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ۖ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ
وَكَفَرَت طَّآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا۟ ظَٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

﴿٦﴾ او کوم وخت چه وویلی عیسی علیه السلام څوی د مریم ای بنی اسرائیلو یقینا زه رسول د الله تعالی یم تاسو ته تصدیق کونکی د هغی کتاب چه زما نه مخکښی نازل شوی دی چه تورات دی او زیری ورکونکی یم پداسی رسول چه راځی به روسته زما نه چه نوم د هغی احمد دی بیا هرکله چه راغی دوی ته په بنکاره ؤ معجزو سره، وویل (بنی اسرائیلو) دا سحر (کودی) دی بنکاره

﴿٧﴾ او څوک دی لوی ظالم د هغه چانه چه جوړوی په الله تعالی باندی دروغ او حال دا چه هغه رابللی شی اسلام ته او الله تعالی هدایت نه کوی قوم ظالمانو ته

﴿٨﴾ غواړی دوی چه مړه کړی رنا د الله تعالی په خپلو خولو سره او الله تعالی پوره کونکی دی د رنا خپلی اګر که بد ئی ګڼی کافران

﴿٩﴾ خاص الله تعالی هغه ذات دی چه رالیږلی ئی دی رسول خپل په هدایت سره او په حق دین سره د دی لپاره چه غالب کړی هغه په دینونو ټولو باندی اګر چه بد ئی ګڼی مشرکان

﴿١٠﴾ ای ایمان والاو ایا وښایم تاسو ته یو داسی تجارت چه بچ کړی تاسو لره د عذاب دردونکی نه

﴿١١﴾ ایمان به راوړئ په الله تعالی باندی او په رسول د هغی باندی او جهاد به کوئ په لار د الله تعالی کښی په مالونو او په نفسونو خپلو سره دا کار غوره دی ستاسو لپاره که تاسو پوهیږئ

﴿١٢﴾ بښنه به وکړی تاسو ته د ګناهونو ستاسو او داخل به کړی تاسو جنتونو ته چه بهیږی به لاندی د ونو د هغی نه ولی او کورونه د اوسیدلو مزیدار (سپیڅلی) په باغونو د همیشوالی کښی دا کامیابی لویه ده

﴿١٣﴾ او بل نعمت چه خوښوی ئی تاسو هغه لره (چه هغه) مدد دی د طرفه د الله تعالی نه او فتح نږدی او زیری ورکړه مؤمنانو لره

﴿١٤﴾ ای ایمان والاو شئ مدد کونکی د دین د الله تعالی لکه چه ویلی ؤ عیسی زوی د مریم علیه السلام حوارینو (ملګرو) خپلو ته څوک دی ماسره مدد کونکی د پاره د الله تعالی نو وویل حوارینو مونږ مدد کوو د دین د الله تعالی نو ایمان راوړه یوی ډلی دبنی اسرایلو نه او کفر وکړه بلی ډلی نو کلک کړه مونږ هغه کسان چه ایمان ئی راوړی ؤ په دښمنانو خپلو باندی نو وګرځیدل دوی غالبه

د الجمعة سورت

سُورَةُ الجُمُعَةِ — ترتيبها ٦٢ — آياتها ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنَّ
الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

﴿١﴾ پاکی بیانوی الله تعالی لره هغه څیزونه چه په اسمانونو کښی دی او هغه څیزونه چه په زمکه کښی دی بادشاه دی ډیر پاک دی زوراور او حکمتونو والا دی

﴿٢﴾ خاص الله تعالی هغه ذات دی چه لیږلی ئی دی په انپرو (امیانو) کښی یو رسول د دوی د جنس نه بیانوی دوی ته ایاتونه د الله تعالی او پاکوی دوی لره د شرک نه او بنائی دوی ته قران او احکام (دشریعت) اګر چه ؤ دوی مخکښی خامخا په ګمراهی بنکاره کښی

﴿٣﴾ او نور خلک (روسته د دوی نه) چه نه دی رسیدلی هغوی ته په مرتبه کښی او خاص الله تعالی زوراور او حکمتونو والا دی

﴿٤﴾ دا فضل د الله تعالی دی چه ورکوی ئی هغه چاته چه وئی غواړی او الله تعالی خاوند د مهربانی لوئی دی

﴿٥﴾ مثال د هغی کسانو چه مکلف شوی ؤ په تورات (چه عمل پری وکړی) بیا ئی ذمه واری نه ده ادا کړی په شان د حال د خر دی چه باروی (په شا وړی) کتابونه، بد دی مثال د هغه قوم چه دروغجن ګڼی ایاتونه د الله تعالی او الله تعالی هدایت نه کوی قوم ظالم ته

﴿٦﴾ ته وایه ای یهودیانو که چیرته تاسو دعوی کوئ چه بیشکه تاسی دوستان ئی د الله تعالی په غیر د نورو خلکو نه نو اوغواړئ مرګ که چیرته تاسو رښتینی ئی

﴿٧﴾ هیڅکله به ارزو د مرګ ونکړی دوی په سبب د هغی عملونو چه مخکی لیږلی دی لاسونو ددوی او الله تعالی عالم دی په ظالمانو باندی

﴿٨﴾ او وایه یقینا هغه مرګ چه تاسو تیښته کوئ د هغی نه یقینا هغه ستاسی سره ملاقات کونکی دی بیا به وګرځولی شئ تاسو هغه ذات ته چه عالم دی په پټ او بنکاره باندی نو خبر به درکړی تاسو ته په هغی عملونو باندی چه تاسو ئی کوئ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوۡمِ ٱلۡجُمُعَةِ
فَٱسۡعَوۡاْ إِلَىٰ ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَذَرُواْ ٱلۡبَيۡعَۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ
تَعۡلَمُونَ ٩ فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ فَٱنتَشِرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ
وَٱبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرٗا لَّعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ
١٠ وَإِذَا رَأَوۡاْ تِجَٰرَةً أَوۡ لَهۡوًا ٱنفَضُّوٓاْ إِلَيۡهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمٗاۚ قُلۡ
مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ مِّنَ ٱللَّهۡوِ وَمِنَ ٱلتِّجَٰرَةِۚ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ١١

سُورَةُ المُنَافِقُونَ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ قَالُواْ نَشۡهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِۘ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ
إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥۖ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَكَٰذِبُونَ ١
ٱتَّخَذُوٓاْ أَيۡمَٰنَهُمۡ جُنَّةٗ فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ
يَعۡمَلُونَ ٢ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ ثُمَّ كَفَرُواْ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ
فَهُمۡ لَا يَفۡقَهُونَ ٣ ۞ وَإِذَا رَأَيۡتَهُمۡ تُعۡجِبُكَ أَجۡسَامُهُمۡۖ
وَإِن يَقُولُواْ تَسۡمَعۡ لِقَوۡلِهِمۡۖ كَأَنَّهُمۡ خُشُبٞ مُّسَنَّدَةٞۖ يَحۡسَبُونَ كُلَّ
صَيۡحَةٍ عَلَيۡهِمۡۚ هُمُ ٱلۡعَدُوُّ فَٱحۡذَرۡهُمۡۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُۖ أَنَّىٰ يُؤۡفَكُونَ ٤

٩ ای ایمان والاو کوم وخت چه (اول) اذان وویلی شی د پاره د لمانځه په ورځی د جمعی کښی نو ځغلئ ذکر د الله ته او پریږدئ خرڅول دا کار غوره دی تاسو لره که چیری پوهیږئ تاسو

١٠ نو هر کله چه ادا کړی شی لمونځ (دجمعی) پس خواره شئ تاسو په ځمکه کښی او ولټوئ تاسو فضل د الله تعالی او یادوئ الله تعالی (په یادولو) ډیرو سره دی لپاره چه تاسی کامیاب شئ

١١ او هر کله چه دوی وینی تجارت (سوداګری) یا لوبی (نندارہ) نو خوږیږی دوی په لوری د هغی او پریږدی تا لره ولاړ (په خطبه باندی) ورته ووایه (ای محمده) هغه څه (ثواب) چه په نزد دالله تعالی دی هغه ډیر غوره دی د لهو تماشو نندارو او د سوداګری نه او الله تعالی غوره رزق ورکونکی دی

د المنافقون سورت

١ هر کله چه راشی تا ته منافقان نودوی وائی ګواهی کوو مونږ چه بیشکه ته خامخا رسول د الله تعالی ئی او الله تعالی پوهه دی چه ته یقینا د هغه رسول ئی او الله تعالی ګواهی کوی چه یقینا خامخا منافقان دروغجن دی

٢ نیولی دی دوی قسمونه خپل ډالونه نو منع کوی (خلک) د لاری د الله نه یقینا ډیر بد دی هغه عملونه چه کوی ئی دوی

٣ دا په دی سبب سره چه دوی ایمان راوړی دی بیائی کفر کړی دی نو مهر وهلی شوی دی په زړونو د دوی باندی نو دوی یو قوم دی چه نه پوهیږی

٤ او هر کله چه ته ووینی دوی لره نو په تعجب کښی به اچوی تنی د دوی او که چیری دوی وینا کوی نو غوږ به ږدی وینا د دوی ته ګویا چه دوی لرګی دی ارم کړی شوی دی دیوال ته ګمان کوی دوی د هری چغی په ځان باندی هم دوی دښمنان دی نو ځان وساته ته له دوی څخه هلاک دی کړی دوی لره الله تعالی نو څرنګ ګرځولی شوی دی دوی (له حق نه)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا ۗ وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنفِقُوا مِن مَّا رَزَقْنَاكُم
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَن
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ — ترتيبها ٦٤ — عدد آياتها ١٨

﴿٥﴾ او کوم وخت چه وویلی شی دوی ته راشی چه ببنه وغواړی تاسو لره رسول الله ﷺ نو واړوی دوی سرونه خپل او وینی به ته دوی چه څنګ کوی او حال دا چه وی دوی لوئ کونکی

﴿٦﴾ برابره خبره ده په دوی باندی که ته ببنه غواړی دوی لره او که ببنه نه غواړی ته دوی لره هیچیری ببنه نه کوی الله تعالی دوی ته یقینا الله تعالی هدایت نه کوی قوم فاسقانو نافرمانو ته

﴿٧﴾ دوی هغه کسان دی چه وائی خرچ مه کوی په هغه چا چه درسول الله ﷺ سره دی تر دی پوری چه خواره واره شی خاص الله تعالی لره خزانی دی د اسمانونو او د زمکی او لیکن منافقان نه پوهیږی

﴿٨﴾ دوی وائی که چیری بیرته وګرځو مونږ طرف د مدینی ته نو خامخا اوبه باسی عزتمند د هغی نه ذلیل لره او خاص الله لره دی عزت او غلبه او رسول د ده لره او مؤمنانو لره لیکن منافقان نه پوهیږی

﴿٩﴾ ای ایمان والاو غافله دی نه کړی تاسو لره مالونه ستاسی او نه بچی ستاسی د ذکر د الله تعالی نه او چا چه دغه کار وکړه نو همدغه کسان هم دوی دی تاوانیان زیانکا ران

﴿١٠﴾ او خرچ وکړئ د هغی مالونو نه چه درکړی دی ما تاسو ته مخکی د هغی نه چه راشی یو کس ستاسو ته (اسباب) د مرګ نو وبه وائی ای ربه زما ولی دی روسته نه کړه ما لره تر نیټی نږدی پوری چه صدقه او خیرات کړی وی ما او شم زه د نیکانو څخه

﴿١١﴾ او هیڅکله نه روسته کوی الله تعالی هیڅ نفس کوم وخت چه راشی نیټه د هغه او الله تعالی خبردار دی په هغی عملونو باندی چه تاسو ئی کوی

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ فَمِنكُمۡ كَافِرٞ وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ٣ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٤ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَبَؤُاْ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن قَبۡلُ فَذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٥ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَقَالُوٓاْ أَبَشَرٞ يَهۡدُونَنَا فَكَفَرُواْ وَتَوَلَّواْ وَّٱسۡتَغۡنَى ٱللَّهُۚ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٞ ٦ زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلنُّورِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلۡنَاۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٨ يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ لِيَوۡمِ ٱلۡجَمۡعِۖ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلتَّغَابُنِۗ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٩

د التغابن سورت

١ پاکی وائی الله تعالی لره هغه مخلوقات چه په اسمانونو کښی دی او هغه څیزونه چه په زمکه کښی دی خاص د ده لپاره بادشاهی ده او خاص د ده لپاره ښایسته ستاینه ده او هغه په هر څیز باندی قدرت لرونکی دی

٢ خاص الله هغه ذات دی چه پیدا ئی کړی تاسو نو ځنی ستاسو نه کافر دی او ځنی ستاسو نه مؤمنان دی او الله تعالی په هغی عملونو باندی چه تاسو ئی کوی لیدونکی دی

٣ پیدا کړی ئی دی اسمانونه او زمکی په تدبیر حق سره او شکلونه ئی درکړی دی تاسو ته نو بیا ئی ښایسته کړی دی شکلونه ستاسو او خاص هغه ته بیرته ورتلل دی

٤ پوهیږی په هغه څیزونو چه په اسمانو کښی دی او په زمکه کښی دی او عالم دی په هغه څه چه تاسو ئی پټوی او په هغه څه چه تاسو ئی ښکاره کوی او الله تعالی عالم دی په هغه خبرو باندی چه په سینو (د خلکو کښی) دی

٥ ایا نه دی راغلی تاسو ته خبر دهغی کسانو چه منکران شوی دی پخوا له دی نه پس وئی څکل سزا د کار خپل او شته دی د دوی لپاره عذاب دردونکی

٦ دا په دی سبب چه یقینا راتلل دوی ته رسولان د دوی په ښکاره احکامو سره نو دوی وویل ایا یو بشر مونږ ته لار ښائی نو انکار وکړه دوی او مخ ئی واړوو او (ښکاره کړه) الله تعالی بی پروائی خپله او الله تعالی بی پروا او ستایلی شوی ذات دی

٧ ګمان کوی کافران چه دوی به هیڅ کله دوباره پیدا نشی ته ووایه ها قسم دی په رب زما چه ضرور به دوباره پیدا کیږی بیا به ضرور خبر درکړی شی تاسو ته د هغی عملونو چه تاسو کړیدی او دا کار په الله تعالی باندی اسان دی

٨ نو ایمان راوړئ په الله تعالی او په رسول د هغی او په هغی رڼا باندی چه مونږ نازل کړی ده او الله تعالی په هغی عملونو چه کوئ ئی تاسو خبر دار دی

٩ په هغی ورځ چه راجمع به کړی تاسو لره په ورځ د جمع کیدلو (قیامت) کښی دغه ورځ د غبن ښکاره کیدلو ده او چا چه ایمان راوړه په الله تعالی باندی او عمل ئی وکړه نیک نو لری به کړی (الله) له ده څخه بدی د ده او داخل به کړی ده لره جنتونو ته چه بهیږی به لاندی د هغی نه ولی همیشه به وی دوی په هغی کښی همیشه دا کامیابی لویه ده

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَـٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٢﴾ ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ مِنْ أَزْوَٰجِكُمْ وَأَوْلَـٰدِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَٱحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا۟ وَتَصْفَحُوا۟ وَتَغْفِرُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَـٰدُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ وَٱسْمَعُوا۟ وَأَطِيعُوا۟ وَأَنفِقُوا۟ خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تُقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَـٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ ترتيبها ٦٥ آياتها ١٢

(١٠) او هغه کسان چه کفر ئی کړی دی او دروغجن ئی ګڼلی ایاتونه زمونږ دغه کسان اور والا دی همیشه به وی دوی په هغی کښی او بد ځای د ورتللودی

(١١) او نه رسیږی هیڅ مصیبت مګر په حکم (تقدیر) د الله تعالی سره او چا چه ایمان راوړه په الله تعالی باندی نو هدایت به وکړی زړه د هغه ته او الله تعالی په هر شی باندی پوهه دی

(١٢) او تابعداری کوئ د الله او تابعداری کوئ د رسول د هغه نو که چیری مخ واړو تاسو نو یقینا په رسول زمونږ باندی رسول بنکاره دی

(١٣) الله تعالی نشته بی له هغی نه لایق د عبادت او خاص په الله تعالی باندی دی توکل وکړی مؤمنان

(١٤) ای ایمان والاو یقینا ځنی د بنځو ستاسو نه او د ځامنو ستاسو نه دښمنان دی تاسی لره نو ځان وساتئ د هغوی نه او که عفوه وکړئ تاسو او مخ وګرځوئ تاسو او ښښنه وکړئ تاسی نو بیشکه الله تعالی ښښنه کونکی او رحم کونکی دی

(١٥) یقینا مالونه ستاسو او اولاد ستاسو یوه فتنه ده او الله تعالی خاص د هغی سره ثواب لوی دی

(١٦) نو ویره کوئ له الله تعالی نه څومره چه وس وی ستاسو او غوږ کیږدئ او خبره منئ او خرچ کوئ نو غوره به وی ستاسو لپاره او څوک چه وساتلی شوه د شومتیا د نفس نه نو دا کسان هم دوی دی کامیاب

(١٧) که چیری قرض ورکړئ تاسو الله تعالی ته قرض ښایسته زیات به ئی کړی ستاسو لپاره اوښښنه به وکړی تاسو لره او الله تعالی ښه قدر دان دی ښه تحمل والا دی

(١٨) عالم دی په پټو او ښکاره باندی زورور دی او حکمتونو والا دی

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحۡصُواْ ٱلۡعِدَّةَۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡۖ لَا تُخۡرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخۡرُجۡنَ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ لَا تَدۡرِي لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحۡدِثُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ أَمۡرٗا ١ فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمۡسِكُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٍ أَوۡ فَارِقُوهُنَّ بِمَعۡرُوفٖ وَأَشۡهِدُواْ ذَوَيۡ عَدۡلٖ مِّنكُمۡ وَأَقِيمُواْ ٱلشَّهَٰدَةَ لِلَّهِۚ ذَٰلِكُمۡ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مَخۡرَجٗا ٢ وَيَرۡزُقۡهُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُۚ وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمۡرِهِۦۚ قَدۡ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَيۡءٖ قَدۡرٗا ٣ وَٱلَّٰٓـِٔي يَئِسۡنَ مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمۡ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ وَٱلَّٰٓـِٔي لَمۡ يَحِضۡنَۚ وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ٤ ذَٰلِكَ أَمۡرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيۡكُمۡۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعۡظِمۡ لَهُۥٓ أَجۡرًا ٥

د الطلاق سورت

١ ای نبی ﷺ کله چه طلاق ورکول غواړئ بیبیانو ته نو طلاق ورکړئ دوی ته په عدت د دوی کښی او وشمیرئ تاسو (موده) د عدت او ویره وکړئ د الله تعالی نه چه رب ستاسو دی مه اوباسئ دوی لره د کورونو خپلو نه او نه دی اوځی دوی په خپله هم مګر په هغه وخت کښی چه راشی دوی په بی حیائی ښکاره سره او دا (احکام) پولی د الله تعالی دی او څوک چه تجاوز وکړی د پولو د الله تعالی نه نو یقینا ظلم ئی وکړه په ځان خپل نه پوهیږی هیڅ نفس

ښائی چه الله پیدا کړی وروسته له دی (طلاق) څخه کوم (بنه) کار

٢ نو بیا هرکله چه ورسیږی دغه (بنځی) نیټی خپلی ته نو اوساتئ دغه بنځی په بنی طریقی سره او یا جدا شئ تاسی د هغوی نه په بنی طریقی سره او شاهدان ونیسئ تاسی (په دغه رجوع باندی) دوه خاوندان د عدل له تاسی څخه او (بنه) ادا کړئ تاسو شهادت د الله لپاره دا وعظ کیدای شی په دی سره هغه چاته چه ایمان لری په الله تعالی او په ورځ روستنی او څوک چه ویره کوی له الله تعالی نه نو وبه ګرځوی ده ته یو ځای دوتلو (لار دنجات)

٣ او رزق به ورکړی ده ته د داسی ځای نه چه دی به ګمان نه کوی او هغه څوک چه توکل وکړی په الله تعالی باندی نو دغه (الله) بنه پوره دی ده له ره یقینا الله رسیدونکی (پوره کونکی) دی کار خپل لره یقینا الله ګرځولی ده هر څیز لره اندازه

٤ او هغه زنانه چه ناامیده وی د حیض نه د زنانه و ستاسو نه که چیری شک کوی (په عدت د هغوی کښی) نو عدت د هغوی دری میاشتی دی او هغه زنانه چه حائضه شوی نه وی هم، او حمل والا زنانه عدت د هغوی زیږول د حمل د هغوی دی، او چا چه ویره کوله له الله تعالی نه نو وبه ګرځوی الله تعالی ده ته په کار د ده کښی اسانتیا

٥ او دا حکم د الله تعالی دی نازل کړی ئی دی تاسو ته او چا چه ویره وکړه د الله تعالی څخه لری به کړی د ده نه بدی د ده او لوی به کړی ده ته ثواب

أَسۡكِنُوهُنَّ مِنۡ حَيۡثُ سَكَنتُم مِّن وُجۡدِكُمۡ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُواْ عَلَيۡهِنَّۚ وَإِن كُنَّ أُوْلَٰتِ حَمۡلٖ فَأَنفِقُواْ عَلَيۡهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ فَإِنۡ أَرۡضَعۡنَ لَكُمۡ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّۖ وَأۡتَمِرُواْ بَيۡنَكُم بِمَعۡرُوفٖۖ وَإِن تَعَاسَرۡتُمۡ فَسَتُرۡضِعُ لَهُۥٓ أُخۡرَىٰ ٦ لِيُنفِقۡ ذُو سَعَةٖ مِّن سَعَتِهِۦۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيۡهِ رِزۡقُهُۥ فَلۡيُنفِقۡ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَاۚ سَيَجۡعَلُ ٱللَّهُ بَعۡدَ عُسۡرٖ يُسۡرٗا ٧ وَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ عَتَتۡ عَنۡ أَمۡرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبۡنَٰهَا حِسَابٗا شَدِيدٗا وَعَذَّبۡنَٰهَا عَذَابٗا نُّكۡرٗا ٨ فَذَاقَتۡ وَبَالَ أَمۡرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمۡرِهَا خُسۡرًا ٩ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗاۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَدۡ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيۡكُمۡ ذِكۡرٗا ١٠ رَّسُولٗا يَتۡلُواْ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٖ لِّيُخۡرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَمَن يُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ قَدۡ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزۡقًا ١١ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ وَمِنَ ٱلۡأَرۡضِ مِثۡلَهُنَّۖ يَتَنَزَّلُ ٱلۡأَمۡرُ بَيۡنَهُنَّ لِتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا ١٢

٦ اوسوی دا ښځی په هغی ځای کښی چه تاسو پکښی اوسیږئ په اندازه د خپل طاقت او ضرر مه رسوئ دوی ته د پاره د دی چه تنګستیا راولی په دوی باندی او که چیرته وی دغه زنانه حمل والا نو خرچ کوئ په دوی باندی تر دی چه وزیږوی حمل خپل نو که چیری پی ورکوی دوی ستاسو (بچو) ته نو ورکړی دوی ته مزدوری د دوی او جرګه کوئ په منځ خپل کښی (په باره د بچی کښی) په ښه طریقه سره او که چیرته تاسو سختی کوئ د یو بل سره (په مزدوری د پئ ورکولو کښی) نو پی به ورکړی ده ته بله زنانه

٧ خرچ دی کوی خاوند د پراختیا د طاقت (مال خپل) نه او هغه څوک چه تنګه وی په هغی باندی روزی د هغی نو خرچ دی وکړی د هغی مال نه چه ورکړی دی ده ته الله تعالی تکلیف نه ورکوی الله تعالی هیڅ نفس ته مګر برابر د هغه د طاقت چه ورکړی ئی دی ده ته زر دی چه پیدا به کړی الله تعالی روسته د تنګستیا نه اسانتیا

٨ او ډیر کلو والا چه نافرمانی ئی کړی وه د حکم د رب خپل نه او د رسولانو د هغه نه نو حساب وکړو مونږ د هغی سره حساب سخت او عذاب ورکړو مونږ هغی ته عذاب ډیر بد

٩ نو اوڅکله هغوی سزا د کار خپل او شوه عاقبت د کار د هغوی تاوان

١٠ تیار کړی دی الله تعالی دوی لره عذاب سخت نو اوویریږئ د الله تعالی نه ای خاوندانو د عقل هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی یقینا نازل کړی دی الله تعالی تاسو ته ذکر نصیحت (قران)

١١ رسول چه لولی په تاسو باندی ایاتونه د الله تعالی ښکاره کونکی د حکمونو د دی لپاره چه اوباسی هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی او عملونه ئی کړی دی نیک موافق د سنت د تیارو نه رنا ته او چا چه ایمان راوړه په الله تعالی او عمل ئی کوو برابر د سنت سره داخل به کړی ده لره جنتونو ته چه بهیږی به لاندی د هغی نه ولی همیشه به وی په هغی کښی همیشه او یقینا ښایسته به کړی الله تعالی د ده لپاره رزق (په جنت کښی)

١٢ الله تعالی هغه ذات دی چه پیدا کړی ئی دی اوه اسمانونه او د زمکو نه په شان د اسمانونو راکوزیږی حکم (د الله تعالی) په منځ د دوی کښی د دی لپاره چه یقین اوکړئ تاسو چه یقینا الله تعالی په هر شی باندی قدرت والا دی او یقینا الله تعالی راګیر کړی دی هر څیز لره په علم خپل کښی

سُورَةُ التَّحْرِيمِ — ترتيبها ٦٦ — آياتها ١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ ۖ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنبَأَكَ هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ
﴿٣﴾ إِن تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِن تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا
خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ
ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

د التحريم سورت

١ ای نبی ﷺ ولی حراموی ته هغه چه حلال کړی دی الله تعالی تاته غواړی ته (په دی حراملو سره) خوښی د ښځو خپلو او الله تعالی ببنونکی دی ډیر رحم والا دی

٢ یقینا مقرر کړی دی الله تاسی لره حلالوالی د قسمونو ستاسو (په کفاری سره) او الله تعالی دوست مددګار ستاسو دی او هم دغه (الله) ښه عالم او د حکمتونو والا دی

٣ او په هغی وخت کښی چه پټه وکړه نبی ﷺ ځنو بیبیانو ته یوه خبره نو هر کله چه خبر ورکړه هغی (حفصی) په دی خبری سره (عائشی ته) او ښکاره کړه الله تعالی هغه ته نو ویخودله یوه خبره او اعراض یی وکړه د بلی خبری نه نو هر کله چه خبر ورکړه نبی ﷺ هغی بی بی ته په هغی خبری سره هغی وویل چا خبر درکړه تاته هغه وویل خبر راکړی دی ماته الله تعالی چه په هر څه پوهه دی خبردار دی

٤ که توبه اوباسی تاسی دواړه نو په تحقیق کاږه شوی دی زړونه ستاسو او که مرسته او مدد وکړی تاسو دواړه یوه له بلی سره (په خلاف د نبی ﷺ کښی) نو بیشکه الله تعالی مددګار دی د هغی او جبرئیل علیه السلام او نیکان مؤمنان او نور ټول ملایک روسته د هغه نه د دی (رسول) مرسته کونکی دی

٥ نږدی دی رب د دغه نبی که چیری طلاق درکړی تاسو ټولو ته په دی چه په بدل کښی ورکړی ده لره نوری ښځی بهتری له تاسو څخه حکم منونکی مؤمنانی لمونځ کونکی توبه ویستونکی عبادت کونکی روژه نیونکی کونډی او پیغلی

٦ ای ایمان والاو وساتی تاسو ځانونه خپل او بال بچ خپل د اور نه چه خشاک د هغی خلک دی او ګټی دی په هغی اور باندی مقرری دی ملایکی سخت (طبیعت والا) قوتناکی دی نافرمانی نه کوی له الله تعالی نه په هغی څه کښی چه امر ئی کړی دی دوی ته او دوی کوی هغه کار چه دوی ته پری امر شوی وی

٧ ای هغه کسانو چه کفر ئی کړی دی عذرونه مه کوی تاسو نن ورځ یقینا بدله درکیدای شی تاسو ته د هغی عملونو چه تاسو کول

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ تُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ تَوۡبَةٗ نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيُدۡخِلَكُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يَوۡمَ لَا يُخۡزِي ٱللَّهُ ٱلنَّبِيَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥۖ نُورُهُمۡ يَسۡعَىٰ بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَبِأَيۡمَٰنِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتۡمِمۡ لَنَا نُورَنَا وَٱغۡفِرۡ لَنَآۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلۡكُفَّارَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَ وَٱغۡلُظۡ عَلَيۡهِمۡۚ وَمَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ٩ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱمۡرَأَتَ نُوحٖ وَٱمۡرَأَتَ لُوطٖۖ كَانَتَا تَحۡتَ عَبۡدَيۡنِ مِنۡ عِبَادِنَا صَٰلِحَيۡنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمۡ يُغۡنِيَا عَنۡهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗا وَقِيلَ ٱدۡخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ١٠ وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱمۡرَأَتَ فِرۡعَوۡنَ إِذۡ قَالَتۡ رَبِّ ٱبۡنِ لِي عِندَكَ بَيۡتٗا فِي ٱلۡجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِن فِرۡعَوۡنَ وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِي مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ١١ وَمَرۡيَمَ ٱبۡنَتَ عِمۡرَٰنَ ٱلَّتِيٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتۡ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتۡ مِنَ ٱلۡقَٰنِتِينَ ١٢

٨ ای ایمان والاو توبی اوباسی الله تعالی ته توبی د اخلاص والا امید دی چه رب ستاسو به لری کړی ستاسو نه ګناهونه ستاسی او داخل به کړی تاسو جنتونو ته چه بهیږی لاندی د هغی نه ولی په هغه ورځ چه نه به شرمنده کوی الله تعالی خپل نبی او هغی کسانو لره چه ایمان ئی راوړی دی د هغه په ملګرتیا کښی رڼا د دوی به مخدی وهی مخی د دوی ته او په ښی طرفونو د دوی کښی دوی به وائی ای ربه زمونږ پوره وساتی مونږ لره رڼا او ببښنه وکړی مونږ ته بیشکه ته په هر شی باندی ښه قادر ئی

٩ ای نبی ﷺ جهاد وکړه د کافرانو او د منافقانو سره او سختی کوه په دوی باندی او ځای د دوی جهنم دی او بد ځای د بیرته ورتللو دی

١٠ بیانوی الله تعالی مثال کافرانو ته د ښځی د نوح علیه السلام او د ښځی د لوط علیه السلام وی دا دواړه لاندی د دوه و بندګانو نه د نیکانو بندګانو زمونږ نه نو خیانت وکړه دغی دواړو ښځو (په کفر کولو سره) د هغی دواړو (پیغمبرانو) سره نو دفع نه کړه هغوی د دی دواړو نه د عذاب د الله تعالی نه هیڅ شی او ویلی شوه چه ننوځی اور ته سره د داخلیدونکو نه

١١ او بیانوی الله تعالی مثال مؤمنانو ته د ښځی د فرعون کوم وخت چه وویلی هغی ای ربه زما جوړ کړی زما لپاره کور ستا په خواکښی په جنت کښی او بچ وساتی مالره د فرعون نه او د عمل د هغه نه او بچ وساتی مالره د قوم ظالم نه

١٢ او (بیان کړی دی الله تعالی مثال) د مریم چه لور د عمران وه هغه زنانه چه بچ ئی ساتلی ؤ عورت خپل نو پوکی اوکړو مونږ په هغی کښی د روح د طرف خپل نه او تصدیق کړی ؤ هغی د کلمو د رب خپل او د کتابونو د هغه‌او دا وه د پوره تابعداری کونکو نه

سُورَةُ الْمُلْكِ
ترتيبها ٦٧ آياتها ٣٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن
تَفَاوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

د الملک سورت

(١) ډیر برکت والا دی هغه ذات چه په لاس د هغه کښی بادشاهی ده او هغه په هر څیز باندی قدرت والا دی

(٢) هغه ذات چه پیدا کړی ئی دی مرګ او ژوندون دی لپاره چه وازمائی تاسی چه کوم یو په تاسو کښی ښایسته عمل کونکی دی او هغه زورور او ښښونکی دی

(٣) هغه ذات چه پیدا کړی ئی دی اوه اسمانونه طبقی طبقی (لاندی باندی) وبه نه وینی ته په پیداکولو د مهربان ذات کښی هیڅ نقصان نو اوګرځوه سترګی ایا وینی ته څه چاودونه

(٤) بیا اوګرځوه سترګی بار بار واپس به راوګرځی تاته سترګی عاجزی او هغه به سترې وی

(٥) او یقینا ښایسته کړی دی مونږ اسمان نږدی لره په چراغونو سره او ګرځولی دی مونږ هغی لره ویشتونکی شیطانانو لره او تیار کړیدی مونږ د دوی لپاره عذاب ډیر سوځونکی

(٦) اوهغی کسانو لره چه کفر ئی کړیدی په رب خپل باندی عذاب د جهنم دی او بد ځای د ورتللو دی

(٧) کوم وخت چه اوغورځولی شی دوی په هغی کښی نو اوری به هغی لره هنار او هغه به خوتکیږی

(٨) نږدی دی چه اوچوی د وجی د غصی نه هر وخت چه وغورځولی شی په هغی کښی یوه ډله نو تپوس به کوی د دوی نه څوکیداران د هغی ایا نه ؤ راغلی تاسو ته ویره درکونکی

(٩) دوی به ووائی هو په تحقیق راغلی ؤ مونږ ته ویرونکی پیغمبران نو دروغجن وګنل مونږ او وویل مونږ نه دی رالیږلی الله تعالی هیڅ شی نه ئی تاسو مګر په ګمراهی لویه کښی

(١٠) او وبه وائی دوی که چیری مونږ اوریدلی وی او یا مو د عقل نه کار اخستی وی نو نه به وی مونږ د اور والاو سره

(١١) نو اقرار به وکړی دوی په ګناهونو خپلو نو تباهی ده د اور والاو لره

(١٢) یقینا هغه کسان چه ویریږی له رب خپل نه په غیب سره د دوی لپاره ښښنه ده او ثواب لوی دی

وَأَسِرُّوا۟ قَوْلَكُمْ أَوِ ٱجْهَرُوا۟ بِهِۦٓ ۖ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا فَٱمْشُوا۟ فِى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا۟ مِن رِّزْقِهِۦ ۖ وَإِلَيْهِ ٱلنُّشُورُ
﴿١٥﴾ ءَأَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِىَ
تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱلرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍۭ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى
هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ
﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ
وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِى سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ
وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

﴿١٣﴾ که پټوئ تاسو خبره خپله او که ښکاره کوئ هغی لره یقینا الله تعالی پوهه دی په هغی خبرو باندی چه په سینو کښی دی

﴿١٤﴾ ایا نه پوهیږی هغه ذات چه پیدا کونکی دی او هغه دی پوهه (په رازونو) او خبردار ذات دی

﴿١٥﴾ خاص هغه (الله تعالی) هغه ذات دی چه ګرځولی ئی ده تاسی لره زمکه تابعداره نو ځئ ګرځئ تاسی په لارو د هغی کښی او خورئ او خاص هغه ته راپورته کیدل دی

﴿١٦﴾ ایا بی ویری ئی تاسی د هغی ذات نه چه په اسمانونو کښی دی چه ډوب کړی تاسو په زمکه کښی نو بیا به (ناڅاپه) هغه لرزیږی

﴿١٧﴾ ایا بی ویری ئی تاسی د هغی ذات نه چه په اسمانونو کښی دی چه راولیږی په تاسو باندی (جاکړ) کانی ویشتونکی نو پوهه به شی تاسو چه څرنګ ؤ ویرول زما

﴿١٨﴾ او بیشکه تکذیب کړی ؤ هغی کسانو چه د دوی نه مخکښی وو نو څرنګ وو عذاب زما دوی لره

﴿١٩﴾ ایا دوی نه ګوری مرغانو ته د پاسه د دوی نه چه خورونکی دی وزرو خپلو لره او تولوی ئی نه دی حصار کړی دوی لره مګر رحمن ذات یقینا هغه هر څیز لره لیدونکی دی

﴿٢٠﴾ بلکه هغه څوک دی چه لښکر شی ستاسو مدد وکړی ستاسو په غیر د رحمن ذات نه نه دی کافران مګر په دوکه او غرور کښی دی

﴿٢١﴾ ایا څوک دی هغه ذات چه رزق درکړی تاسو ته که چیری بنده کړی (الله تعالی) روزی خپله بلکه ننوتلی دی دوی په سرکشی او نفرت کولو کښی

﴿٢٢﴾ ایا هغه څوک چه روان وی پرمخی بنه لار مونډونکی دی یا هغه څوک چه ځی برابر سم په لاری سمی باندی

﴿٢٣﴾ ووایه (ای محمده) دغه (الله) هغه ذات دی چه پیدا کړی ئی تاسو او درکړی ئی دی تاسو ته غوږونه او سترګی او زړونه ډیر لږ شکر اوباسی تاسو

﴿٢٤﴾ ووایه (ای محمده) خاص هغه داسی ذات دی چه پیدائی کړی (خواره کړی ئی) تاسی په زمکه کښی او خاص هغی ته به راجمع کیږی تاسو

﴿٢٥﴾ او وائی دوی کله به وی دا وعده که چیرته تاسو رښتینی ئی

﴿٢٦﴾ ووایه (ای محمده) یقینا علم د دغی (خبری) خاص د الله سره دی او بیشکه زه ویرونکی ښکاره یم

﴿٢٧﴾ نو کله چه وینی دوی هغه (عذاب د قیامت) ډیر نږدی نو بدشکله او تور به شی

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِى
كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ
أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
ٱلرَّحْمَٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ
﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ القَلَمِ — ترتيبها ٦٨ — آياتها ٥٢

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نٓ ۚ وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّيكُمُ ٱلْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ
ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ
حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

مخونه د هغی کسانو چه کافران دی او وبه ویل شی دا هغه عذاب دی چه تاسو هغه غوښتلو

﴿٢٨﴾ ووایه (ای محمده) که چیرته وفات کړی ما لره الله تعالی او هغه څوک چه زما سره ملګری دی او یا رحم وکړی په مونږ باندی پس څوک دی چه وبه ژغوری (بچ به کړی) کافرانو لره د عذاب دردونکی نه

﴿٢٩﴾ ووایه (ای محمده) دغه (الله) مهربان ذات دی چه ایمان راوړی دی مونږ په هغی باندی او خاص په هغه باندی ځان سپارلی دی مونږ نو زر دی چه پوهه به شی تاسو چه څوک دی په ګمراهۍ ښکاره کښی

﴿٣٠﴾ ووایه (ای محمده) خبر راکړی ماته که چیرته وګرځی اوبه ستاسو (دسهار په وخت کښی) ښکته او ژوری نو پس څوک به راولی تاسی ته اوبه پاکی او صافی

د القلم سورت

﴿١﴾ قسم دی په قلم او په هغی څه باندی چه دوی ئی لیکی

﴿٢﴾ نه ئی ته (ای محمده) په نعمت (فضل) د رب خپل سره لیونی

﴿٣﴾ او یقینا خامخا تالره اجر او ثواب دی بی انتها

﴿٤﴾ او یقینا ته خامخا ئی په خویونو لوی باندی

﴿٥﴾ پس زر دی چه ته به ووینی او دوی به هم ووینی

﴿٦﴾ چه په کوم یوستاسوباندی لیونتوب دی

﴿٧﴾ یقینا رب ستا ښه پوهه دی په هغه چا باندی چه ګمراه شوی دی د لاری د هغی نه او هغه ښه پوهه دی په هدایت موندونکوباندی

﴿٨﴾ نو ته تابعداری مه کوه د دروغجن کونکو

﴿٩﴾ خوښوی دوی چه ته نرم شی دوی ته نو دوی به هم نرم شی

﴿١٠﴾ پس تابعداری مه کوه د هر قسم خور او سپک

﴿١١﴾ عیب لګونکی او تلونکی په چغلی سره

﴿١٢﴾ ډیر منع کونکی وی دخیر د حد نه تیریدونکی ډیر ګناهګار

﴿١٣﴾ بد ژبی روسته د دی نه حرامزاده هم وی

﴿١٤﴾ د دی وجی نه چه هغه خاوند دمال او د ځامنو دی

﴿١٥﴾ کله چه ولوستلی شی په ده باندی ایاتونه زمونږنو وائی دی چه داخو قصی دی د مخکنو خلکو

﴿١٦﴾ زر دی چه داغ به کیږدو ده لره په خرتم (پوزه) باندی

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا۟
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ
ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾
أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل
لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ
رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ ٱلْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ
ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ
﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ
لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَٰنٌ
عَلَيْنَا بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُم
بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا۟ صَٰدِقِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

﴿١٧﴾ یقینا مونږ ازمیښت کړیدی په دوی باندی لکه څرنګ چه مونږ ازمیښت کړی ؤ په باغ والاو باندی کله چه هغوی قسم وکړه چه ضرورپریکوی به هغه د صبا په وخت کښی

﴿١٨﴾ او ان شاء الله ئی ونه ویل

﴿١٩﴾ نو راغی په هغی باندی د شپی راتلونکی عذاب له طرفه د رب ستانه او حال دا چه دوی اوده ؤ

﴿٢٠﴾ نووګرځیده (هغه باغ) لکه له بیخه ریبلی شوی فصل

﴿٢١﴾ نو اوازونه ئی وکړه یوبل ته د سبا په وخت کښی

﴿٢٢﴾ چه سبا وختی لاړ شی پټی خپل ته که چیرته تاسو پری کونکی یاستی

﴿٢٣﴾ نو راوان شوه دوی او حال دا چه دوی پټی خبری کولی

﴿٢٤﴾ چه داخل نشی هیڅکله دغی باغ ته نن ورځ پر تاسی باندی هیڅ مسکین محتاج اړ سړی

﴿٢٥﴾ او سهار وختی لاړ (باغ ته) حال دا چه قادر ؤ (په منع د فقیرانو په خپل ګمان کښی)

﴿٢٦﴾ پس هرکله چه ولیده دوی هغه (باغ سوځیدلی) وویل دوی یقینا مونږ ورکونکی یو د لاری

﴿٢٧﴾ بلکه مونږه محروم کړی شوی (بی نصیبه) یو

﴿٢٨﴾ وویل هوښیار د دوی نه ایا ما نه ؤ ویلی چه ولی پاکی نه بیانوئ (الله لره)

﴿٢٩﴾ دوی وویل پاکی ده رب زمونږ لره یقینا مونږ ظلم کونکی یو

﴿٣٠﴾ نو مخامخ شول ځنی د دوی ځنو ته چه یو بل ئی ملامته کول

﴿٣١﴾ وویل دوی های تباهی ده مونږ لره یقینا مونږ د حد نه تیریدونکی یو

﴿٣٢﴾ امید دی چه رب زمونږ به په بدله کښی راکړی غوره د دی نه یقینا مونږ خپل رب ته رغبت کونکی یو

﴿٣٣﴾ همداسی عذاب (راځی په دونیا کښی مخالفینو ته) او خامخا عذاب د اخرت ډیر لوی دی که چیرته دوی پوهیدلی

﴿٣٤﴾ یقینا متقیانو لره په نزد د رب د دوی جنتونه د نعمتونو دی

﴿٣٥﴾ ایا پس وبه ګرځوو مونږ مسلمانان په شان د مجرمانو

﴿٣٦﴾ څه شوی دی تاسو ته څرنګ فیصلی کوئ تاسو

﴿٣٧﴾ ایا له تاسی سره شته کوم کتاب چه په هغی کښی لولئ تاسی

﴿٣٨﴾ یقینا تاسو لره په هغی کښی هغه څه دی چه تاسو ئی خوښوئ

﴿٣٩﴾ ایا شته تاسی لره قسمونه پر مونږ باندی رسیدونکی تر ورځی د قیامت پوری چه یقینا ستاسو لپاره خامخا هغه څه دی چه تاسو ئی فیصله کوئ

﴿٤٠﴾ تپوس اوکړه د دوی نه چه کوم یو له دوی نه په دغه حکم باندی ذمه وار دی

خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۖ وَقَدۡ كَانُواْ يُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمۡ سَٰلِمُونَ ٤٣ فَذَرۡنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِۖ سَنَسۡتَدۡرِجُهُم مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٤ وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ٤٥ أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ٤٦ أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ ٤٧ فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلۡحُوتِ إِذۡ نَادَىٰ وَهُوَ مَكۡظُومٞ ٤٨ لَّوۡلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعۡمَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلۡعَرَآءِ وَهُوَ مَذۡمُومٞ ٤٩ فَٱجۡتَبَىٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٥٠ وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ ٥١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٥٢

سُورَةُ الحَاقَّةِ — ترتيبها ٦٩ — آياتها ٥٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلۡحَآقَّةُ ١ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٢ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٣ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ وَعَادُۢ بِٱلۡقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهۡلِكُواْ بِٱلطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٞ فَأُهۡلِكُواْ بِرِيحٖ صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٖ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيۡهِمۡ سَبۡعَ لَيَالٖ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومٗا فَتَرَى ٱلۡقَوۡمَ فِيهَا صَرۡعَىٰ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٍ خَاوِيَةٖ ٧ فَهَلۡ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٖ ٨

٤١ ايا شته دی دوی لره شريکان (د الله سره) پس دوی دی راولی خپل شريکان که چيرته دوی رښتينی وی

٤٢ (او ياد کړه) هغه ورځ چه بربنډه به کړی شی پنډی او راوبه بللی شی دوی سجدی کولو ته پس توان به نه لری دوی

٤٣ حال دا چه ذليله به وی سترگی د دوی پټ کړی به وی دوی لره ذلت او يقينا دوی به بللی کيدل سجدی کولو ته او دوی به روغ رمټ ؤ

٤٤ پس پريږده ماله او هغه څوک چه درغجن ګڼی دی خبرو لره خامخا نيسو مونږ دوی لره په دمه دمه په داسی طريقی سره چه نه پوهيږی دوی

٤٥ او مهلت ورکوم زه دوی ته يقينا تدبير زما مضبوط دی

٤٦ ايا ته غواړی د دوی نه څه عوض نو دوی د وجی د تاوان نه درانه دی

٤٧ ايا شته دی ددوی سره غيب نو دوی ليکل کوی د هغی نه

٤٨ پس صبر کوه ته په حکم د رب خپل او مه کيږه په شان د کب والا کله چه ئی اواز وکړه او هغه د غم نه ډک ؤ

٤٩ که نه وی رسيدلی ده ته نعمت د رب ستا نو خامخا غورځولی شوی به وی هغه په ډاګه او هغه به وی بدحاله

٥٠ پس غوره کړه هغی لره رب د ده او وئی ګرځوو هغه د نيکانو نه

٥١ او يقينا نږدی دی کافران چه خامخا وښويوی تا لره په سترګو خپلو هر کله چه واوريده دوی قران لره او وائی دوی چه دا ليونی دی

٥٢ او حال دا چه نه دی دا (قران) مګر نصيحت دی لپاره د ټولو خلکو

د الحاقة سورت

١ يقينی افت راتلونکی

٢ څه لوی دی يقينی افت راتلونکی

٣ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه دی يقينی راتلونکی افت

٤ دروغجن ګڼلی ؤ ثموديانو او عاديانو (افت) ټکونکی (دزړونو) لره

٥ پس هر چه ثموديان ؤ نو هلاک شول په سختی چغه باندی

٦ او هر چه عاديان ؤ نو هلاک شول په سيلی سخت اواز کونکی د حد نه تيريدونکی

٧ مقرر کړی ؤ (الله) دغه باد پر دوی باندی اوه شپی او اته ورځی متواتر پرله پسی نو ليده به تا هغه قوم په هغی کښی پرمخی پراته ګويا چه دوی يخونه د کجورو غورځيدلو دی

وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ وَمَن قَبۡلَهُۥ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ بِٱلۡخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوۡاْ رَسُولَ
رَبِّهِمۡ فَأَخَذَهُمۡ أَخۡذَةٗ رَّابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلۡمَآءُ حَمَلۡنَٰكُمۡ فِي ٱلۡجَارِيَةِ
﴿١١﴾ لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةٗ وَتَعِيَهَآ أُذُنٞ وَٰعِيَةٞ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ
نَفۡخَةٞ وَٰحِدَةٞ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةٗ وَٰحِدَةٗ ﴿١٤﴾
فَيَوۡمَئِذٖ وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوۡمَئِذٖ وَاهِيَةٞ
﴿١٦﴾ وَٱلۡمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرۡجَآئِهَا وَيَحۡمِلُ عَرۡشَ رَبِّكَ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ ثَمَٰنِيَةٞ
﴿١٧﴾ يَوۡمَئِذٖ تُعۡرَضُونَ لَا تَخۡفَىٰ مِنكُمۡ خَافِيَةٞ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقۡرَءُواْ كِتَٰبِيَهۡ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ
حِسَابِيَهۡ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٖ رَّاضِيَةٖ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٖ ﴿٢٢﴾
قُطُوفُهَا دَانِيَةٞ ﴿٢٣﴾ كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَآ أَسۡلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡأَيَّامِ
ٱلۡخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ أُوتَ كِتَٰبِيَهۡ
﴿٢٥﴾ وَلَمۡ أَدۡرِ مَا حِسَابِيَهۡ ﴿٢٦﴾ يَٰلَيۡتَهَا كَانَتِ ٱلۡقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَآ أَغۡنَىٰ
عَنِّي مَالِيَهۡ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلۡطَٰنِيَهۡ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ ٱلۡجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلۡسِلَةٖ ذَرۡعُهَا سَبۡعُونَ ذِرَاعٗا فَٱسۡلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُۥ
كَانَ لَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ﴿٣٤﴾

﴿٨﴾ نو ایا وینی ته کوم یو له دوی ځنی باقی پاتی شوی
﴿٩﴾ او راغی فرعون او هغه څوک چه د هغوی نه مخکی ؤ د کلیو چپه شوو نه په (لوی) ګناه سره
﴿١٠﴾نو نافرمانی ئی وکړه د رسول د رب د دوی نه نو ونیول (الله) هغوی لره په نیولو سختو سره
﴿١١﴾ یقینا مونږ کله چه د حد نه تیری شوی اوبه سواره کړه مونږ تاسو لره په کشتی کښی
﴿١٢﴾لپاره د دی چه وګرځوو مونږ دا (واقعه) تاسی ته پند او یاد وساتی دی لره غوږونه ساتونکی
﴿١٣﴾ نو کله چه پوکی اوکړی شی په شپیلی کښی پوکی یو
﴿١٤﴾ او پورته کړی شی زمکه او غرونه نو اوبه ټکولی شی په ټکولو یوځل
﴿١٥﴾ پس په دغی ورځ به واقع شی واقع کیدونکی افت
﴿١٦﴾ او اوبه چوی اسمان نوهغه به په دغی ورځ کمزوری وی
﴿١٧﴾ او ملایکی به په غاړو د هغی باندی وی او پورته به کړی عرش د رب ستا د پاسه د دوی په هغه ورځ کښی اته (ملایکی)
﴿١٨﴾په دغه ورځ کښی به تاسی حاضر پیش کړل شئ (الله ته) پټه به نه پاتی کیږی له تاسی څخه هیڅ یوه پټه خبره
﴿١٩﴾ پس هغه څوک چه ورکړی شی عملنامه د هغه په ښی لاس د ده نو وائی به چه واخلی او ولولی عملنامه زما
﴿٢٠﴾ بیشکه ما یقین کاوه چه زه به مخامخ کیږم د خپل حساب سره
﴿٢١﴾نو هغه به په ژوند خوشحاله کښی وی
﴿٢٢﴾ په جنت اوچت کښی‌به وی
﴿٢٣﴾ چه میوی به ئی نږدی وی
﴿٢٤﴾ خورئ او څښئ په اشتهاء هضم سره

په سبب د هغی عملونو چه مخکښی کړی ؤ تاسو په ورځو تیرو شوو کښی
﴿٢٥﴾ او هغه څوک چه ورکړیشی عملنامه د هغه په ګس (چپ) لاس د هغه کښی نو وائی به های ارمان چه نه وی راکړی شوی عملنامه زما
﴿٢٦﴾ او نه وی پوهیدلی زه چه څه دی حساب زما
﴿٢٧﴾ های ارمان چه دا مرګ وی ختمونکی ما لره
﴿٢٨﴾ هیڅ فایده رانکړه مالره مال زما
﴿٢٩﴾ برباد شوه زما څخه بادشاهی زما
﴿٣٠﴾ اونیسی دی نو (ست ته ئی) طوق واچوی
﴿٣١﴾ بیا ئی جهنم ته ور داخل کړی
﴿٣٢﴾ بیا په یو ځنځیر کښی چه هره ذرعه (کړی) ئی اویاګزه ده ورننه باسی

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَّا يَأْكُلُهُۥٓ
إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَٰجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ المَعَارِجِ

ترتيبها ٧٠ — آياتها ٤٤

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَأَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَٰفِرِينَ لَيْسَ لَهُۥ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنَ
ٱللَّهِ ذِى ٱلْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ فِى
يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَٱصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾
إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ
﴿٨﴾ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

(٣٣) يقينا ده ايمان نه لرلو په الله تعالى باندى چه لوى ذات دى
(٣٤) او تيزى ئى نه ورکوله په خوراک د مسکينانو باندى
(٣٥) نو نشته ده لره دلته نن ورځ مخلص دوست
(٣٦) او نه خوراک مګر د وينو زوو نه
(٣٧) نه به خورى هغى لره مګر غټ ګناهګاران
(٣٨) نو داسى نه ده قسم کوم زه په هغه څه چه تاسو ئى وينى
(٣٩) او په هغه څه چه تاسو ئى نه وينى
(٤٠) يقينا دا خامخا وينا ده د رسول عزتمند
(٤١) او نه ده دا وينا د شاعر ډير لږ ايمان راوړى تاسو
(٤٢) او نه ده دا وينا د ترويتى ډير لږ نصيحت اخلئ تاسو
(٤٣) نازل کړى شوى دى له طرفه د رب د عالمينو نه
(٤٤) او که چيرته ده جوړ کړى وى په مونږ باندى څه خبرى دروغ
(٤٥) نو خامخا نيولى به وى مونږ د ده نه ښى لاس
(٤٦) بيا به غوڅ کړي وى مونږ د ده نه رګ د څټ
(٤٧) نو نه به وى ستاسو نه هيڅوک ده لره بچ کونکى
(٤٨) او يقينا دا (قران) نصيحت دى لپاره د متقيانو
(٤٩) او يقينا مونږ خامخا پوهيږو چه شته ستاسو نه تکذيب کونکى
(٥٠) او يقينا دا (قران) خامخا افسوس دى په کافرانو باندى
(٥١) او يقينا دا (قران) خامخا يوخ يقين دى
(٥٢) نو پاکى وايه د نوم د رب ستا چه لوى شان والا دى

د المعارج سورت

(١) وغوښتو يوغوښتونکى عذاب واقع کيدونکى
(٢) کافرانو لره چه نيشته هغى لره هيڅوک اړونکى
(٣) له طرف د الله تعالى نه چه د اسمانونو والا دى
(٤) ورخيژى هغى ته ملايکى او روح په هغى ورځ کښى چه دى مقدار د هغى پنځوس زره کلونه
(٥) نو صبر کوه صبر ښايسته
(٦) يقينا دوى وينى هغه لرى
(٧) او مونږ وينو هغى لره نږدى
(٨) په کومه ورځ چه شى به اسمان پشان د تانبى ويلى کړيشوى
(٩) او شى به غرونه په شان د وړى ډانډس کړى شوى

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِى تُـْٔوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُوا۟
مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰٓ ﴿١٨﴾ ۞ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا
﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا
ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَآئِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَٱلَّذِينَ فِىٓ
أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَٱلَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰٓ
أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ
ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَٰنَٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ
﴿٣٢﴾ وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمْ قَآئِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
﴿٣٤﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى جَنَّٰتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ
﴿٣٦﴾ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ
أَن يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّا خَلَقْنَٰهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

﴿١٠﴾ تپوس به نه شی کولی یو دوست د بل دوست نه
﴿١١﴾ ټول به ښودلی کیږی دوی ته ارمان به کوی مجرم چه فدیة ورکړی د عذاب د دغی ورځی نه په ځامنو خپلو سره
﴿١٢﴾ او په ښځی خپلی سره او په وروڑخپل سره
﴿١٣﴾ او په خاندان خپل هغه چه ده لره ئی ځای ورکوو
﴿١٤﴾ او هغه څوک چه په زمکه کښی دی ټول بیا بچ کړی خپل ځان لره
﴿١٥﴾ هیڅیری نشی کیدای، یقینا دا ګرمی لمبی دی
﴿١٦﴾ راخکونکی دی څرمن د اندامونو لره
﴿١٧﴾ اواز به کوی هغه چاته چه شاکړی ئی ده او مخ ئی ګرځولی دی
﴿١٨﴾ او جمع کوی مال نو په لوخو کښی ئی خوندی کړی ؤ
﴿١٩﴾ یقینا انسان پیدا شوی دی ډیر حرصناک
﴿٢٠﴾ کله چه ورسیږی ده ته څه مصیبت نو فریادونه کوی
﴿٢١﴾ او کله چه ورسیږی ده ته څه خیر نو منع کول کوی
﴿٢٢﴾ لیکن لمونځ کونکی
﴿٢٣﴾ هغه کسان چه هغوی په خپلو لمونځونو باندی همیشوالی کوی
﴿٢٤﴾ او هغه کسان چه په مالونو د هغوی کښی حصة ده مقرر
﴿٢٥﴾ لپاره د غوختونکی او بی برخی
﴿٢٧﴾ او هغه کسان چه دوی د عذاب د رب خپل نه ویره کونکی دی
﴿٢٨﴾ یقینا د عذاب د رب د دوی نه څوک (بی ویری) نه دی پکار
﴿٢٩﴾ او هغه کسان چه د خپلو شرمګاهونو حفاظت کوی

﴿٣٠﴾ مګر په خپلو ښځو باندی او په وینځوخپلو باندی یقینا دوی نه دی ملامته کړی شوی
﴿٣١﴾ نو چا چه ولټوله سیوا د دی نه نو دغه کسان دوی د حد نه تیریدونکی دی
﴿٣٢﴾ او هغه کسان چه دوی د امانتونو خپلو او لوڅونو خپلو لحاظ کونکی دی
﴿٣٣﴾ او هغه کسان چه دوی په شهادتونو کلک ولاړ وی
﴿٣٤﴾ او هغه کسان چه دوی په لمونځونو خپلو باندی ساتنه کونکی دی
﴿٣٥﴾ دغه کسان به په جنتونو کښی وی عزتمند
﴿٣٦﴾ نو څه وجه ده هغی کسانو لره چه کافران دی چه ستا طرف ته رازغلی
﴿٣٧﴾ د ښی طرف نه او چپ طرف نه ډلی ډلی

فَلَآ أُقۡسِمُ بِرَبِّ ٱلۡمَشَٰرِقِ وَٱلۡمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ
وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوۡمَ يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ سِرَاعٗا كَأَنَّهُمۡ إِلَىٰ نُصُبٖ يُوفِضُونَ
﴿٤٣﴾ خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۚ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٖ

ترتيبها ٧١ — آياتها ٢٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١﴾ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنِ ٱعۡبُدُواْ
ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ
إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۖ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ
﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا وَنَهَارٗا ﴿٥﴾ فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآءِيٓ إِلَّا
فِرَارٗا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ
فِيٓ ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا
﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارٗا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّيٓ أَعۡلَنتُ لَهُمۡ وَأَسۡرَرۡتُ
لَهُمۡ إِسۡرَارٗا ﴿٩﴾ فَقُلۡتُ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارٗا ﴿١٠﴾

(٣٨) ايا طمع لري هر سړی د دوينه چه داخل به کړی شی جنت د نعمتونو ته

(٣٩) هيڅيری داسی نشی کيدای يقينا مونږ پيدا کړی دی دوی د هغه څيز نه چه دوی ئی پيژنی

(٤٠) نو داسی نه ده زما دی قسم وی په رب د مشرقونو او مغربونو باندی يقينا مونږ خامخا د قدرت والا يو

(٤١) په دی خبره چه بدل کښی راولو غوره د دوی نه او نه يو مونږ کمزوری

(٤٢) نو پريږده دوی چه عبثی خبری کوی او لوبی کوی تر دی پوری چه مخامخ به شی د هغی ورځ سره چه دوی سره ئی وعده کيدای شی

(٤٣) په هغه ورځ چه دوی به را اوځی د قبرونو نه په تادئ سره گويا که دوی خپلو نښو ته ورزغلی

(٤٤) کوزی به وی سترگی د دوی پټ کړی به وی دوی لره ذلت (رسوائی) دا ورځ ده هغه چه دوی سره ئی وعده کيدای شوه

د نوح سورت

(١) بيشکه مونږ ليږلی ؤ نوح عليه السلام قوم خپل ته چه وويروه ته قوم خپل پخوا له هغی څنی چه راشی دوی ته عذاب دردونکی

(٢) وويل نوح عليه السلام ای قومه زما بيشکه زه ستاسو لپاره ويرونکی ښکاره يم

(٣) چه بندگی کوئ تاسو الله لره او وويريږئ له الله څنی او ومنئ تاسو زما خبری

(٤) نو وبه ښښی تاسو ته ګناهونه ستاسو او روسته به کړی تاسو لره تر نيټی مقرری پوری يقينا نيټه د الله تعالی چه کله راشی نو نه روسته کيږی که تاسو پوهيږئ

(٥) هغه ووئيل ای ربه زما يقينا ما بللی دی (توحيد ته) قوم خپل شپه او ورځ

(٦) نو زياتی نه کړه دوی لره رابللو زما مګر مګر تيخته کول

(٧) او يقينا هر کله چه ما رابللی دی دوی (توحيد ته) لپاره د دی چه ته ښښه وکړی دويته نو ننباسی دوی ګوتی خپلی په غوږونو خپلو کښی او پټ کړی دوی ځانونه خپل په جامو کښی او هميشوالی کوی (په کفر خپل) او لوئی کوی دوی ډيره لوئی

(٩) بيا يقينا ښکاره وينا کړيده ما دوی ته او پټ پټ می ويلی دی دوی ته په پټ ويلو سره

(١٠) نو ما ووئيل(دوی ته) چه ښښه غواړئ د رب خپل نه يقينا هغه دی ښښه کونکی

يُرۡسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡكُم مِّدۡرَارٗا ﴿١١﴾ وَيُمۡدِدۡكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ جَنَّٰتٖ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ أَنۡهَٰرٗا ﴿١٢﴾ مَّا لَكُمۡ لَا تَرۡجُونَ لِلَّهِ وَقَارٗا ﴿١٣﴾ وَقَدۡ خَلَقَكُمۡ أَطۡوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمۡ تَرَوۡاْ كَيۡفَ خَلَقَ ٱللَّهُ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ ٱلۡقَمَرَ فِيهِنَّ نُورٗا وَجَعَلَ ٱلشَّمۡسَ سِرَاجٗا ﴿١٦﴾ وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ نَبَاتٗا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمۡ فِيهَا وَيُخۡرِجُكُمۡ إِخۡرَاجٗا ﴿١٨﴾ وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ بِسَاطٗا ﴿١٩﴾ لِّتَسۡلُكُواْ مِنۡهَا سُبُلٗا فِجَاجٗا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٞ رَّبِّ إِنَّهُمۡ عَصَوۡنِي وَٱتَّبَعُواْ مَن لَّمۡ يَزِدۡهُ مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارٗا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُواْ مَكۡرٗا كُبَّارٗا ﴿٢٢﴾ وَقَالُواْ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمۡ وَلَا تَذَرُنَّ وَدّٗا وَلَا سُوَاعٗا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسۡرٗا ﴿٢٣﴾ وَقَدۡ أَضَلُّواْ كَثِيرٗاۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلٗا ﴿٢٤﴾ مِّمَّا خَطِيٓـَٰتِهِمۡ أُغۡرِقُواْ فَأُدۡخِلُواْ نَارٗا فَلَمۡ يَجِدُواْ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارٗا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٞ رَّبِّ لَا تَذَرۡ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرۡهُمۡ يُضِلُّواْ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓاْ إِلَّا فَاجِرٗا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيۡتِيَ مُؤۡمِنٗا وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارٗا ﴿٢٨﴾

﴿١١﴾ را وبه لیږی بارانونه په تاسو باندی پرله پسی

﴿١٢﴾ او زیات به کړی تاسو لره مالونه او ځامن او درکوی به تاسو لره باغونه او وبه ګرځوی تاسو لره نهرونه

﴿١٣﴾ څه شوی دی په تاسو باندی چه امید (ارزو) نه لرئ له الله څخه د وقار لوئی او عزت

﴿١٤﴾ او یقینا پیدا کړی ئی تاسو په مختلف حالتونو باندی

﴿١٥﴾ ایا نه ګوری تاسو چه څرنګ پیدا کړی دی الله تعالی اوه اسمانونه لاندی باندی

﴿١٦﴾ او ګرځولی ئی ده سپوږمی په دی اسمانونو

کښی رڼا او ګرځولی ئی دی لمر چراغ بلیدونکی

﴿١٧﴾ او الله تعالی زرغون کړی ئی تاسو د زمکی نه په زرغونولو سره

﴿١٨﴾ بیا به واپس کړی تاسو لره په هغی کښی او بیا به راوباسی‌تاسی په راویستلو سره

﴿١٩﴾ او الله ګرځولی ده ستاسو لپاره زمکه غوړیدلی فرش

﴿٢٠﴾ لپاره د دی چه چه ګرځی تاسو د هغی نه په لارو پراخو کښی

﴿٢١﴾وویل نوح علیه السلام ای ربه زما یقینا دوی نافرمانی کوی زما او تابعداری کوی دوی د هغه چا چه نه زیاتوی هغه لره مال د هغه او اولاد دهغه مګر تاوان

﴿٢٢﴾ او چلونه وکړل دوی چلونه لوی

﴿٢٣﴾ او ویل به دوی مه پریږدی معبودان خپل او مه پریږدی ود سواع یغوث یعوق او نسر لره

﴿٢٤﴾ او یقینا ګمراه کړل دوی ډیر خلق او مه زیاتوه ظالمانو لره مګر ګمراهی

﴿٢٥﴾ په سبب د ګناهونو خپلو غرق کړی شول دوی نو داخل کړی شول اور ته نو دوی به ونه مومی د ځان لپاره ماسوا د الله تعالی نه مددګاران

﴿٢٦﴾ او وویل نوح علیه السلام ای ربه زما مه پریږده په زمکه باندی د کافرانو نه یو کور اباد

﴿٢٧﴾ یقینا ته که چیرته پریږدی دوی لره نو ګمراه به کړی بندګان ستا او نه زیږوی دوی مګر بدکار ډیر کفر کونکی

﴿٢٨﴾ ای ربه زما بښنه وکړی ماته او موراو پلار زما ته او هغه چاته چه ننوځی کور زما ته په داسی حال کښی چه ایمان دار وی او ټولو مؤمنانو نارینه و ته او مؤمنانو ښځو ته او مه زیاتوی ظالمانو لره مګر تباهی

سُورَةُ الجِنِّ
ترتيبه ٧٢ آياتها ٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن
يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ
اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ
آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

د الجن سورت

١ ته ووایه وحی شویده ماته چه یقینا غوږ یخی دی یوی ډلی د پیریانو نه نو دوی وویل یقینا مونږ اوریدلی دی قران نا اشنا (مضمون والا)

٢ هدایت کوی لاری ښی او حق ته نو ایمان راوړی دی مونږ په هی (قران) باندی او هیڅکله به نه شریکوو د رب خپل سره هیڅوک

٣ او یقینا اوچت دی شان د رب زمونږ او نه ئی دی نیولی ملګری او نه بچی

٤ او یقینا شان دا دی چه ویل به ناپوهانو زمونږ پر الله تعالی باندی خبری لری د حق او صواب نه

٥ او یقینا مونږ ګمان کوو چه هیڅیری به ونه وائی انسانان او پیریان په الله تعالی باندی دروغ

٦ او یقینا شان دا دی چه او به ډیر سړی د انسانانو نه چه پناه به ئی غوختله په سړو د پیریانو باندی نو زیات کړه (دی انسانانو) هغی لره سرکشی

٧ او یقینا دوی ګمان کوو لکه چه ګمان کوی تاسو چه هیڅیری به دوباره ژوندی نه کړی هیڅ چا لره

٨ او یقینا مونږ ورسیدو اسمان ته (لپاره د غوږ نیولو خبرو ته) نو ومو مونده هغه ډک کړی شوی له څوکیدارانو سختو او شغلو نه

٩ او یقینا مونږ اوو چه کیناستلو به (پخوا د رالیرلو د دی پیغمبر نه) د دی اسمان نه په ځایونو د کیناستلو د هغی کښی د پاره د غوږ سارنی نو هغه څوک چه اوریدل غواړی اوس مومی لپاره د ځان خپل لمبه د اور تیاره

١٠ او یقینا مونږ نه پوهیږو چه ایا د بدی اراده شو یده په هغه چا باندی چه په زمکه کښی دی او که اراده کړیده الله تعالی په دوی باندی د هدایت

١١ او یقینا ځنی زمونږ نه نیکان دی او بعض د دینه سوا دی او ؤ مونږ ډلی مختلفو لارو والا

١٢ او یقینا مونږ ګمان کوو چه هیڅیری نه شوه عاجزه کولی الله تعالی لره په زمکه کښی او نه شو عاجزه کولی هغی لره په تیختی سره

١٣ او یقینا هر کله چه واوریدو مونږ هدایت نو ایمان راوړه مونږ په هغی باندی نو چا چه ایمان راوړو په رب خپل نو نه به ویریږی د نقصان نه او نه د زیاتی نه

وَأَنَّا مِنَّا ٱلْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ تَحَرَّوْا۟ رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا ٱلْقَـٰسِطُونَ فَكَانُوا۟ لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَلَّوِ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَـٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ ٱلْمَسَـٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُوا۟ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّى لَن يُجِيرَنِى مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَـٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَـٰلَـٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَـٰلَـٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

﴿١٤﴾ او یقینا بعض زمونږ نه مسلمانان دی او بعض زمونږ نه ظالمان (کافره) دی (له لاری حقی نه) نو چا چه اسلام راوړه نو دغی کسانو ومندله لار د هدایت

﴿١٥﴾ او هر هغه څوک چه کافره روان دی نو دوی دی د جهنم لپاره خاشاک

﴿١٦﴾ او (بله وحی راغلی ده ماته) که چیری دا خلک برابر شوه په لاری سمه نو خامخا وبه څښوو په دوی باندی مونږ اوبه ډیری

﴿١٧﴾ د دی لپاره چه ازمیښت وکړو مونږ په دوی باندی په دغی (نعمت کښی) او چا چه مخ واړو له ذکر د رب خپل نه نو داخل به کړی ده لره عذاب سخت ته

﴿١٨﴾ او یقینا جماتونه (او یا اندامونه د سجدی) خاص د الله لپاره دی نو مه رابلی د الله تعالی سره بل څوک مددګاران

﴿١٩﴾ او بیشکه شان دا دی کله چه ودریده بنده د الله چه رابله ئی هغه لره نو نږدی وی خلک چه په هغی باندی راپنډ شی

﴿٢٠﴾ ته ووایه یقینا زه رابلم رب خپل او نه شریکوم د هغه سره هیڅوک

﴿٢١﴾ ته ووایه یقینا زه نه لرم هیڅ اختیار د ضرر او نه د فایدی

﴿٢٢﴾ ووایه ته (ای محمده) یقینا زه هیڅیری پناهی نه شی راکولی ما لره د الله تعالی نه هیڅوک او هیڅیری به ونه مومم سیوا د هغی نه ځای د پناهی

﴿٢٣﴾ مګر(رسول کوم) رسول د الله له طرفه او پیغامونه د هغه او چا چه نافرمانی وکړه د الله تعالی او د رسول د هغی نه نو یقینا هغه لره اور د جهنم دی همیشه به وی په هغی کښی همیشه

﴿٢٤﴾ تر هغی پوری هرکله چه ووینی هغه (عذاب) چه دوی سره ئی وعده کیدی شی نو زر دی چه پوهه به شی چه څوک دی کمزوری امدادی او لږ شمیر والا

﴿٢٥﴾ ووایه ته نه پوهیږم زه ایا نږدی دی هغه چه تاسو سره ئی وعده کیدای شی او یا به وګرځوی هغی لره رب زما لری

﴿٢٦﴾ عالم دی په پټوخبرو(غیبو) باندی نو نه خبروی په غیبو خپلو باندی هیڅوک

﴿٢٧﴾ مګر هغه څوک چه غوره کړی ئی وی کوم پیغمبر نو یقینا روان کړی مخی د هغی ته او روسته د هغه څوکیداران

﴿٢٨﴾ لپاره د دی چه پوهه شی چه یقینا رسولی دی دوی پیغامونه د رب خپل او راګیر کړیدی (الله) هغه چه د دوی سره دی او شمارلی دی (الله) هر شی په اعتبار د عدد سره

سُورَةُ المُزَّمِّلِ
ترتيبها ٧٣ آياتها ٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ ٱلَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِّصْفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ ٱلْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيْلِ هِىَ أَشَدُّ وَطْـًٔا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِى ٱلنَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَّبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِى وَٱلْمُكَذِّبِينَ أُو۟لِى ٱلنَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَٰهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذْنَٰهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ ٱلْوِلْدَٰنَ شِيبًا ﴿١٧﴾ ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ ۚ كَانَ وَعْدُهُۥ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

د المزمل سورت

١ ای نغښتونکیه د ځان په جامه کښی
٢ اودریږه د شپی مګر لږ
٣ نیمه د هغی یا کم کړه د هغی نه لږ
٤ او یا زیات کړه په هغی باندی او صفا واضح لوله قران په صفا لوستلو سره
٥ بیشکه مونږ غورځونکی یو په تا باندی وینا درنه (یعنی قران)
٦ یقینا پاځیدل د شپی دا کلک برابرونکی دی د زړه او ښه سیده کونکی د وینا دی
٧ یقینا ستا لپاره په ورځ کښی کارونه اوږده دی
٨ نو یادوه نوم د رب ستا او ځان جدا کړه هغه طرف ته (د هرڅه نه) ځان جدا کول
٩ رب د مشرق دی او د مغرب دی نشته حقدار د بندګی سیوا دهغه نه نو اونیسه هغه لره کارجوړونکی
١٠ او صبر کوه په هغو خبرو چه دوی ئی وائی او پریږده دوی لره په پریخودلو خایستو سره
١١ او پریږده ما او دروغجن کونکی چه خاوندان د نعمتونو دی او مهلت ورکړه دوی ته لږ مهلت
١٢ یقینا زمونږ سره زلونی دی او اور سوزونکی دی
١٣ او طعام دی چه نښتونکی به وی په مړی کښی او عذاب دردونکی دی
١٤ په کومه ورځ چه وبه لړزیږی زمکه او غرونه او شی به غرونه ډیری د شړی بهیدونکی
١٥ یقینا مونږ را لیږلی تاسو ته رسول شاهد په تاسی باندی لکه څرنګ چه لیږلی ؤ مونږ فرعون ته استاذی (رسول)
١٦ نو نافرمانی وکړه فرعون د هغه رسول نو ونیو مونږ دی په سختو نیولو سره
١٧ پس څرنګه به وساتئ (ځانونه خپل) که چیرته کفر وکړئ تاسو له (عذاب) د هغی ورځی نه چه اوبه ګرځی ماشومان بوډاګان
١٨ اسمان به وشلیږی په دغه ورځ ده وعده د رب ستا کیدونکی
١٩ یقینا دا (سورت) نصیحت دی نو څوک چه غواړی ودنیسی خپل رب ته لار
٢٠ یقینا رب ستا پوهیږی چه ته اودریږی کم د دوو برخو د شپی څخه او نیمه برخه د شپی او دریمه برخه د شپی او یوه ډله د هغو کسانو نه چه تاسره دی او الله تعالی پوره اندازه کوی شپه او ورځ پوهه دی (الله) په

دی شان چه تاسو هیچیری نه شئ پوره کولی
دا اندازه نو اسانتیا ئی راوستله په تاسو باندی
پس لولئ تاسو هغه چه اسان دی د قران نه
پوهه دی چه خامخا به وی ستاسی نه ځنی
ناجوړه او نور کسان به سفر کوی په زمکه
کښی لټوی به د فضل د الله تعالی نه او نور
کسان چه جنګ کوی په لار د الله تعالی کښی
نو لولئ هغه چه اسان دی د دینه (قران) او
پابندی کوئ د لمونځ او ورکوئ زکاة او
قرض ورکړئ الله تعالی ته قرض ښه او هغه
چه مخکی ئی لیږئ تاسو د خپلو ځانونو لپاره
څه نیک عمل نو اوبه مومی تاسو (ثواب) د
هغی د الله تعالی سره غوره او ډیر لوئ اجر
او ښښه غواړئ د الله تعالی نه یقینا الله تعالی
ښښه کونکی او رحم کونکی دی

د المدثر سورت

١ ای په کمپل کښی نغښتونکیه (له هیبته د وحی)
٢ ودریږه نو ویره ورکړه
٣ او خاص د خپل رب لوئی وایه
٤ او پاکی ساته جامی خپلی
٥ او د هری پلیتی نه ډډه وکړه
٦ او مه کوه داسی (لږ) احسان چه بدل ئی ډیر غواړی
٧ او خاص د رب خپل لپاره صبر کوه
٨ پس کله چه پوکی وکړی شی په شپیلی کښی
٩ نو دا په دغه ورځ ورځ ډیره سخته ده
١٠ په کافرانو باندی نده اسانیدونکی
١١ پریږده ما او هغه څوک چه پیدا کړی دی ما یواځی
١٢ او ورکړیدی ما هغی لره مالونه خواره واره

۞ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيْلِ وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ
مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۙ
وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَءَاخَرُونَ
يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ فَٱقْرَءُوا۟ مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟
ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ المُدَّثِّرِ

ترتيبها ٧٤ — آياتها ٥٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَٱلرُّجْزَ فَٱهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نُقِرَ فِى ٱلنَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِى وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُۥ مَالًا
مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّآ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِـَٔايَٰتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُۥ صَعُودًا ﴿١٧﴾

١٣ او ځامن حاضر
١٤ او تیارکړیدی ما هغه لره سامانونه تیار
١٥ بیا طمع لری چه لا به ښه زیات کړم (دغه ځیزونه)
١٦ هیچیری نشی کیدی یقینا دی زمونږ د ایاتونو سره عناد کونکی دی
١٧ نو خامخا وبه خیژوم ده لره په لویه چړائی باندی
١٨ یقینا ده سوچ وکړه او اندازه ئی ولګوله
١٩ نو پس تباه دی شی څرنګه اندازه ئی ولګوله
٢٠ بیا دی تباه شی چه څرنګ اندازه ئی ولګوله
٢١ بیائی وکتل

إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ
يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ
﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِيمَٰنًا ۙ
وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَٱلْكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى
مَن يَشَآءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِىَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا
وَٱلْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى
ٱلْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ
﴿٤٠﴾ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ
ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
ٱلْخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

٢٢ بیائی مخ تریو کړه او وچولی (تندی) غوټه کړه
٢٣ بیا ئی شاه وګرځوله او لوئی ئی وکړه
٢٤ نو وئی ویل چه نه دی دا مګر جادو دی نقل کړی شوی
٢٥ نه دی دا مګر وینا ده د بشر
٢٦ زر دی چه داخل به کړم دی اور ته
٢٧ او څه پته ده تاته چه څه دی سقر
٢٨ نه پریږدی باقی د دوی نه هیڅوک او نه پریږدی د بدن نه څه څیز
٢٩ سوځونکی دی د څرمنی
٣٠ په هغی باندی مقرر دی نولس (ملایکی)
٣١ او نه دی مقرر کړی مونږ څوکیدارانی د اور مګر ملایکی او ندی ګرځولی مونږ شمیر دهغوی مګر امتحان د پاره د کافرانو (اوبل) د دی لپاره چه پوخ یقین وکړی هغه کسان چه ورکړی شویدی هغوی ته کتاب (او) زیاتی شی مؤمنان په ایمان کښی او شک ونکړی هغه کسان چه ورکړی شوی دی کتاب او مؤمنان او چه ووائی هغه کسان چه په زړونو د هغوی کښی مرض (منافقت) دی او نور کافران څه شی اراده کړی دی الله تعالی په دی شمیر(د ملایکو) له جهته د مثال، دغسی ګمراه کوی الله تعالی هغه کسان چه اوغواړی او هدایت کوی هغه چاته چه وغواړی او نه پیژنی لښکری د رب ستا مګر هغه او نه دی دا مګر یاداشت دی انسانانو لره

٣٢ یقینا داسی نده قسم دی په سپوږمئ باندی
٣٣ او په شپه باندی کله چه شاه وګرځوی
٣٤ او په سهار باندی کله چه ښه روښانه شی
٣٥ یقینا دا اور د سقر یو له لویو بلاګانو څخه دی
٣٦ ویرونکی دی بنی ادمو لره
٣٧ هغه چا لره چه غواړی ستاسو نه چه مخکښی شی او یا روسته شی
٣٨ هر نفس به په هغه څه باندی چه کړی ئی وی ګانه کړی شوی وی
٣٩ مګر خاوندان د بنی لاسونو
٤٠ په جنتونو کښی به وی تپوسونه به کوی
٤١ د مجرمانو نه
٤٢ څه څیز داخل کړئ تاسی په سقر (اور) کښی
٤٣ دوی به وائی نه ؤ مونږ د لمونځ کونکو نه
٤٤ او نه ؤ مونږ خوراک ورکونکی مسکین ته
٤٥ او ؤ مونږ چه مشغولیدو په عبثو (خبرو) کښی سره د مشغولتیا کونکو نه
٤٦ او ؤ مونږ چه تکذیب مو کوؤ د ورځی د جزاء

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍۭ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّاۖ بَل لَّا يَخَافُونَ ٱلْءَاخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ القِيَامَةِ

ترتيبها ٧٥ — آياتها ٤٠

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُۥ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنسَٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَٰمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا۟ ٱلْإِنسَٰنُ يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ ٱلْإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۥ ﴿١٩﴾

٤٧ تر دی پوری چه راغی مونږ ته مرګ

٤٨ نو نفع نه ورکوی دوی ته سفارش د سفارش کونکو

٤٩ نو څه وجه ده دوی لره چه د نصیحت نه مخ اړوی دوی

٥٠ ګویا که چه دوی خره دی نفرت کونکی

٥١ چه تیخته کوی د زمری نه

٥٢ بلکه غواړی هر سړی د دوی نه چه ورکړی شی ده ته پانی خوری شوی

٥٣ هیڅکله نده داسی بلکه نه ویریږی دوی له اخرت څخه

٥٤ نه ده داسی (چه دوی ئی وائی چه دا قران سحر دی) بیشکه دا قران نصیحت دی

٥٥ پس څوک چه غواړی نو پند دی واخلی له دغی (قران څخه)

٥٦ او پند نه اخلی دوی (له قرانه) مګر که اراده وکړی الله تعالی همدغه الله تعالی اهل د ویری دی (چه وویریږو تری) او لایق د ببنښی کولو دی

د القیامة سورت

١ داسی نه ده قسم کوم په ورځ دقیامت

٢ او داسی نه ده قسم کوم په نفس ملامته کونکی باندی

٣ ایا ګمان کوی انسان چه هیڅیری به جمع نه کړو مونږ هډوکی د هغه

٤ ولی نه بلکه قدرت لرو مونږ په دی چه برابر کړو بندونه د ګوتو د ده

٥ بلکه اراده لری انسان چه انکار وکړی د (هغی شیانو نه) چه د ده مخی ته دی

٦ تپوس کوی کله به وی ورځ د قیامت

٧ کله چه خیری شی سترګی (له هیبته)

٨ او توره شی سپوږمی

٩ او جمع کړی شی لمر او سپوږمی

١٠ وائی به انسان په دغی ورځ چه چیرته دی ځای د تیختی

١١ چیرته نشته نشته بچ کیدل

١٢ ستا رب ته په دغی ورځ قراری دی د ټولو

١٣ خبر به ورکړی شی انسان ته په دغی ورځ په هغی عمل چه مخکی ئی لیږلی دی او په هغی چه روسته ئی پریښی وی

١٤ بلکه انسان په خپل ځان باندی لیدونکی دی

١٥ اګر چه وړاندی کوی عذرونه خپل

١٦ مه ښوځوه ژبه خپله په دی قران سره چه تادی کوی په دی سره

١٧ یقینا زمونږ په ذمه باندی جمع کول د دی دی او لوستل د دی

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ ٱلْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَٱلْتَفَّتِ
ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ
﴿٣١﴾ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ
فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰٓ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِىٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِۦَ ٱلْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الإِنسَانِ

مدنية — آياتها ٣١ — ترتيبها ٧٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

(١٨) نو هر کله چه مونږ لولو دی قران لره نو ته متابعت کوه د لوستلو د دی
(١٩) بیا یقینا زمونږ په ذمه باندی وضاحت کول دی
(٢٠) چیرته داسی نه ده بلکه مینه کوی تاسو د دنیا سره
(٢١) او پریږدی اخرت
(٢٢) ځنی مخونه به په دغه ورځ تازه وی
(٢٣) خپل رب ته به کتونکی وی
(٢٤) او ځنی مخونه به په دغه ورځ بدرنګه وی
(٢٥) ګمان به کوی چه کیدای به شی د هغی سره لوی افت چه ملاماتونکی به وی
(٢٦) هیچیری داسی نده کله چه ورسیږی روح مړئ ته
(٢٧) او وویلی شی چه څوک دی دم اچونکی
(٢٨) او ګمان به وکړی چه یقینا دا وخت د جدائی دی
(٢٩) او یو ځای به شی یوه پنډئ د بلی پنډئ سره
(٣٠) ستا رب ته په دغه ورځ ورتلل دی
(٣١) نو تصدیق ئی نه دی کړی او نه ئی لمونځ کړی دی
(٣٢) او لیکن تکذیب ئی کړی دی او مخ اړولی دی
(٣٣) بیا لاړ خپل کورته لوئی کونکی
(٣٤) نو تباهی ده تالره نو تباهی ده
(٣٥) بیا تباهی ده تالره نو تباهی ده
(٣٦) ایا ګمان کوی انسان چه پریخودلی کیږی به بیکاره
(٣٧) ایا نه ؤ دی تکړه د منئ چه اچولی شی په رحم کښی
(٣٨) بیا شوه تکړه د وینی نو جوړ ئی کړو او برابر ئی کړه
(٣٩) نو جوړ ئی کړو د هغی نه جوړی نارینه او زنانه
(٤٠) ایا نه دی دغه ذات قدرت لرونکی په دی چه ژوندی به کړی ټول مړی

د الدهر سورت

(١) یقینا راغلی دی په انسان باندی یو وخت د زمانی نه چه نه ؤ دی یوشی یاد کړی شوی
(٢) بیشکه پیداکړی دی مونږ انسان له نطفی څخه چه ګډه وډه شوی ده (د نارینه او د ښځی) ازمایو ئی نو و ګرځوو مونږ دغه (انسان) اوریدونکی او لیدونکی
(٣) یقینا ښودلی ده مونږ ده ته لار یا به وی شکرګذار او یا به وی ناشکره
(٤) یقینا تیار کړی دی مونږ د کافرانو لپاره زنځیرونه او طوقونه او اور بل کړی شوی

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
ٱلْيَوْمِ وَلَقَّىٰهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُوا۟ جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۖ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ
مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا۠ ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَا۠ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ ۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ۖ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ
خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوٓا۟ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

٥ یقینا نیکان خلک به څښی د پیالو ډکو
نه چه ګډون د هغی به د کافور سره وی
٦ دا یوه چینه ده چه څښی به هغی لره بندګان
د الله روانوی به هغی لره په روانولو سره
٧ پوره کوی دوی نذرونه او ویریږی د
هغی ورځ نه چه شر ئی ښکاره او خور دی
٨ او دوی خوراک ورکوی سره د مینی
نه مسکین یتیم او بندی ته
٩ یقینا مونږ طعام درکو تاسو ته د الله
تعالی لپاره نه غواړو مونږ ستاسو نه بدله
او نه شکراداکول
١٠ یقینا مونږ ویریږو د رب خپل نه د
(عذاب) د هغی ورځی نه چه ترخه ده او
ډیره سخته به وی
١١ نو وبه ساتی دوی لره الله تعالی د شر
او سختی د دغی ورځی نه او وربه کړی
دوی ته تازګی اوخوشحالی
١٢ او بدله به ورکړی دوی ته په سبب د
صبر د دوی جنتونه او ریښم
١٣ تکیه وهونکی به وی په هغی کښی په
پالنګونو باندی او نه به وینی په هغی کښی
ګرمی او نه ویخنی
١٤ او حال دا چه نږدی به وی پر دوی
باندی سیوری د هغی او مسخری (تیټتي) کړی
شوی به وی میوی د هغی په تابعداری سره
١٥ او ګرځولی به شی په دوی باندی
لوخی د سپینو زرو او ګلاسونه چه وی به
هغه شیشه
١٦ داسی شیشه چه جوړه شوی به وی د
سپینو زرو نه اندازه کوی به هغی لره په
خاص اندازه
١٧ اوسکلی کیږی به په دوی باندی په هغی
کښی پیالی چه وی به ګډون د هغی زنجبیل
١٨ چینه ده په جنت کښی چه نوم ئی
ایښودلی شوی دی په سلسبیل سره
١٩ او ګرځی به پر دغی جنتیانو باندی
هلکان تل پاتی شوی (په خپله ځوانی باندی)
کله چه ته ووینی هغی لره نو ګمان به
وکړی په هغی باندی ملغلری خوری وری
٢٠ او کله چه ته ووینی هغه ځای نو اوبه
وینی نعمتونه او بادشاهی لویه
٢١ د پاسه د دوی به جامی وی د نریو وریښمو
چه شنه به وی او د پیرو وریښمو او اچولی کیږی
به دوی ته باهوګان د سپینو زرو او څښی به په
دوی باندی رب د دوی څښل ښه پاکیزه
٢٢ یقینا دا ده تاسو لره بدله او دی کوشش
ستاسو قبول کړی شوی
٢٣ یقینا مونږ نازلو په تا باندی قران لږلږ نازلول
٢٤ نو صبر کوه په فیصله د رب خپل او مه منه
خبره له دوی ځنی د هیڅ ګناهګار اوناشکره
٢٥ او یادوه نوم د رب خپل سبا او بیګاه

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلٗا طَوِيلًا ٢٦ إِنَّ
هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمۡ يَوۡمٗا ثَقِيلٗا ٢٧ نَّحۡنُ
خَلَقۡنَٰهُمۡ وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا بَدَّلۡنَآ أَمۡثَٰلَهُمۡ تَبۡدِيلًا
٢٨ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا ٢٩
وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٣٠
يُدۡخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمَۢا ٣١

سُورَةُ المُرۡسَلَٰتِ — ترتيبها ٧٧ — آياتها ٥٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلۡمُرۡسَلَٰتِ عُرۡفٗا ١ فَٱلۡعَٰصِفَٰتِ عَصۡفٗا ٢ وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشۡرٗا ٣
فَٱلۡفَٰرِقَٰتِ فَرۡقٗا ٤ فَٱلۡمُلۡقِيَٰتِ ذِكۡرًا ٥ عُذۡرًا أَوۡ نُذۡرًا ٦ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٞ ٧ فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ٨ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ
٩ وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ١٠ وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ١١ لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ
١٢ لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ١٣ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ١٤ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ
لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٥ أَلَمۡ نُهۡلِكِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتۡبِعُهُمُ ٱلۡأٓخِرِينَ
١٧ كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٨ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٩

د المرسلات سورت

١ قسم دی په هغی بادونو باندی چه لیږلی شوی دی پرله پسی

٢ قسم دی په هغی هواګانو باندی چه ماتول کوی ماتول

٣ نو قسم دی په هغی بادونو باندی چه خورول کوی خورول

٤ نو جداکونکی وی جدا کول

٥ پس قسم دی په هغی ملایکو باندی چه رابنکته کونکی دی د وحی

٦ لپاره د عذر او لپاره د ویرولو

٧ یقینا هغه چه وعده ئی کیدی شی تاسو سره خامخا واقع کیدونکی دی

٨ نو هرکله چه ستوری بی نوره کړی شی

٩ او کله چه اسمان څیری کړی شی

١٠ او کله چه غرونه والوځولی شی

١١ او هر کله چه د پیغمبرانو وقت وټاکلی شی (د شهادت لپاره)

١٢ کومی ورځی ته روسته کړی شوی دی

١٣ ورځ د فیصلی ته

١٤ اوځه شی پوهه کړی ئی ته چه څه ده ورځ د فیصلی

١٥ تباهی ده په دغه ورځ تکذیب کونکو لره

١٦ ایا نه دی هلاک کړی مونږ مخکنی خلق

١٧ بیا ورپسی کړه ما په هغی پسی نور (مجرمان) خلک

١٨ همداسی کار کو مونږ له ټولو مجرمانو سره

١٩ تباهی ده په دغی ورځ تکذیب کونکو لره

٢٦ او په څه برخه د شپی کښی سجده کوه هغه (الله) ته او پاکی بیانوه هغه لره په شپه اوږده کښی

٢٧ یقینا دا هغه کسان دی چه مینه کوی له دونیا سره او پریږدی روسته د ځان نه ورځ درنه

٢٨ مونږ پیدا کړی دی دوی او کلک کړی دی مونږ بندونه د دوی او هر کله چه وغواړو مونږ نو بدل کښی به راولو د دوی په شان بدل

٢٩ یقینا دا نصیحت دی نو څوک چه غواړی ود نیسی خپل رب ته لار

٣١ او نه شی غوختلی تاسو یو شی مګر هغه چه وغواړی الله تعالی یقینا الله تعالی دی پوهه او حکمتونو والا داخلوی هغه څوک چه و غواړی په رحمت خپل کښی او ظالمان تیار کړی دی (الله) د هغوی لپاره عذاب دردونکی

أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَٰهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ
شَمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى ثَلَٰثِ
شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِى بِشَرَرٍ
كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ جَمَعْنَٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِن كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى
ظِلَٰلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا۟ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿٢٠﴾ ایا مونږ نه ئی پیدا کړی تاسو لره د سپکو اوبو نه
﴿٢١﴾ نو مونږ بیا وساتلی هغه په ځای د قرار مضبوط کښی
﴿٢٢﴾ تر نیټی مقرری پوری
﴿٢٣﴾ پس قدرت لرو مونږ (په دغی کارونو باندی) نو ښه قادران یو مونږ
﴿٢٤﴾ تباهی ده په دغی ورځ تکذیب کونکو لره
﴿٢٥﴾ ایا نه ده ګرځولی مونږ زمکه راغونډونکی
﴿٢٦﴾ ژوندو لره او مړو لره
﴿٢٧﴾ او پیدا کړی دی مونږ په دغی زمکه کښی غرونه دنګ او سکو مونږ په تاسی باندی اوبه خوږی
﴿٢٨﴾ تباهی ده په دغی ورځ تکذیب کونکو لره
﴿٢٩﴾ لاړشی تاسو هغی شی ته چه تاسو د هغی تکذیب کو
﴿٣٠﴾ لاړشی هغی سوری ته چه خاوند د دری خانښونو دی
﴿٣١﴾ چه نه یخ دی او نه دفع کوی لمبی د اور
﴿٣٢﴾ یقینا دغه اور ویشتل کوی په داسی بڅرکو (سرو سکروتو) سره چه په شان د بنګلو دی
﴿٣٣﴾ ګویا که چه هغه اوښان دی زیر
﴿٣٤﴾ تباهی ده په دغی ورځ تکذیب کونکو لره
﴿٣٥﴾ دا هغه ورځ ده چه دوی به خبری نه شی کولی
﴿٣٦﴾ او نه به اذن کیږی دوی ته چه بهانی پیش کړی
﴿٣٧﴾ تباهی ده په دغی ورځی تکذیب کونکو لره
﴿٣٨﴾ دا ورځ د فیصلی ده راجمع به کړو مونږ تاسو او مخکنی خلک
﴿٣٩﴾ نو که چیرته وی تاسو سره کوم مکر چل (په دفع کولو د عذاب کښی) نو وکړئ دغه چل ول زما په مقابل کښی
﴿٤٠﴾ تباهی ده په دغه ورځ تکذیب کونکو لره
﴿٤١﴾ یقینا متقیان به په سیورو او چینو کښی وی
﴿٤٢﴾ او په میوو کښی به وی هغه میوی چه دوی ئی غواړی
﴿٤٣﴾ خورئ او سکی په خوشحالی سره په سبب د هغی عملونو چه تاسو کول
﴿٤٤﴾ یقینا دغسی بدله ورکوو مونږ ښایسته عمل کونکو ته
﴿٤٥﴾ تباهی ده په دغی ورځ تکذیب کونکو لره
﴿٤٦﴾ خورئ او مزی واخلی تاسو لږه موده یقینا تاسو مجرمان ئی
﴿٤٧﴾ تباهی ده په دغی ورځ د تکذیب کونکو لپاره
﴿٤٨﴾ او کله چه وویلی شی دوی ته چه رکوع کوئ نو دوی رکوع نه کوی
﴿٤٩﴾ تباهی ده په دغی ورځ تکذیب کونکو لره
﴿٥٠﴾ نو په کومه یوه خبره به روسته د دینه دوی ایمان راوړی

سُورَةُ النَّبَإِ
ترتيبها ٧٨ آياتها ٤٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ
أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ
فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِّلطَّاغِينَ
مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

د النبأ سورت

١ له څه شی څخه پوښتنه کوی دوی یوله بله
٢ پوښتنه کوی د لوئی خبری
٣ هغه چه دوی په کښی اختلاف کوی
٤ هیڅیری نه ده په کار زر ده دوی ته به معلومه شی
٥ بیا هیڅیری نه ده په کار زرده دوی ته به معلومه شی
٦ ایا نه ده ګرځولی مونږ زمکه فرش
٧ او غرونه میخونه
٨ او پیدا کړی ئی مونږ تاسو لره جوړی
٩ او ګرځولی دی مونږ خوب ستاسو ارام
١٠ او ګرځولی ده مونږ شپه جامه
١١ او ګرځولی ده مونږ ورځ وخت د ګټلو د روزی
١٢ او جوړ کړی دی مونږ د پاسه له تاسو نه اوه (اسمانونه) مضبوط
١٣ او پیدا کړی دی مونږ ډیوه روښانه
١٤ او راورولی دی مونږ د درنو وریځو نه اوبه رابهیدونکی
١٥ لپاره د دی چه را اوباسو په هغی سره دانی او بوټی
١٦ او باغونه ګڼ (ګور)
١٧ یقینا ورځ د فیصلی ده وخت مقرر
١٨ په هغی ورځ چه پوکی اوکړی شی په شپیلی کښی نو راځی به تاسو ډلی ډلی
١٩ او څیری به شی اسمان نو شی به دروازی دروازی
٢٠ او روان به کړل شی غرونه نو شی به لکه سراب (شګو ګل)
٢١ یقینا جهنم دی ځای د انتظار
٢٢ لپاره د سرکشانو دی ځای د ورتلو
٢٣ اوسیږی به په هغی کښی ډیری زمانی
٢٤ نه به څکی دوی په هغی کښی یخنی او نه د څښلو څیزونه
٢٥ مګر خوټکیدلی اوبه او وینی او زوی
٢٦ بدله ده پوره
٢٧ یقینا دوی ؤ چه نه ئی لرلو امید د حساب
٢٨ او دروغجن ئی ګڼل ایاتونه زمونږ په دروغجن ګڼلو سره
٢٩ او هر یو څیزمونږ راګیر کړی دی په لیکلو سره
٣٠ نو اوڅکی چیری نه زیاتوو مونږ تاسو لره مګر عذاب
٣١ یقینا متقیانو لره ځای د کامیابی دی
٣٢ باغونه او انګور
٣٣ او ځوانی جینکی همزولی د دوی

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَأَعْنَـٰبًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَّبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَـٰنِ لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ فَمَن
شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّآ أَنذَرْنَـٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَـٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

ترتيبها ٧٩ — آياتها ٤٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلنَّـٰزِعَـٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَٱلنَّـٰشِطَـٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَٱلسَّـٰبِحَـٰتِ سَبْحًا
﴿٣﴾ فَٱلسَّـٰبِقَـٰتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَٱلْمُدَبِّرَٰتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ
﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَـٰرُهَا
خَـٰشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِى ٱلْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَءِذَا كُنَّا
عِظَـٰمًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا۟ تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ
وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾

﴿٣٤﴾ او پیالی ډکی
﴿٣٥﴾ نه به اوری دوی په هغی کښی بی فایدی خبری او نه درواغ
﴿٣٦﴾ په داسی حال کښی چه دا بدله ده له طرفه د رب ستا نه او بخشش ډیر
﴿٣٧﴾ رب د اسمانونو او زمکو دی او د هغی شی چه په مینځ د هغی کښی دی رحمان ذات دی دوی به اختیار نه لری له دغه (الله) سره د خبرو کولو
﴿٣٨﴾ په هغی ورځ چه اودریږی روح او ملایکی صفونه صفونه خبری به نه شی کولی مګر هغه څوک چه اجازت کړی وی هغی ته مهربان ذات او ویلی وی حقه خبره
﴿٣٩﴾ دغه ورځ ده حقه نو څوک چه غواړی نو ودنیسی رب خپل ته لار د ورتلو
﴿٤٠﴾ یقینا مونږ ویره درکړی ده تاسو ته د عذاب نږدی نه په هغه ورځ چه وبه وینی هر سړی هغه عمل چه مخکی لیږلی دی لاسونو د ده او وائی به کافر های ارمان دی چه وی زه خاوری

د النازعات سورت

﴿١﴾ قسم دی په هغی ملایکو باندی چه راکاږی روح د کافرانو لره په سختی سره
﴿٢﴾ او قسم دی په هغی ملایکو باندی چه اوباسی روح (د مؤمنانو لره په) اسانتیا سره
﴿٣﴾ او قسم دی په هغی ملایکو باندی چه لامبووهی لامبو وهل
﴿٤﴾ بیا مخکی کیدونکی وی حکم د الله ته په مخکی کیدلو سره
﴿٥﴾ بیا انتظام کونکی دی د ځنو کارونو
﴿٦﴾ په هغی ورځ چه وبه لړځیږی لړځیدونکی
﴿٧﴾ رابشی ورپسی روسته راتلونکی
﴿٨﴾ زړونه به په دغه ورځ درزیدونکی وی
﴿٩﴾ سترګی د هغوی به ذلیله او ښکته وی
﴿١٠﴾ وائی دوی ایا مونږ به واپس کیدونکی یو زوړ حالت ته
﴿١١﴾ ایا کله چه وګرځو مونږ هډوکی زاړه رژیدونکی
﴿١٢﴾ وائی دوی دا په دغه وخت کښی دوباره راتلل دی تاوانی
﴿١٣﴾ نو بیشکه دا خو چغه یوه ده
﴿١٤﴾ پس ناڅاپه وی به دغه (خلق ټول) په مخ د زمکی
﴿١٥﴾ ایا راغلی ده تاته خبره د موسی علیه السلام
﴿١٦﴾ کله چه اواز وکړه هغه ته رب د هغی په میدان کښی چه طوا دی
﴿١٧﴾ لاړ شه فرعون ته یقینا هغه سرکشی کړی ده

إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾
فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَىٰهُ
ٱلْءَايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْءَاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ
﴿٢٥﴾ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰٓ ﴿٢٦﴾ ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ ۚ بَنَىٰهَا
﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾
وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا ﴿٣١﴾
وَٱلْجِبَالَ أَرْسَىٰهَا ﴿٣٢﴾ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ
ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ
لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ
هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ
﴿٤٠﴾ فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا
﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ
مَن يَخْشَىٰهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

سُورَةُ عَبَسَ — ترتيبها ٨٠ — آياتها ٤٢

١٨ نو ووایه ایا ته غواړی چه پاک شی
١٩ او لار وښایم تاته په طرف د رب ستا نو او به ویریږی
٢٠ نو وئی خودله هغه ته نښه لویه
٢١ نو تکذیب ئی وکړه او نافرمانی ئی وکړه
٢٢ بیا ئی شاه وګرځوله چه کوشش ئی کولو
٢٣ نو راجمع ئی کړه ساحران او اواز ئی وکړه
٢٤ نو وئی ویل چه زه رب یم ستاسو اوچت
٢٥ نو ونیوه ده لره الله تعالی په سزا د اخرت او د دونیا سره
٢٦ یقینا په دی کښی عبرت دی هغه چالره چه ویریږی
٢٧ ایا تاسو ډیر کلک پیدایش والا ئی یا اسمان چه جوړ کړی دی الله

٢٨ پورته کړی ئی دی چت د هغی نو برابر کړی ئی دی
٢٩ او تورتم کړی ئی ده شپه د هغی او بنکاره کړی ئی دی ځابنت د هغی
٣٠ او زمکه ئی روسته د هغی نه غوړولی ده هغه
٣١ راویستلی ئی دی دهغی نه اوبه د هغی ګیاګانی او ورشو د هغی
٣٢ او غرونه ودرولی دی الله تعالی
٣٣ لپاره د فایدی ستاسو او لپاره د څاروو ستاسو
٣٤ نو کله چه راشی هنګامه او بلا لویه
٣٥ په دغه ورځ به یادوی انسان هغه عمل چه ده کړی وی
٣٦ او بنکاره به کړی شی جهنم هغه چاته چه وینی ئی
٣٧ نو هغه څوک چه کړی ئی ده سرکشی
٣٨ او غوره کړی ئی دی ژوند دنیوی
٣٩ نو یقینا جهنم دا ځای د ورتلو د هغه دی
٤٠ او هغه څوک چه ویره ئی کړی ده د اودریدلو د رب خپل نه او منع کړی ئی دی ځان خپل د خواهش نه
٤١ نو یقینا جنت دا ځای د ورتللو د هغه دی
٤٢ تپوس کوی دوی ستا نه په باره د قیامت کښی چه کله به وی اودریدل دهغی
٤٣ په څه کښی ئی ته د یاداشت د هغی نه
٤٤ خاص ستا رب ته انتهاء د علم د قیامت ده
٤٥ یقینا ته ویرونکی د هغه چا ئی چه ویریږی د قیامت نه
٤٦ ګویا چه دوی په کومه ورځ ووینی قیامت (ګمان به کوی) چه نه ؤ حصار شوی دوی مګر په اندازه د مازیګری او یا په اندازه د ځابنت

د عبس سورت

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ١ أَن جَآءَهُ ٱلۡأَعۡمَىٰ ٢ وَمَا يُدۡرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ٣ أَوۡ
يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكۡرَىٰٓ ٤ أَمَّا مَنِ ٱسۡتَغۡنَىٰ ٥ فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ٦
وَمَا عَلَيۡكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ٧ وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسۡعَىٰ ٨ وَهُوَ يَخۡشَىٰ ٩ فَأَنتَ
عَنۡهُ تَلَهَّىٰ ١٠ كَلَّآ إِنَّهَا تَذۡكِرَةٞ ١١ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ١٢ فِي صُحُفٖ مُّكَرَّمَةٖ
١٣ مَّرۡفُوعَةٖ مُّطَهَّرَةِۭ ١٤ بِأَيۡدِي سَفَرَةٖ ١٥ كِرَامِۭ بَرَرَةٖ ١٦ قُتِلَ ٱلۡإِنسَٰنُ
مَآ أَكۡفَرَهُۥ ١٧ مِنۡ أَيِّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥ ١٨ مِن نُّطۡفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ١٩ ثُمَّ
ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقۡبَرَهُۥ ٢١ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ٢٢ كَلَّا لَمَّا
يَقۡضِ مَآ أَمَرَهُۥ ٢٣ فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ٢٤ أَنَّا صَبَبۡنَا ٱلۡمَآءَ صَبّٗا
٢٥ ثُمَّ شَقَقۡنَا ٱلۡأَرۡضَ شَقّٗا ٢٦ فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا حَبّٗا ٢٧ وَعِنَبٗا وَقَضۡبٗا ٢٨
وَزَيۡتُونٗا وَنَخۡلٗا ٢٩ وَحَدَآئِقَ غُلۡبٗا ٣٠ وَفَٰكِهَةٗ وَأَبّٗا ٣١ مَّتَٰعٗا لَّكُمۡ
وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ٣٢ فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ٣٣ يَوۡمَ يَفِرُّ ٱلۡمَرۡءُ مِنۡ أَخِيهِ ٣٤
وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ٣٥ وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ٣٦ لِكُلِّ ٱمۡرِيٕ مِّنۡهُمۡ يَوۡمَئِذٖ شَأۡنٞ
يُغۡنِيهِ ٣٧ وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٖ مُّسۡفِرَةٞ ٣٨ ضَاحِكَةٞ مُّسۡتَبۡشِرَةٞ ٣٩ وَوُجُوهٞ
يَوۡمَئِذٍ عَلَيۡهَا غَبَرَةٞ ٤٠ تَرۡهَقُهَا قَتَرَةٌ ٤١ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَفَرَةُ ٱلۡفَجَرَةُ ٤٢

١ تندی تریو کړه (محمد علیه السلام) او مخ ئی واړوه
٢ د دی وجی نه چه راغی ورته ړوند
٣ او څه شی پوهه کړی ئی ته کیدای شی چه هغه به ځان پاکوی
٤ یابه نصیحت قبول کړی نو نفع به ورکړی ده ته نصیحت
٥ هغه څوک چه بی پروا کړی ئی دی ځان
٦ نو ته هغی ته ورمخکی کیږی
٧ او نیشته په تا باندی گناه که دی پاک نشی
٨ او هغه څوک چه راغی تاته په داسی حال کښی چه منډی وهی
٩ او هغه ویریږی
١٠ نو ته د هغی نه غفلت کوی
١١ داسی نه ده پکار یقینا دا نصیحت دی
١٢ نو د چا چه خوښه شی نو دا دی یاد کړی
١٣ لیکلی شوی دی په پانو عزتمندو کښی
١٤ پورته کړی شوی دی پاکی ساتلی شوی دی
١٥ په لاسونو د لیکونکو ملایکو
١٦ عزتمند او نیکان
١٧ تباه دی شی انسان څومره غټ کافر دی
١٨ د څه شی نه الله پیدا کړی دی
١٩ د نطفی نه ئی پیدا کړی دی نو بیا ئی اندازه کړی دی
٢٠ بیا ئی لار ورته اسانه کړی ده
٢١ بیا ئی مړکړی نو قبر ته ئی بوځی
٢٢ بیا کله چه وغواړی نو را اوچت به کړی ده لره
٢٣ یقینی ده چه نه دی پوری کړی ده حکم د الله لره
٢٤ نو اودی گوری انسان خوراک خپل ته
٢٥ یقینا راتوی کړی مونږ اوبه په راتویولو سره
٢٦ بیا اوچوله مونږ زمکه په چولو سره
٢٧ نو زرغون کړی مونږ په هغی کښی دانی
٢٨ او انګور او ترکاری
٢٩ او خونه او کجوری
٣٠ او باغونه ګڼ
٣١ او میوی او گیا
٣٢ لپاره د فایدی ستاسو او لپاره د څارو ستاسو
٣٣ کله چه راشی غوږونه کنونکی (څیز)
٣٤ په دغی ورځ به تختی هر سړی د ورور خپل نه
٣٥ او د مور نه او د پلار خپل نه
٣٦ او د ښځی خپلی نه او د ځامنو خپلو نه
٣٧ لپاره د هر سړی به په دغه ورځ یو فکر وی چه مشغوله کړی به ئی وی
٣٨ ځنی مخونه به په دغی ورځ رڼا کونکی وی
٣٩ خندا به کوی خوشحاله به وی
٤٠ او ځنی مخونه به په دغی ورځ په هغی باندی دوړی وی

سُورَةُ التَّكۡوِيرِ ترتيبها ٨١ آياتها ٢٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ١ وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتۡ ٢ وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ
سُيِّرَتۡ ٣ وَإِذَا ٱلۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ٤ وَإِذَا ٱلۡوُحُوشُ حُشِرَتۡ
٥ وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ٦ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتۡ ٧ وَإِذَا
ٱلۡمَوۡءُۥدَةُ سُئِلَتۡ ٨ بِأَيِّ ذَنۢبٖ قُتِلَتۡ ٩ وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتۡ
١٠ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتۡ ١١ وَإِذَا ٱلۡجَحِيمُ سُعِّرَتۡ ١٢ وَإِذَا ٱلۡجَنَّةُ
أُزۡلِفَتۡ ١٣ عَلِمَتۡ نَفۡسٞ مَّآ أَحۡضَرَتۡ ١٤ فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلۡخُنَّسِ ١٥
ٱلۡجَوَارِ ٱلۡكُنَّسِ ١٦ وَٱلَّيۡلِ إِذَا عَسۡعَسَ ١٧ وَٱلصُّبۡحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٨
إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٖ كَرِيمٖ ١٩ ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي ٱلۡعَرۡشِ مَكِينٖ ٢٠ مُّطَاعٖ
ثَمَّ أَمِينٖ ٢١ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجۡنُونٖ ٢٢ وَلَقَدۡ رَءَاهُ بِٱلۡأُفُقِ ٱلۡمُبِينِ
٢٣ وَمَا هُوَ عَلَى ٱلۡغَيۡبِ بِضَنِينٖ ٢٤ وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَيۡطَٰنٖ رَّجِيمٖ ٢٥
فَأَيۡنَ تَذۡهَبُونَ ٢٦ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ٢٧ لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن
يَسۡتَقِيمَ ٢٨ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٩

سُورَةُ الانفطار ترتيبها ٨٢ آياتها ٢٩

د التکویر سورت

١ کله چه لمر ونغختلی شی
٢ او کله چه ستوری خړ شی
٣ او هر کله چه غرونه روان شی
٤ او هر کله چه د لسو میاشتو بلاربی اوښی خوشی کړی شی
٥ او هر کله چه ځنګلی ځناور راجمع کړی شی
٦ او هر کله چه دریابونه ډک کړی شی
٧ او هر کله چه ارواح د بدنونو سره یوځای کړی شی
٨ او هرکله چه د ژوندئ خښی کړی شوی جینئ نه تپوس وکړی شی
٩ چه په کومه ګناه وژلی شوی ده
١٠ او هر کله چه عملنامی راخوری کړی شی
١١ او هر کله چه د اسمان نه پوستکی ویستلی شی
١٢ او هر کله چه جهنم بله لمبه کړی شی
١٣ او کله چه جنت نږدی کړی شی
١٤ پوهه به شی هر نفس په هغی شی چه حاضر کړی ئی وی
١٥ نو داسی نه ده قسم کوم په ستورو پټیدونکو باندی
١٦ چه روان دی او ښکاره کیږی د شپی
١٧ او قسم دی په شپه باندی کله چه شاه کړی
١٨ او قسم دی په سبا باندی کله چه ساه واخلی
١٩ یقینا دا خامخا وینا د رسول عزتمند ده
٢٠ خاوند دقوت دی په نزد د خاوند د عرش د مرتبی والا دی
٢١ منلی شوی دی هلته امین دی
٢٢ او نه دی ملګری ستاسو لیونی
٢٣ او یقینا لیدلی دی (محمد علیه السلام) هغه (جبریل علیه السلام) په کنارو روښانه کښی
٢٤ او نه دی دی په وحی بیانولو کښی بخل کونکی
٢٥ او نه ده دا وینا د شیطان رټلی شوی
٢٦ نو کوم خوا ځئ تاسو
٢٧ نه دی دا مګر نصیحت دی لپاره د ټولو خلکو
٢٨ لپاره د هغه چا چه غواړی ستاسو نه چه برابر روان شی
٢٩ او نه شئ غوختلی تاسو مګر هله چه وغواړی الله تعالی چه رب د ټولو خلقو دی

د الانفطار سورت

١ هرکله چه اسمان وچوی
٢ او هرکله چه ستوری راولیږی تیت په تیت
٣ او هر کله چه دریابونه و بیولی شی
٤ او هر کله چه قبرونو والا راپورته کړی شی
٥ پوهه به شی هر نفس په هغی عمل چه مخکی ئی لیږلی وی او یا ئی روسته پریخی وی
٦ ای انسانه څه شی مغروره کړی ئی ته په رب خپل باندی چه عزتمند ذات دی
٧ داسی ذات چه پیدا کړی ئی ته نو برابر ئی کړی او نیغ قد والا ئی کړی
٨ په هر شکل چه هغی غوختل نو ته ئی جوړ کړی ئی
٩ هیچیری داسی نه ده پکار بلکه تاسو تکذیب کوئ د ورځی د جزاء
١٠ او یقینا په تاسو باندی مقرر دی حفاظت کونکی ملایکی
١١ عزتمند لیکونکی
١٢ پوهیږی په هغه څه چه تاسوئی کوئ
١٣ یقینا نیکان خلک به خامخا په نعمتونو کښی وی
١٤ اویقینا بدکار خلق به خامخا په اور کښی وی
١٥ ننوځی به هغی ته په ورځ دجزاء
١٦ او نه دی دوی د هغی نه پټیدونکی
١٧ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه ده ورځ د جزاء
١٨ بیا څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه ده ورځ د جزاء
١٩ هغه ورځ چه نه به مومی اختیار هیڅ نفس د بل نفس لره د هیڅ شی او ټول اختیار په دغه ورځ کښی خاص الله تعالی لره دی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا
كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ
الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ
﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ المُطَفِّفِينَ
ترتيبها ٨٣ — آياتها ٣٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُم
مَّبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

د المطففين سورت

١ تباهی ده لپاره د کمی کونکو
٢ هغه کسان چه پیمانه اخلی د خلکو نه نو پوره ئی اخلی
٣ او کله چه پیمانه ورکوی هغوی لره او یا تول کوی هغوی له نو کمی کوی
٤ ایا ګمان نه کوی دغه خلق چه یقینا دوی به دوباره راپورته کړی شی
٥ لوئی ورځی ته
٦ هغه ورځ چه اوبه دریږی خلق رب العلمین ته
٧ هیچیری داسی نه ده پکاریقینا عملنامه د بدکارانو خامخا په سجین کښی ده

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَٰبٌ
مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿١١﴾
وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ
ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّآ إِنَّهُمْ
عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ
هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ
﴿١٨﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ
﴿٢١﴾ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِى
وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾
خِتَٰمُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهُۥ
مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ
يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ﴿٣١﴾
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ
حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

٨ او څه شی پوهه درکړیده تاته چه څه شی دی سجین
٩ دفتر (رجستر) دی لیکلی شوی
١٠ تباهی ده په دغه ورځ تکذیب کونکو لره
١١ هغه کسان چه تکذیب کوی د ورځی د جزاء
١٢ او تکذیب نه کوی د دغی ورځ مګر هر د حد نه تیریدونکی ډیر ګناهګار
١٣ کله چه ولوستلی شی په هغه باندی ایاتونه زمونږ نو هغه وائی دا خو دروغ قصی دی د مخکنو خلکو
١٤ هیڅیری داسی نه ده بلکه زنګ راغلی دی په زړونو د دوی په سبب د هغی عملونو چه دوی کول
١٥ یقینا داسی ده چه دا خلق د خپل رب نه په دغه ورځ به په پردو کښی وی
١٦ بیا یقینا دوی ضرور داخلیدونکی دی اور ته
١٧ بیا به وویلی شی دا هغه څیز دی چه تاسو د هغی تکذیب کوو
١٨ یقینا داسی ده یقینا عملنامه د نیکانو خلکو خامخا په علیین کښی ده
١٩ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه دی علیین
٢٠ دفتر دی لیکلی شوی
٢١ حاضریږی هغی ته مقربین (د الله تعالی)
٢٢ یقینا نیکان خلک به خامخا په نعمتونو کښی وی
٢٣ په پالنګونو باندی به وی ګوری به
٢٤ پیژنی به ته په مخونو د هغوی کښی تازګی د نعمتونو
٢٥ سکلی کیږی به په هغوی باندی د خالصو شرابو مهر وهلی شوو نه
٢٦ چه مهر به ئی مشک وی نو په دیکښی دی مینه وکړی مینه کونکی
٢٧ او ګډون د هغی به د تسنیم نومی چینی نه وی
٢٨ چینه ده چه سکی به د هغی نه نزدی خلق (الله تعالی ته)
٢٩ یقینا هغه کسان چه جرمونه ئی کړی دی ؤ دوی چه په مؤمنانو پوری مسخری کولی
٣٠ او هرکله چه تیریدل به په هغوی باندی نو سترګک به ئی وهه
٣١ او هر کله چه به واپس شو خپلو کورونو ته نو واپس کیدل به خوشحالی کونکی
٣٢ او کله چه به ئی دوی ولیدل نو ویل به ئی چه یقینا دا کسان خامخا ګمراهان دی
٣٣ او نه دی لیږلی شوی دوی په هغوی باندی څوکئ کونکی
٣٤ نو نن ورځ به مؤمنان په کافرانو پوری خندا کوی

عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْانشِقَاق

ترتيبها ٨٤ — آياتها ٢٥

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَٰقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا۟ ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُۥ كَانَ فِىٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰٓ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢١﴾ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

(٣٥) په پالنګونو باندی به وی ګوری به
(٣٦) ایا بدله ورکړی شوی کافرانو ته د هغی عملونو چه دوی کول

د الانشقاق سورت

(١) هرکله چه اسمان وچوی
(٢) او غوږ ئی یخی دی حکم د رب خپل ته او لایقه ده چه غوږ کیږدی
(٣) او کله چه زمکه وغوړولی شی
(٤) او (بهر) وغورځوی هغه څه چه په هغی کښی دی او خالی شی
(٥) او غوږ ئی یخی دی حکم د رب خپل ته او لایق ده چه غوږ کیږدی
(٦) ای انسانه یقینا ته مشقت ویستونکی ئی (په رسیدلو کښی) خپل رب ته مشقت کول نو مخامخ کیدونکی ئی د هغی سره
(٧) نو هغه څوک چه ورکړیشی عملنامه د هغی په ښی لاس د هغه کښی
(٨) نو زر دی چه حساب به ورسره وکړی شی اسان حساب
(٩) او اوبه ګرځی خپل اهل ته خوشحاله کړی شوی
(١٠) او هغه څوک چه ورکړی شی عملنامه د هغی روستو د شاه د هغی نه
(١١) نو زر دی چه غواړی به هلاکت خپل
(١٢) او داخل به شی اور تیز ته
(١٣) یقینا دی ؤ په خپل کور کښی خوشحاله
(١٤) یقینا ده ګمان کولو چه اوبه نه ګرځی الله تعالی ته
(١٥) بلکه یقینا رب د ده دی ده لره لیدونکی
(١٦) نو داسی نه ده قسم کوم په سرخئ د ماښام باندی
(١٧) او په شپه باندی او په هغه څه چه راجمع کړی وی (هغی لره شپی په خپلو تیارو کښی)
(١٨) او په سپوږمی باندی کله چه پوره شی
(١٩) خامخا ځئ به تاسو یو حالت ته روسته د بل حالت نه
(٢٠) نو څه وجه ده دوی لره چه ایمان نه راوړی
(٢١) او کله چه ولوستلی شی په دوی باندی قران نو سجده نه کوی
(٢٢) بلکه هغه کسان چه کافران دی دوی خو تکذیب کوی
(٢٣) او الله تعالی پوهه دی په هغی څیزونو چه دوی ئی په زړونو کښی ساتی
(٢٤) نو زیری ورکړه دوی ته په عذاب دردناک سره

سُورَةُ البُرُوجِ
ترتيبها ٨٥ آياتها ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
﴿٣﴾ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ
رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِن
وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ
ترتيبها ٨٦ آياتها ١٧

﴿٢٥﴾ مګر هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی او عملونه ئی کړیدی نیک دوی لره ثوابونه دی بی انتهاء

د البروج سورت

﴿١﴾ قسم دی په اسمان چه خاوند د برجونو دی
﴿٢﴾ او په هغی ورځ چه وعده ئی کړی شوی ده
﴿٣﴾ او (قسم دی) په هغی ورځ چه حاضریږی (چه ورځ د جمعی ده) اوپه هغی ورځی چه (خلک ورته) حاضریږی (چه ورځ د عرفی) ده
﴿٤﴾ هلاک شول کنستونکی د خند قونو (داور)
﴿٥﴾ اور ډیر خشاک والا

﴿٦﴾ کله چه دوی د هغی په خوا کښی ناست ؤ
﴿٧﴾ او دوی په هغی کارونو چه کول ئی د مؤمنانو سره تماشه کونکی ؤ
﴿٨﴾ او بد نه ګڼلو دوی د هغوی نه مګر دا چه هغوی ایمان راوړی ؤ په الله تعالی چه زوراور ستایلی شوی دی
﴿٩﴾ هغه ذات چه هغی لره بادشاهی د اسمانونو او د زمکی ده او الله تعالی په هر څیز باندی شاهد دی
﴿١٠﴾ یقینا هغه کسان چه تکلیفونه ئی ورکړی دی مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځو ته بیا ئی نه دی ویستلی توبه نو دوی لره عذاب د جهنم دی او دوی لره عذاب دی د اور سوځونکی
﴿١١﴾ یقینا هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی او عملونه ئی کړی دی نیک دوی لره جنتونه دی بهیږی لاندی د هغی نه نهرونه دا کامیابی لویه ده
﴿١٢﴾ یقینا نیول د رب ستا خامخا ډیر سخت دی
﴿١٣﴾ یقینا هغه اول پیدایش کوی او دوباره هم
﴿١٤﴾ او هغه دی ښښنه کونکی مینه کونکی
﴿١٥﴾ خاوند د عرش دی لوی شان والا دی
﴿١٦﴾ کونکی دی د هغه څه چه وئی غواړی
﴿١٧﴾ یقینا راغلی دی تاته خبر د لښکرو
﴿١٨﴾ د فرعون او ثمودیانو
﴿١٩﴾ بلکه هغه کسان چه کفر ئی کړی دی په تکذیب کښی دی
﴿٢٠﴾ او الله تعالی د دوی د هر طرف راګیرونکی دی
﴿٢١﴾ بلکه دا قران دی لوی شان والا
﴿٢٢﴾ (لیکلی شوی دی) په لوح محفوظ کښی

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ﴿٢﴾ ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِن كُلُّ
نَفۡسٖ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٞ ﴿٤﴾ فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِن مَّآءٖ
دَافِقٖ ﴿٦﴾ يَخۡرُجُ مِنۢ بَيۡنِ ٱلصُّلۡبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجۡعِهِۦ لَقَادِرٞ ﴿٨﴾
يَوۡمَ تُبۡلَى ٱلسَّرَآئِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٖ وَلَا نَاصِرٖ ﴿١٠﴾ وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجۡعِ ﴿١١﴾
وَٱلۡأَرۡضِ ذَاتِ ٱلصَّدۡعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُۥ لَقَوۡلٞ فَصۡلٞ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِٱلۡهَزۡلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمۡ
يَكِيدُونَ كَيۡدٗا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيۡدٗا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَمۡهِلۡهُمۡ رُوَيۡدَۢا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الأَعۡلَى

ترتيبها ٨٧ — آياتها ١٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبِّحِ ٱسۡمَ رَبِّكَ ٱلۡأَعۡلَى ﴿١﴾ ٱلَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾ وَٱلَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ
﴿٣﴾ وَٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلۡمَرۡعَىٰ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحۡوَىٰ ﴿٥﴾ سَنُقۡرِئُكَ
فَلَا تَنسَىٰٓ ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ وَمَا يَخۡفَىٰ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ
لِلۡيُسۡرَىٰ ﴿٨﴾ فَذَكِّرۡ إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكۡرَىٰ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَن يَخۡشَىٰ ﴿١٠﴾
وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلۡأَشۡقَى ﴿١١﴾ ٱلَّذِي يَصۡلَى ٱلنَّارَ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحۡيَىٰ ﴿١٣﴾ قَدۡ أَفۡلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ ٱسۡمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

د الطارق سورت

(١) قسم دی په اسمان او په راتلونکی د شپی باندی
(٢) او څه شی پوهه کړی ته چه څه دی راتلونکی د شپی
(٣) ستوری دی ځلیدونکی
(٤) نشته هیڅ نفس مګر شته دی په هغی باندی ساتنه کونکی
(٥) نو اود ګوری انسان چه د څه نه پیدا کړی شوی دی
(٦) پیدا کړی شوی دی د اوبو توپ وهونکو نه
(٧) چه راوځی د مینځ د ملا او د سینی نه
(٨) یقینا الله تعالی په واپس کولو د هغی باندی قادر دی
(٩) په هغه ورځ چه بنکاره به شی رازونه
(١٠) نو نه به وی هغه لره هیڅ طاقت او نه مددګار
(١١) او قسم دی په اسمان چه خاوند د راګرځیدلو دی
(١٢) او قسم دی په زمکه چه خاوند د چاودلو ده
(١٣) یقینا خامخا (دا قران) وینا ده بیلونکی
(١٤) او نه ده دا ټوقه
(١٥) یقینا دوی چلونه کوی چلونه
(١٦) او زه هم تدبیر کوم تدبیر
(١٧) نو مهلت ورکړه کافرانو لره مهلت ورکړه دوی لره لږه موده

د الاعلی سورت

(١) پاکی وایه د نوم د رب ستا چه اوچت دی
(٢) هغه ذات چه پیدایش ئی کړی دی نو برابر کړی ئی دی
(٣) او هغه ذات چه اندازه ئی کړی ده نو هدایت ئی کړی دی
(٤) او هغه ذات چه راویستلی ئی دی بوټی د څریدلو
(٥) نو بیا ئی ګرځولی دی هغه بوس تور
(٦) یقینا مونږ لولو تاته قران نو نه به هیریږی ستا نه
(٧) مګر هغه چه وغواړی الله تعالی یقینا هغه عالم دی په بنکاره او په هغی باندی چه پټ دی
(٨) اسانوو تاته لار د اسانی
(٩) نو پند ورکړه ته که فایده رسوی نصیحت او پند
(١٠) زر دی چه نصیحت به قبول کړی هغه څوک چه ویریږی
(١١) او په ډډه به اوسیږی د دی نه بدبخت
(١٢) هغه چه داخلیږی به اور لوی ته
(١٣) بیا به نه مړکیږی په هغی کښی او نه

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٧﴾ إِنَّ
هَٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الغَاشِيَةِ

ترتيبها ٨٨ — آياتها ٢٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْغَٰشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ﴿٢﴾
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ءَانِيَةٍ ﴿٥﴾
لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِى مِن جُوعٍ ﴿٧﴾
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَٰغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِىُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾
أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم
بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلْعَذَابَ
ٱلْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

به ژوندی وی

(١٤) يقينا كامياب دی هغه څوک چه ځان ئی پاک کړه

(١٥) او يادوی نوم د رب خپل پس لمونځ کوی

(١٦) بلکه غوره کوی تاسو ژوند دنيوی

(١٧) او اخرت غوره دی او همیشه دی

(١٨) يقينا دا په کتابونو مخکنو کښی شته دی

(١٩) چه کتابونه د موسی او ابراهيم عليهم السلام دی

د الغاشية سورت

(١) يقينا راغلی دی تاته خبر د افت پټونکی

(٢) ځنی مخونه به په دغی ورځ ذليله وی

(٣) محنت کونکی او ستړی به وی

(٤) داخليږی به اور سخت ګرم ته

(٥) سکلی کيږی به په هغوی باندی د چينی خوتکيدونکی نه

(٦) نه به وی د دوی خوراک مګر د ازغی دار بوټو نه

(٧) چه نه سربول کوی او نه فايده ورکوی د لوږی نه

(٨) اوځنی مخونه به په دغی ورځ تر او تازه وی

(٩) په وجه د عمل خپل به خوشحاله وی

(١٠) په جنت اوچت کښی به وی

(١١) نه به اوری په هغی کښی بی فايدی خبری

(١٢) په هغی کښی به چينه وی روانه

(١٣) په هغی کښی به تختونه وی اوچت کړی شوی

(١٤) او ګلاسونه کيخودلی شوی

(١٥) او تکيه ګانی به وی صفونه

(١٦) او قالينی به وی خوری کړی شوی

(١٧) ايا دوی نه ګوری اوښانو ته چه څرنګ پيدا کړی شوی دی

(١٨) او اسمان ته چه څرنګ اوچت کړی شوی دی

(١٩) او غرونو ته چه څرنګ ودرولی شوی دی

(٢٠) او زمکی ته چه څرنګ غوړولی شوی ده

(٢١) نو پند ورکړه ته يقينا ته نصيحت کونکی ئی

(٢٢) نه ئی ته په دوی باندی څوکيدار مقرر کړی شوی

(٢٣) مګر هغه څوک چه مخ ئی واړو او کفر ئی وکړه

(٢٤) نو عذاب به ورکړی الله تعالی هغی لره عذاب لوی

(٢٥) يقينا زمونږ طرف ته راګرځيدل د دوی دی

(٢٦) بيا يقينا په مونږ باندی حساب کول د دوی دی

د الفجر سورت

١ قسم دی په وخت د صبا باندی
٢ او په لسو شپو باندی
٣ او په جفت او طاق باندی
٤ او په شپه باندی چه کله روانه شی
٥ یقینا شته په دی کښی پوره حصه عقل والاو لره
٦ ایا ته نه ګوری چه څرنګ کار وکړه رب ستا د عادیانو سره
٧ چه ارم دی ستنو والا
٨ هغه خلق چه نه دی پیدا شوی د هغوی په شان په ټولو ښارونو کښی
٩ او ثمودیان هغه چه تراشلی ئی ګټی په لمنو د غرونو کښی
١٠ او فرعون چه د میخونو والا ؤ
١١ هغه کسان چه سرکشی ئی کړی وه په ښارونو کښی
١٢ نو بیا ئی ډیر کړی ؤ په هغی کښی فساد
١٣ نو راولیږله په هغوی باندی رب ستا کوړه د عذاب
١٤ یقینا رب ستا خامخا په ځای د انتظار کښی دی
١٥ نو هر چه انسان دی هرکله چه ازمیښت وکړی په ده باندی رب د ده نو عزت ورکړی ده لره او نعمتونه ورکړی ده لره نو دی وائی رب زما عزت راکړو ما لره
١٦ او هر کله چه ازمیښت وکړی په ده باندی نو تنګه کړی په ده باندی روزی د ده نو دی وائی چه رب زما سپک والی وکړه زما
١٧ هیڅیری داسی نه ده بلکه نه کوی تاسو عزت د یتیم
١٨ او نه ورکوی تیزی تاسو په خوراک د مسکین باندی

سُورَةُ الفَجرِ
ترتیبها ٨٩ | آیاتها ٣٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلۡفَجۡرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشۡرٍ ﴿٢﴾ وَٱلشَّفۡعِ وَٱلۡوَتۡرِ ﴿٣﴾ وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَسۡرِ ﴿٤﴾ هَلۡ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٞ لِّذِي حِجۡرٍ ﴿٥﴾ أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ ٱلۡعِمَادِ ﴿٧﴾ ٱلَّتِي لَمۡ يُخۡلَقۡ مِثۡلُهَا فِي ٱلۡبِلَٰدِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخۡرَ بِٱلۡوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرۡعَوۡنَ ذِي ٱلۡأَوۡتَادِ ﴿١٠﴾ ٱلَّذِينَ طَغَوۡاْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ﴿١١﴾ فَأَكۡثَرُواْ فِيهَا ٱلۡفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيۡهِمۡ رَبُّكَ سَوۡطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلۡمِرۡصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا ٱلۡإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكۡرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَكۡرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبۡتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَيۡهِ رِزۡقَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّيٓ أَهَٰنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّاۖ بَل لَّا تُكۡرِمُونَ ٱلۡيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأۡكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكۡلٗا لَّمّٗا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ ٱلۡمَالَ حُبّٗا جَمّٗا ﴿٢٠﴾ كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلۡأَرۡضُ دَكّٗا دَكّٗا ﴿٢١﴾ وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلۡمَلَكُ صَفّٗا صَفّٗا ﴿٢٢﴾ وَجِاْيٓءَ يَوۡمَئِذِۭ بِجَهَنَّمَۚ يَوۡمَئِذٖ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكۡرَىٰ ﴿٢٣﴾

١٩ او خوری تاسو مال د میراث په خوړلو ټولو سره
٢٠ او مینه کوی تاسو له مال سره مینه ډیره
٢١ هیڅیری داسی نه ده پکار هرکله چه همواره شی زمکه په پوره هموارېدلو سره
٢٢ او راشی رب ستا او ملایکی صفونه صفونه
٢٣ او رابه وستلی شی په دغه ورځ جهنم لره په دغه ورځ به نصیحت قبلوی انسان او د کوم ځای نه به وی ده لره نصیحت
٢٤ وائی به دی های ارمان دی چه عمل می مخکی رالیږلی وی لپاره د دی ژوند خپل
٢٥ نو په دغی ورځ نه شی ورکولی څوک په شان د عذاب دهغه هیڅوک
٢٦ او نه شی کولی څوک ترل د هغی پشان ترل هیڅوک

يَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي قَدَّمۡتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٞ ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٞ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفۡسُ ٱلۡمُطۡمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرۡجِعِيٓ
إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةٗ مَّرۡضِيَّةٗ ﴿٢٨﴾ فَٱدۡخُلِي فِي عِبَٰدِي ﴿٢٩﴾ وَٱدۡخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الۡبَلَدِ

ترتيبها ٩٠ — آياتها ٢٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقۡسِمُ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلُّۢ بِهَٰذَا ٱلۡبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٖ وَمَا وَلَدَ
﴿٣﴾ لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحۡسَبُ أَن لَّن يَقۡدِرَ عَلَيۡهِ
أَحَدٞ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهۡلَكۡتُ مَالٗا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحۡسَبُ أَن لَّمۡ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ
﴿٧﴾ أَلَمۡ نَجۡعَل لَّهُۥ عَيۡنَيۡنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانٗا وَشَفَتَيۡنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيۡنَٰهُ
ٱلنَّجۡدَيۡنِ ﴿١٠﴾ فَلَا ٱقۡتَحَمَ ٱلۡعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوۡ إِطۡعَٰمٞ فِي يَوۡمٖ ذِي مَسۡغَبَةٖ ﴿١٤﴾ يَتِيمٗا ذَا مَقۡرَبَةٍ
﴿١٥﴾ أَوۡ مِسۡكِينٗا ذَا مَتۡرَبَةٖ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَوَاصَوۡاْ
بِٱلصَّبۡرِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡمَرۡحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيۡهِمۡ نَارٞ مُّؤۡصَدَةُۢ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمۡسِ

ترتيبها ٩١ — آياتها ١٥

٢٧ ای نفسه یقین کونکیه
٢٨ وګرځه طرف د رب خپل ته په داسی حال کښیچه ته به خوشحاله ئی (د رب خپل نه) او هغه به راضی وی (ستا نه)
٢٩ نو داخل شه په بندګانو زما کښی
٣٠ او داخل شه جنت زما ته

٥ ایا ګمان کوی (انسان کافر) چه قادره به نشی په ده باندی هیڅوک
٦ وائی هغه چه ما خرڅ کړی مال خورا ډیر
٧ ایا ګمان کوی دا چه نه دی لیدلی دی هیڅا
٨ ایا نه دی ورکړی مونږ ده ته دوه سترګی
٩ او ژبه او دوه شونډی
١٠ او ښودلی دی مونږ ده ته دوه لاری
١١ نو نه دی ختلی دی په کنډاو باندی
١٢ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه دی کنډو
١٣ خلاصول د څټ دی
١٤ او یا طعام ورکول په هغی ورځ کښی
چه خاوند د لوږی وی
١٥ یتیم ته چه خاوند دخپلوی وی
١٦ یا غریب ته چه خاوند دخاورو وی
١٧ بیا وی له هغی کسانو څخه چه ایمان ئی راوړی وی او وصیت کوی یو بل ته په صبر باندی او وصیت کوی یو بل ته په شفقت مهربانی باندی
١٨ دغه کسان خاوندان د ښی لاس دی
١٩ او هغه کسان چه کافران شوی دی په ایاتونو زمونږ هم دوی خاوندان د کین لاس دی
٢٠ وی به په دوی باندی اور رابند کړی شوی

د البلد سورت

١ داسی نه ده قسم کوم په دی ښار باندی
٢ او حال دا چه ته به خلاص شی په دی ښار کښی
٣ او قسم دی په پلار او په هغی باندی چه ده زیږولی دی
٤ یقینا خامخا مونږ پیدا کړی دی انسان په مشقت کښی

د الشمس سورت

١ قسم دی په لمر باندی او په رڼا دهغی باندی
٢ او قسم دی په سپوږمی باندی کله چه راځی په دغی لمر پسی
٣ او قسم دی په ورځ باندی کله چه ښکاره کړی لمر
٤ اوقسم دی په شپه باندی کله چه پټ کړی لمر

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلشَّمۡسِ وَضُحَىٰهَا ﴿١﴾ وَٱلۡقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٢﴾ وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٣﴾
وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰهَا ﴿٤﴾ وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا طَحَىٰهَا
﴿٦﴾ وَنَفۡسٖ وَمَا سَوَّىٰهَا ﴿٧﴾ فَأَلۡهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقۡوَىٰهَا ﴿٨﴾ قَدۡ
أَفۡلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿٩﴾ وَقَدۡ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتۡ ثَمُودُ
بِطَغۡوَىٰهَآ ﴿١١﴾ إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشۡقَىٰهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمۡ رَسُولُ ٱللَّهِ
نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقۡيَىٰهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمۡدَمَ
عَلَيۡهِمۡ رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمۡ فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقۡبَٰهَا ﴿١٥﴾

سُورَةُ اللَّيۡلِ — ترتيبها ٩٢ — آياتها ٢١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ﴿١﴾ وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣﴾
إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ﴿٦﴾
فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ
﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡعُسۡرَىٰ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغۡنِي عَنۡهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيۡنَا
لَلۡهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلۡأٓخِرَةَ وَٱلۡأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنذَرۡتُكُمۡ نَارٗا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

٥ او قسم دی په اسمان او په هغه چا چه جوړ کړی ئی دی اسمان

٦ او قسم دی په زمکه او په هغه چا چه غوړولی ئی ده زمکه

٧ او قسم دی په نفس باندی او په هغه چا چه برابر کړی ئی دی هغه

٨ نو خودلی ئی ده هغه ته لار د بدیٰ او د تقوا

٩ یقینا کامیاب دی هغه څوک چه پاک ئی کړو خپل ځان

١٠ او یقینا تاوانی شوه هغه څوک چه پټ ئی کړو خپل نفس لره (په ګناهونو کښی)

١١ د دروغو نسبت وکړو ثمودیانو په سبب د سرکشی خپلی

١٢ کله چه را اوچت شو بدبخت د هغوی

١٣ نو وویل دوی ته رسول د الله تعالی (لحاظ وکړیٰ) د اوښی د الله تعالی او د وا ر د اوبو دهغی

١٤ نو دوی تکذیب وکړه د هغی نو زخمی (قتل) ئی کړه اوښه نو سخت عذاب راولیږه په دوی باندی رب د دوی په سبب د ګناه د دوی نو برابر ئی کړل هغه په ټولو باندی

١٥ او نه ویریږی الله تعالی د عقوبت او هلاکت د دوی څخه

د اللیل سورت

١ قسم دی په شپه باندی کله چه پټ کړی (هرشی په تیاره کښی)

٢ او قسم دی په ورځ باندی کله چه روښانه شی

٣ او قسم دی په هغی ذات چه پیدا کړی ئی دی نارینه او زنانه

٤ یقینا عملونه (کوشښونه) ستاسو قسم قسم دی (مختلف دی)

٥ نو هغه څوک چه ورئی کړو حق او تقوا ئی وکړه

٦ او ریښتیا ئی وګڼله ښایسته خبره

٧ نو خامخا اسانه به کړو هغه ته لار داسانی

٨ او هغه څوک چه شومتیا ئی وکړه او ځان ئی بی پروا کړه

٩ او دروغجن ئی وګڼله ښایسته خبره

١٠ نو روان به کړو هغه لره په لار د سختی

١١ او فایده به ورنکړی ده ته مال د ده کله چه هلاک شی په کنده کښی

١٢ یقینا پر مونږ باندی خامخا هدایت کول او سمه لاره ښودل دی

١٣ او یقینا مونږ لره اختیار د قیامت او د دنیا دی

لَا يَصۡلَىٰهَآ إِلَّا ٱلۡأَشۡقَى ﴿١٥﴾ ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
ٱلۡأَتۡقَى ﴿١٧﴾ ٱلَّذِي يُؤۡتِي مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن
نِّعۡمَةٖ تُجۡزَىٰٓ ﴿١٩﴾ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوۡفَ يَرۡضَىٰ ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَىٰ — ترتيبها ٩٣ — آياتها ١١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَٱلَّيۡلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾
وَلَلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لَّكَ مِنَ ٱلۡأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَلَسَوۡفَ يُعۡطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرۡضَىٰٓ ﴿٥﴾ أَلَمۡ يَجِدۡكَ يَتِيمٗا فَـَٔاوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَآلّٗا
فَهَدَىٰ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَآئِلٗا فَأَغۡنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا ٱلۡيَتِيمَ فَلَا تَقۡهَرۡ
﴿٩﴾ وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنۡهَرۡ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثۡ ﴿١١﴾

سُورَةُ الشَّرۡحِ — ترتيبها ٩٤ — آياتها ٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَكَ صَدۡرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعۡنَا عَنكَ وِزۡرَكَ ﴿٢﴾ ٱلَّذِيٓ
أَنقَضَ ظَهۡرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعۡنَا لَكَ ذِكۡرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرًا ﴿٥﴾ إِنَّ
مَعَ ٱلۡعُسۡرِ يُسۡرٗا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغۡتَ فَٱنصَبۡ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرۡغَب ﴿٨﴾

د الضحی سورت

١ قسم دی په وخت د څابنت باندی
٢ او په شپه باندی کله چه تیاره شی
٣ نه دی پریښی تالره رب ستا او نه ئی درسره دښمنی کړی ده
٤ او خامخا اخرت غوره دی تالره د دنیا نه
٥ زر دی چه دربه کړی تاته رب ستا نو خوشحاله به شی
٦ ایا نه ئی وی موندلی یتیم نو ځای ئی درکړو
٧ او موندلی ئی وی ناخبره نو پوهه ئی کړی ته
٨ نو موندلی ئی وی ته محتاج نو مالدارئی کړی
٩ نو هر چه یتیم دی نو غصه ورته مه کوه
١٠ او هر چه سوال کونکی دی نو رټنه مه ورکوه
١١ او هر چه نعمت د رب ستا دی نو د هغی اظهار کوه

د الانشراح سورت

١ ایا نه ده پرانستلی مونږ تالره سینه ستا
٢ او سپک کړی دی مونږ ستانه بوج ستا
٣ هغه چه درنه کړی ئی وه ملا ستا
٤ او پورته کړی دی مونږ تا لره ذکر ستا
٥ یقینا د سختی سره اسانتیا وی
٦ یقینا د سختی سره اسانتیا وی
٧ نو کله چه فارغ شی ته (ای محمده له تبلیغه) نو ځان ستړی کړه
٨ او خاص خپل رب ته رغبت کوه

١٤ نو ویره درکوم تاسو ته د اور نه چه لمبی وهی
١٥ نه به داخلیږی هغی ته مګر بدبخت سړی
١٦ هغه کس چه دروغجن ئی ګڼلی وی (حق لره) او مخ ئی اړولی وی
١٧ او خامخا بچ به وساتلی شی د هغی نه دیر ویریدونکی (تقوادار)
١٨ هغه کس چه ورکوی مال خپل د دی لپاره چه ځان پاک کړی
١٩ او نه وی د هیچا د ده سره څه احسان چه بدله ئی ورکړی
٢٠ مګر لټول د مخ د رب خپل چه اوچت دی
٢١ او زر دی چه خوشحاله به شی

د التین سورت

١ قسم دی په انځر او په خونه باندی
٢ او قسم دی (په غر) چه نوم ئی طور سینین دی
٣ او قسم دی په دی بنار امان ورکونکی باندی
٤ یقینا مونږ پیدا کړی دی انسان په ډیر ښایسته جوړخت سره
٥ بیا وګرځوو مونږ دی لاندی د لاندو نه
٦ مګر هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی او عملونه ئی کړی دی نیک نو د دوی لپاره ثوابونه دی بی انتهاء
٧ نو څه څیز دروغجن ګرځولی شی تا روسته د دی نه د جزاء په باره کښی
٨ ایا نه دی الله تعالی ښه لوی فیصله کونکی د ټولو حاکمانو نه

دالعلق سورت

١ ولوله په مدد د نوم د رب ستا هغه ذات چه پیدایش ئی کړی دی
٢ پیداکړی ئی دی انسان د تکړی د وینی نه
٣ لوله ته همیشه او رب ستا د عزت والا دی
٤ هغه ذات دی چه تعلیم ئی ورکړی دی په قلم سره
٥ تعلیم یی ورکړی دی انسان ته د هغی څه چه دا پری نه پوهیده
٦ یقینا حقه ده داخبره چه (ځنی) انسان خامخا سرکشی کوی
٧ د دی وجی نه چه ځان مالدار وینی
٨ یقینا ستا رب ته ګرځیدل دی
٩ ایا ته وینی هغه کس چه منع کول کوی
١٠ بنده لره کله چه لمونځ کوی
١١ ایا ته وینی که چیرته دی په هدایت باندی وی

سُورَةُ التِّينِ — ترتیبها ٩٥ — آیاتها ٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ
﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ — ترتیبها ٩٦ — آیاتها ١٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ ﴿٦﴾ أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِن
لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ
﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

١٢ یا حکم کوی په تقوا سره
١٣ ایا ته وینی که چیرته دی تکذیب کوی او مخ اړوی
١٤ ایا دی نه پوهیږی چه یقینا الله تعالی لیدل کوی
١٥ هیڅیږی داسی نه ده پکار که چیرته دی منع نه شوه خامخا اوبه نیسو مونږ دی د ویښتو د تندی نه
١٦ داسی تندی چه دروغجن او ګناهګار دی
١٧ نو راودی بلی خپل مجلس لره
١٨ زر دی چه مونږ به هم راوبلو ملایکی سختی د عذاب
١٩ نه ده داسی لکه چه دوی ئی وائی تابعداری مه کوه د ده او سجده لمونځ کوه او (خپل رب ته) نږدی شه

سُورَةُ القَدۡرِ — ترتيبها ٩٧ — آياتها ٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ﴿١﴾ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ﴿٢﴾
لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ
فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ﴿٤﴾ سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ البَيِّنَةِ — ترتيبها ٩٨ — آياتها ٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَمۡ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ مُنفَكِّينَ
حَتَّىٰ تَأۡتِيَهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٞ مِّنَ ٱللَّهِ يَتۡلُواْ صُحُفٗا مُّطَهَّرَةٗ ﴿٢﴾
فِيهَا كُتُبٞ قَيِّمَةٞ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ
بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَذَٰلِكَ دِينُ
ٱلۡقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَٱلۡمُشۡرِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ شَرُّ ٱلۡبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

د القدر سورت

١ يقينا مونږ نازل کړی دی دا قران په شپه د قدر کښی

٢ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه ده شپه د قدر

٣ شپه د قدر غوره ده د زرو میاشتو نه

٤ راکوځیږی ملایکی او روح په دغی شپه کښی په حکم د رب خپل لپاره د هر کار ټاکلی شوی

٥ شپه د امن (سلامتیا) ده دا تر ختلو د صبا پوری

د البينة سورت

١ نه ؤ هغه کسان چه کفر ئی کړی ؤ د اهل کتابو نه او مشرکان پریخودونکی تر دی پوری چه راغی دوی ته دلیل ښکاره

٢ رسول له طرفه د الله تعالی نه چه لولی صحیفی پاکی

٣ چه په هغی کښی کتابونه دی پوخ مضمون والا

٤ او نه دی ډلی ډلی شوی هغه کسان چه ورکړی شوی ؤ ورته کتاب مګر روسته د هغی نه چه راغی دوی ته دلیل ښکاره

٥ او حکم نه ؤ شوی دوی ته مګر د دی چه بندګی وکړی الله تعالی لره خالص کونکی وی هغی لره بندګی کلک په توحید باندی او پابندی دی کوی د لمونځونو او ورکوی دی زکات او دا دین دی محکم

٦ یقینا هغه کسان چه کفر ئی کړی دی د کتابیانو او مشرکانو نه په اور د جهنم کی به وی همیشه به وی په هغی کښی دغه کسان دوی بدترین دی د خلکو نه

٧ یقینا هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی او عملونه ئی کړی دی نیک د سنت برابر دغه کسان دوی ډیر غوره دی د مخلوق نه

٨ بدله د دوی په نزد درب د دوی جنتونه د همیشوالی دی چه بهیږی به لاندی د هغی نه ولی همیشه به وی په هغی کښی راضی به وی الله تعالی د دوی نه او دوی به راضی وی د الله تعالی نه او دا د هغه چا لپاره چه ویره کوی د رب خپل نه

جَزَآؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُۥ ﴿٨﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَة — ترتيبها ٩٩ — آياتها ٨

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ ٱلْإِنسَٰنُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿٧﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

سُورَةُ العَادِيَات — ترتيبها ١٠٠ — آياتها ١١

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلْعَٰدِيَٰتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَٱلْمُورِيَٰتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَٱلْمُغِيرَٰتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِۦ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِۦ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ ۞ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِى ٱلْقُبُورِ ﴿٩﴾

د الزلزال سورت

(١) کله چه وخوځولی شی زمکه (ټوله) په خوزولو سره

(٢) او راوباسی زمکه بوجونه خپل

(٣) او وبه وائی انسان چه څه وشو دی لره

(٤) پدغه ورځ بیانوی به خبرونه خپل

(٥) په دی وجه چه ستا رب حکم کړی دی هغی ته

(٦) په دغه ورځ به راوځی خلک (دقبرونو نه) مختلفی ډلی دی لپاره چه وخودلی شی دوی ته عملونه د دوی

(٧) نو چا چه عمل کړی دی په مقدار د ذری نیکی وبه وینی هغی لره

(٨) او چا چه عمل کړی دی په مقدار د ذری بد وبه وینی هغه

د العادیات سورت

(١) قسم دی په منډه وهونکو اسونو باندی چه اواز ویستونکی دی له سینو څخه

(٢) پس بیا اور ویستونکی دی په خپو وهلو سره

(٣) پس قسم دی په لوټ مارکونکو (اسونو باندی) په وخت د صبا کښی

(٤) نو اوچتوی په هغی سره دوړی

(٥) نو ورننوځی په هغی سره په ډله د دښمن کښی

(٦) یقینا انسان خامخا ناشکره دی

(٧) او یقینا هغه په دی باندی خامخا گواه دی

(٨) او یقینا هغه د وجی د محبت د مال نه ډیر سخت دی

(٩) ایا پس نه پوهیږی (دا انسان) کله چه راپورته کړی شی هغه څه چه په قبرونو کښی دی

(١٠) او ښکاره به کړی شی هغه څه چه په سینو کښی دی

(١١) یقینا رب د دوی په دوی باندی په دغی ورځ خامخا خبردار دی

وَحُصِّلَ مَا فِي ٱلصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ القَارِعَة

ترتيبها ١٠١ آياتها ١١

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا ٱلْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْقَارِعَةُ
﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلْفَرَاشِ ٱلْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾
وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٱلْمَنفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا
مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ
﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٌ
﴿٩﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌۢ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّكَاثُر

ترتيبها ١٠٢ آياتها ٨

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

أَلْهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ ٱلْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ ٱلْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾

د القارعة سورت

١ ټکونکی (د زړونو)

٢ څه دی ټکونکی (دزړونو)

٣ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه دی ټکونکی د زړونو

٤ هغه ورځ چه شی به خلک پشان د پتنګانو خواره واره

٥ او شی به غرونه په شان د وړی ډانډس کړی شوی

٦ نو هغه څوک چه درانه وی عملونه د تلو د هغوی

٧ نو هغه به په ژوند خوشحاله کښی وی

٨ او هغه څوک چه سپک وی عملونه د تلو د هغوی

٩ نو ځای د ورګړځیدو د هغوی به هاویه وی

١٠ او ته څه شی پوهه کړی ئی چه هغه څه شی دی

١١ اور دی سخت ګرم

د التکاثر سورت

١ غافله کړی ئی تاسو لره فخر کولو (په ډیروالی باندی)

٢ تر هغی پوری چه ورځئ تاسو قبرونو ته

٣ هیچیری داسی نه ده پکار زر دی چه تاسو به پوهه شئ

٤ بیا هیچیری داسی نه ده پکار زر دی چه تاسو به پوهه شئ

٥ نه ده داسی که تاسو پوهیدلی په علم یقین سره

٦ قسم دی خامخا وبه وینئ تاسو جهنم

٧ بیا به خامخا تاسو ووینئ هغه په سترګو د یقین سره

٨ بیا خامخا تپوس به وکړی شی ستاسو نه په دغه ورځ په باره د نعمتونو کښی

د العصر سورت

١ قسم دی په زمانه

٢ چه یقینا انسان خامخا په تاوان کښی دی

٣ مګر هغه کسان چه ایمان ئی راوړی دی او عملونه ئی کړی دی نیک (د سنت برابر) او وصیت کوی یوبل ته په حق باندی او وصیت کوی یوبل ته په صبر کولو باندی

د الهمزة سورت

١ هلاکت دی لپاره د هر غیبت کونکی او عیب ګر لره

٢ هغه چه جمع کوی مال او حسابوی هغه

٣ ګمان کوی چه یقینا مال د ده به همیشه وساتی ده لره

٤ هیڅیری داسی نه ده خامخا وبه غورځولی شی په حطمه کښی

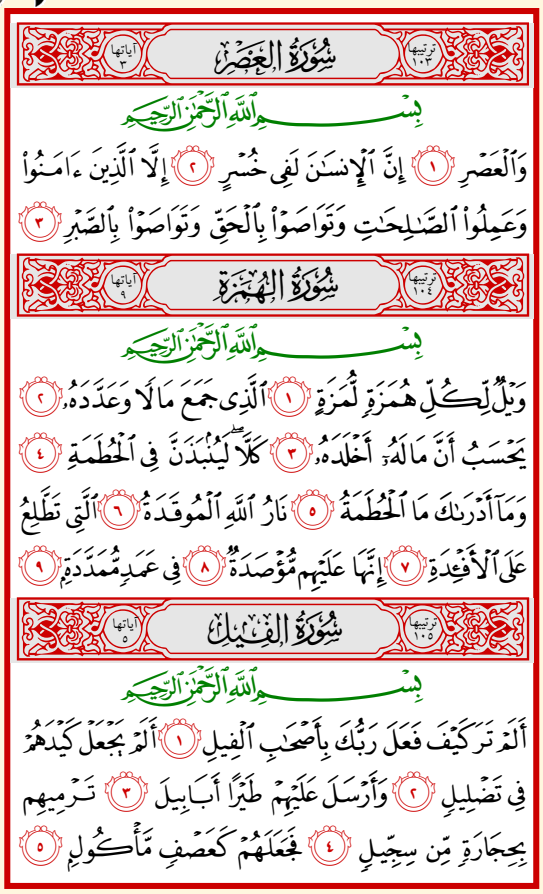
٥ او څه شی پوهه کړی ئی ته چه څه ده حطمه

٦ اور د الله تعالی دی چه بل کړی شوی دی

٧ هغه اور چه ورخیژی په زړونو باندی

٨ یقینا دا اور په دوی باندی رابند کړی شوی دی

٩ په ستنو اوږدو کښی

سُورَةُ العَصر
ترتيبها ١٠٣ آياتها ٣
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾
سُورَةُ الهُمَزَة
ترتيبها ١٠٤ آياتها ٩
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾
سُورَةُ الفِيل
ترتيبها ١٠٥ آياتها ٥
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

د الفیل سورت

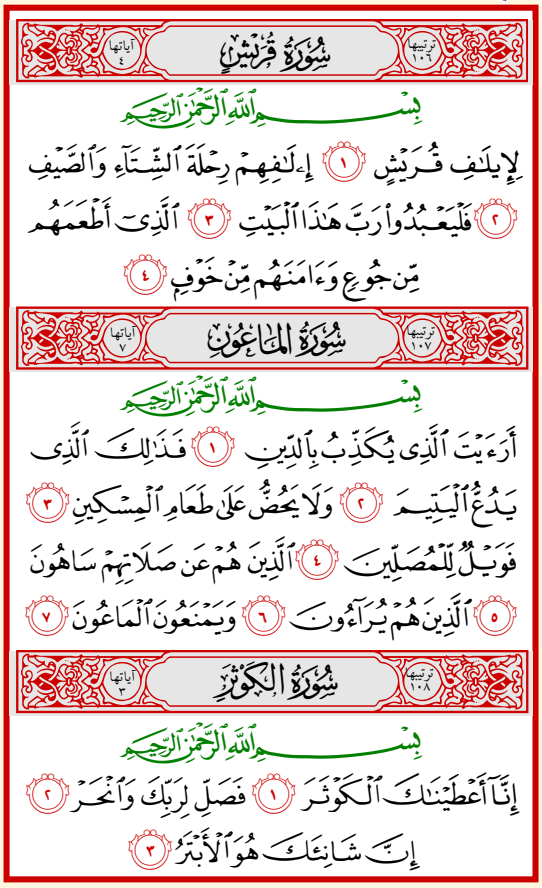
١ ایا نه ګوری ته چه څرنګ کار وکړو رب ستا د فیلانو والاو سره

٢ ایا ونه ګرځوو (الله) چل د دوی په زیانمنی ګمراهی کښی

٣ او راوئی لیږل په هغوی باندی مرغان ډلی ډلی

٤ ویشتل ئی دوی لره په کانو سره چه جوړ شوی ؤ د څټو نه چه په اور باندی پخه شوی وه

٥ نو وئی ګرځول دوی لره په شان د وښو خوړلی شوو

سُورَةُ قُرَيْشٍ
ترتيبها ١٠٦ آياتها ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَٰفِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِۦلَٰفِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيْفِ
﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا۟ رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ ﴿٣﴾ ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم
مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۭ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ
ترتيبها ١٠٧ آياتها ٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ﴿١﴾ فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى
يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣﴾
فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
﴿٥﴾ ٱلَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ
ترتيبها ١٠٨ آياتها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّآ أَعْطَيْنَٰكَ ٱلْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ ﴿٢﴾
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

د الماعون سورت

١ ایا خبر ئی په هغه کس چه دروغجن ګڼی دین لره

٢ نو داخو هغه کس دی چه دیکه ورکوی یتیم لره

٣ او تیزی نه ورکوی په خوراک د مسکین باندی

٤ نو تباهی ده لمونځ کونکو لپاره

٥ هغه کسان چه دوی د خپلو لمونځونو نه ناخبره دی

٦ هغه کسان دی چه ځان ښودنه کوی (په عملونو خپلو سره)

٧ او منع کوی د فایدی څیز لره

د قریش سورت

١ تعجب پکار دی په محبت د قریشو (د دنیاسره)

٢ مینه د هغوی د سفر د ژمی سره او سفرد اوړی سره

٣ نو بندګی دی خاص کړی دوی رب د دی کور لره

٤ هغه ذات چه خوراک ئی ورکړی دی دوی ته د لوګی نه او امن ئی ورکړی دی دوی ته د ویری نه

د الکوثر سورت

١ یقینا درکړی دی مونږ تاته ډیر د فایدی څیز

٢ نو لمونځ کوه رب خپل لره او قربانی کوه

٣ یقینا دښمن ستا دی خاص هغه بی خیره (او هلاک)

د الکافرون سورت

١ ته ووایه ای کافرانو

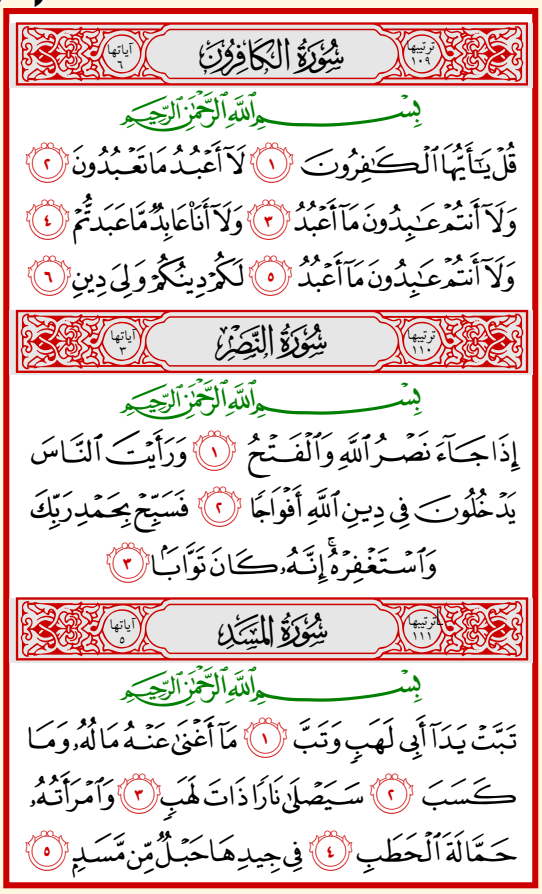
٢ زه بندګی نه کوم د هغه څه چه تاسو ئی بندګی کوئ

٣ او نه تاسو بندګی کوئ د هغی څه چه زه ئی بندګی کوم

٤ او نه زه بندګی کونکی یم د هغه څه چه تاسو ئی بندګی کوئ

٥ او نه تاسو بندګی کونکی ئی د هغه څه چه زه ئی بندګی کونکی یم

٦ ستاسو لپاره خپل دین دی او زما لپاره خپل دین دی

سُورَةُ الكَافِرُونَ
ترتيبها ١٠٩ آياتها ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٢
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٣ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ٤
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦

سُورَةُ النَّصْرِ
ترتيبها ١١٠ آياتها ٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ٣

سُورَةُ المَسَدِ
ترتيبها ١١١ آياتها ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ٥

د النصر سورت

١ کله چه راشی مدد د الله تعالی او فتح (دمکی)

٢ او وینی ته خلکو لره چه داخلیږی په دین د الله تعالی کښی ډلی‌ډلی

٣ نو پاکی وایه سره د ستائنی او د حمد د رب ستا نه او ښښنه غواړه د هغه نه یقینا هغه ډیر قبلونکی دی

د المسد سورت

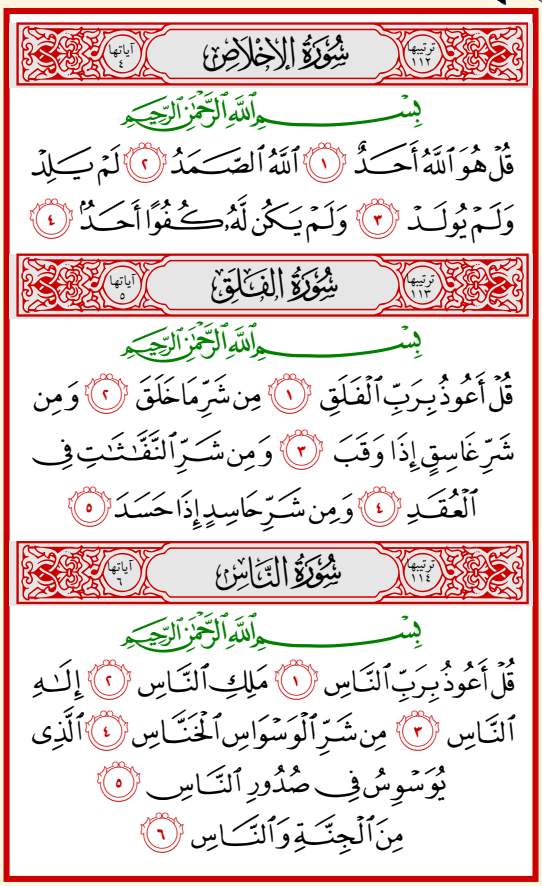
١ مات هلاک دی شی دواړه لاسونه د ابی لهب او پخپله دی هم هلاک شوه

٢ دفع به نه کړی له ده څخه مال د ده او هغه څه چه ده ګټلی ؤ

٣ زر دی چه ننه به وځی اور ته چه خاوند د لمبو دی

٤ او ښځه د هغه چه اوچتونکی د خشاک ده

٥ په څټ د هغی کښی رسئ ده د پوستکی د کجورو

سُورَةُ الإِخْلَاصِ
ترتيبها ١١٢ آياتها ٤
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ١ اللَّهُ الصَّمَدُ ٢ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ٤
سُورَةُ الفَلَقِ
ترتيبها ١١٣ آياتها ٥
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِن
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥
سُورَةُ النَّاسِ
ترتيبها ١١٤ آياتها ٦
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١ مَلِكِ النَّاسِ ٢ إِلَٰهِ
النَّاسِ ٣ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤ الَّذِي
يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ٥
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ٦

د الفلق سورت

١ ووایه ته زه پناه غواړم په رب د صبا (څیرونکی د تیاری باندی)

٢ له شره د هغی شی چه پیدا کړی ئی دی

٣ او له شره د تیاری شپی نه کله چه تکه توره شی

٤ او له شره د هغوساحرانو ښځو نه چه پوکی کونکی دی په غوټو کښی

٥ او د شر د حسد کونکی نه کله چه حسد ښکاره کړی

د الاخلاص سورت

١ ته ووایه شان دا دی چه الله تعالی یو دی

٢ الله بی پروا دی

٣ نه ئی دی ځیرولی هیڅوک او نه دا د چانه ځیریدلی دی

٤ او نشته دغه (الله تعالی) لره برابر سیال هیڅوک

د الناس سورت

١ ووایه ته چه زه پناه غواړم په رب د انسانانو سره

٢ په بادشاه د ټولو خلکو

٣ په معبود د ټولو خلکو

٤ له شره د وسوسی اچونکی تښتیدونکی (شیطان نه)

٥ هغه (شیطان) چه وسوسی اچوی په سینو د انسانانو کښی

٦ د پیریانو او انسانانو نه